

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1959-1960.

SEANCE DU 7 AVRIL 1960.

Projet de loi contenant le budget du Ministère des Affaires étrangères et du Commerce extérieur pour l'exercice 1960 (Crédits Affaires étrangères.)

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES ETRANGERES (1)
PAR M. **MOREAU DE MELEN.**

MESDAMES, MESSIEURS,

Introduction.

Avril 1960 ! Les pacifiques s'interrogent. Est-ce illusion, excès de confiance ? Il leur semble que l'atmosphère internationale a changé. Hier encore, les défis bruyants, les menaces à peine voilées. Aujourd'hui, on échange des visites, des propos amènes. La coexistence, inventée sans doute depuis quelque temps déjà, prend corps, s'incarne peu à peu. Manifestement, il y a des indices très nets de détente.

Cette constatation est faite des deux côtés du rideau de fer. M. Krouchtchev, par exemple, dans son rapport au Soviet Suprême du 14 janvier dernier, écrit que « la tension dans les relations internationales commence à fléchir. »

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Struye, président; Busieau, Crommen, le comte d'Aspremont Lynden, le baron de Dorlodot, Derbaix, Dehousse, Dekeyzer, de la Vallée Poussin, De Winter, Duvieusart, Gillon, Leynen, Machtens, le baron Nothomb, Orban, Rassart, Rolin et Moreau de Melen, rapporteur.

R. A 5847.

Voir :

Document du Sénat :

5-IX (Session de 1959-1960) : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1959-1960.

VERGADERING VAN 7 APRIL 1960.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en van Buitenlandse Handel voor het dienstjaar 1960 (Kredieten : Buitenlandse Zaken.)

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE ZAKEN (1) UITGEBRACHT
DOOR DE HEER **MOREAU DE MELEN.**

DAMES EN HEREN,

Inleiding.

April 1960 ! De vredelievenden vragen zich af wat er gebeurt. Is het inbeelding of overdreven vertrouwen ? Het komt hun voor dat de internationale sfeer veranderd is. Gisteren weerklonken nog brutale uitdagingen en nauwelijkse verholten bedreigingen. Vandaag worden bezoeken afgelegd en vriendelijke woorden gewisseld. De coëxistentie, die ongetwijfeld reeds enige tijd is uitgevonden, krijgt gestalte en neemt stilaan vaste vorm aan. Er zijn ontegenzeggelijk kennelijke tekenen van ontspanning.

Dit wordt aan beide zijden van het ijzeren gordijn waargenomen. Zo schrijft de heer Chroesjtsjov bijvoorbeeld in zijn verslag van 14 januari j.l. aan de Opperste Sovjet dat « de spanning in de internationale betrekkingen begint af te nemen ».

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Struye, voorzitter; Busieau, Crommen, Graaf d'Aspremont Lynden, Baron de Dorlodot, Derbaix, Dehousse, Dekeyzer, de la Vallée Poussin, De Winter, Duvieusart, Gillon, Leynen, Machtens, Baron Nothomb, Orban, Rassart, Rolin en Moreau de Melen, verslaggever.

R. A 5847.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

5-IX (Zitting 1959-1960) : Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Et cependant aucun problème essentiel n'est, pour autant, résolu. Le contentieux Est-Ouest demeure tel qu'il était, hérissé de toutes ses difficultés dangereuses, explosives.

Berlin ne fait plus l'objet d'un ultimatum, mais son statut est toujours contesté. La guerre est finie depuis quinze ans, mais aucun accord n'est réalisé sur la structure de l'Allemagne.

Il existe de nouvelles propositions de désarmement, mais celui-ci n'a pas fait un pas. Car même lorsque les Etats procèdent à des réductions d'effectifs, leurs dirigeants s'empressent de préciser qu'elles n'entament en rien la puissance de feu de leurs armées.

Sans doute pareil propos s'explique-t-il en partie par la nécessité non seulement d'impressionner l'adversaire, mais aussi de rassurer l'opinion publique nationale. Pour ne point s'exprimer ouvertement, celle-ci n'en existe pas moins aussi dans les pays totalitaires. Certains événements nous en ont donné des témoignages clairs.

Mais que la puissance de destruction demeure, en dépit du licenciement de nombreuses unités militaires, c'est incontestable.

Ne nous flattons donc point d'avoir réalisé de grands progrès. Sur le terrain, nul changement...

Et pourtant ! Faut-il compter pour rien les « approches » diverses que l'on fait aujourd'hui des problèmes, la connaissance plus grande que les protagonistes ont acquise les uns des autres, les impressions favorables qu'ils ont rapportées de leurs voyages, de leurs contacts avec les peuples de l'autre obédience ?

Non certes ! Si l'on n'a point obtenu de résultats tangibles, l'atmosphère est aujourd'hui plus propice à les préparer. Et c'est important.

Des deux côtés, on a d'ailleurs une conscience de plus en plus nette des effroyables conséquences d'une guerre atomique, ne laissant ni vainqueurs ni vaincus, mais de part et d'autre, charniers et ruines.

Il est vrai que, tout en reconnaissant que tous les pays souffriraient d'une guerre mondiale, on tente parfois d'atténuer cette impression terrible en évoquant les souffrances plus grandes des pays de l'autre camp, qui ont une densité de population plus forte, et en affirmant que soi-même on survivrait. Mais il faut ici faire la part de la confiance en soi et des nécessités de la propagande.

Il n'empêche que, dans l'état actuel de nos connaissances, les ravages seraient partout considérables et qu'il s'agirait en fin de compte d'un véritable suicide. L'obligation, pour un assaillant qui veut éviter des représailles, de détruire les moyens, dont dispose à cet égard son adversaire, donne même aujourd'hui un avantage à celui-ci, qui, dans sa riposte, n'a pas à choisir ses objectifs.

L'attitude actuelle de prudence est donc fondée sur des considérations de fait très puissantes. Et c'est heureux après tout.

En toch is geen enkel wezenlijk vraagstuk opgelost. De geschilpunten tussen Oost en West blijven onverkort bestaan, met alle gevaren voor mogelijke uitbarstingen die eraan zijn verbonden.

Het ultimatum inzake Berlijn is ingetrokken, maar over het statuut van die stad wordt nog altijd getwist. De oorlog is al vijftien jaren voorbij, maar is er nog altijd geen overeenkomst tot stand gekomen over de structuur van Duitsland.

Nieuwe ontwapeningsvoorstellen worden gedaan, maar men komt geen stap vooruit. Want zelfs wanneer de Staten hun strijdkrachten verminderen, haasten de leiders van die Staten zich er op te wijzen dat de vuurkracht van de legers onaangetast blijft.

De verklaring hiervoor ligt gedeeltelijk in de noodzaak om niet alleen de tegenstander te overbluffen, maar ook om de openbare mening in eigen land gerust te stellen. Want hoewel deze in de totalitaire landen niet openlijk tot uiting komt, moet men er toch rekening mede houden. Sommige gebeurtenissen zijn daarvan een duidelijk bewijs.

Maar dat de vernielingskracht even groot blijft, niet-tegenstaande talrijke militaire eenheden ontslagen worden, valt niet te betwisten.

Laten wij ons dus niet voorstellen dat er grote veranderingen zijn gemaakt. Op het terrein is er geen verandering...

En toch ! Dient men dan geen betekenis te hechten aan de verschillende pogingen die thans worden gedaan om de vraagstukken te « benaderen », aan het feit dat de tegenstrevers elkander beter hebben leren kennen, aan de gunstige indrukken die zij van hun reizen hebben meegebracht, aan hun contacten met de volkeren die onder andere wetten leven ?

Beslist niet ! Al zijn er geen tastbare resultaten bereikt, toch is de stemming thans gunstiger om die voor te bereiden. En dat is van belang.

Aan beide zijden groeit trouwens een steeds scherper bewustzijn van de verschrikkelijke gevolgen van een atoomoorlog, die geen overwinnaars en geen overwonnenen zou laten, maar aan beide zijden dood en vernieling zou zaaien.

Hier zou men kunnen opwerpen dat, hoewel men toegeeft dat alle landen onder een wereldoorlog te lijden zouden hebben, men toch soms deze angstaanjagende indruk tracht te verzachten door te spreken van het veel grotere lijden van de landen uit het andere kamp, die een grotere bevolkingsdichtheid bezitten, en door te verklaren dat men zelf zou overleven. Maar dit is dan gedeeltelijk een uiting van zelfvertrouwen en een noodzaak van de propaganda.

Dit belet niet dat de oorlog, in de huidige stand van onze kennis, overal grote verwoestingen zou aanrichten en alles samen genomen een ware zelfmoord zou zijn. Dat de aanvaller die vergeldingsmaatregelen wil voorkomen, verplicht is de overeenstemmende middelen van zijn tegenstander te vernielen, betekent thans zelfs een zeker voordeel voor deze tegenstander, die zijn doelen niet hoeft te kiezen, wanneer hij terugslaat.

De voorzichtige houding die thans wordt aangenomen, berust dus op zeer sterke feitelijke overwegingen. En alles samen genomen is dit een geluk.

Elle tient aussi à la plus grande connaissance mutuelle. Lorsqu'il y a un an, nous analysions l'attitude de l'U.R.S.S., nous écrivions : « il est évident que si les nations occidentales savent à quoi s'en tenir sur leurs intentions pacifiques, on peut, de l'autre côté, n'avoir pas la même certitude; que ce qui est manifestement pour nous réflexe de défense peut apparaître, aux yeux des autres, comme l'expression de desseins agressifs. » Et nous concluions : « tout effort raisonnable destiné à désarmer la méfiance de nos interlocuteurs est donc souhaitable. »

Ces efforts ont eu lieu et il semble qu'ils aient porté leurs fruits. M. Krouchtchev n'a-t-il pas déclaré à Pékin qu'après son voyage aux Etats-Unis, il était convaincu que le Président Eisenhower, ses conseillers et la plupart des Américains souhaitaient la paix avec la Russie ? N'est-ce pas admirable ? Oh, nous le savions, mais qu'on le reconnaisse publiquement de part adverse, voilà qui est neuf.

Ayant, à son tour, atteint la maîtrise thermo-nucléaire, ce pays semble, comme le constatait à la Chambre notre Ministre des Affaires Etrangères, débarrassé de tout complexe.

Enfin ses dirigeants doivent bien se rendre compte aujourd'hui que les nations occidentales ne s'arment pas volontiers et que leurs effectifs sont d'ailleurs inférieurs aux leurs.

Atmosphère donc meilleure.

Mais cette considération ne doit pas conduire l'Occident à rejeter toute prudence. Il est sûr de sa préférence pour la paix, qu'il reste donc très vigilant. Car on ne doit jamais tenter les autres par sa propre faiblesse. Et celle-ci ne réside pas seulement dans l'insuffisance des moyens, mais aussi dans l'absence d'union. Que l'on se souvienne que si l'ultimatum russe n'a pas été maintenu à Berlin, cela tient, pour une bonne part, au front unique opposé calmement par les pays de l'Ouest.

Les idées que votre Commission rappelait donc l'an dernier comme susceptibles de fonder une politique pacifique et prévoyante, s'imposent aujourd'hui autant qu'hier : ouverture d'esprit et vigilance.

Quant aux choses du continent, nous ne sommes pas au bout de nos peines, mais nous avançons vers plus de cohésion. La Communauté européenne s'érige pièce par pièce. A la suggestion de notre Ministre des Affaires Etrangères, que la Commission tient à féliciter, on va accélérer la mise en place du Marché Commun. Sans doute certaines démarches ont-elles donné lieu à de nouvelles inquiétudes, mais il semble que l'on en triomphera.

Et si nous jetons un coup d'œil sur l'ensemble du monde, en nous dégageant de l'optique Est-Ouest, ne recueillons-nous pas aussi une impression plus favorable ? Oh, beaucoup de nouveaux pays font encore leur crise nationaliste — et c'est normal —; si nous, Belges, y avons en somme échappé, beaucoup de peuples européens l'ont faite avant eux, on constate même parfois chez l'un ou l'autre, une récurrence du mal.

Zij berust ook op een grotere wederzijdse kennis. Toen wij verleden jaar de houding van de U.S.S.R. onderzochten, schreven wij : « Weliswaar weten de Westerse naties waaraan zich te houden ten aanzien van hun eigen vredelievende bedoelingen, maar diezelfde zekerheid bestaat daarom nog niet bij de andere partij; wat voor ons klaarblijkelijk een afweerreflex is, kan, in de ogen van de anderen, agressieve bedoelingen verhelen. » En wij besloten : « Elke redelijke inspanning om het wantrouwen van de tegenpartij te overwinnen is dus wenselijk ».

Deze inspanning werd gedaan en heeft blijkbaar resultaten opgeleverd. Verklaarde de heer Chroestjtsjov te Peking, niet dat hij, na zijn reis in de Verenigde Staten overtuigd was dat President Eisenhower, diens raadslieden en de meeste Amerikanen vrede met Rusland verlangen ? Is dat niet bewonderenswaardig ? Natuurlijk weten wij het wel, maar dat de tegenpartij openlijk erkent is iets nieuws.

Nu dat land, op zijn beurt, het thermo-nucléaire meesterschap heeft verworven, schijnt het, zoals onze Minister van Buitenlandse Zaken in de Kamer heeft gezegd, alle complexen te zijn kwijtgeraakt.

Ten slotte moeten de Russische leiders wel inzien dat de Westerse landen niet goedschiks bewapenen en dat de strijdkrachten aan deze zijde trouwens minder talrijk zijn dan de hunne.

Dus een gunstiger sfeer.

Doch op grond van deze bevinding mag het Westen niet alle voorzichtigheid overboord gooien. Het is er zeker van dat het vrede verkiest, het dient dus zeer waakzaam te blijven. Men mag de anderen immers nooit in verzoeking brengen door eigen zwakheid. En deze ligt niet alleen in de ontoereikendheid van de middelen, maar ook in het gebrek aan eenheid. Men bedenke dat, zo de Russen hun ultimatum over Berlijn niet hebben gehandhaafd, dit grotendeels te danken is aan het eenheidsfront dat de Westerse landen rustig daartegenover hadden gesteld.

De beginselen waarvan uw Commissie verleden jaar dus gezegd had dat zij ten grondslag konden liggen aan een vredelievend en vooruitziend beleid, zijn vandaag nog even noodzakelijk als gisteren : openheid van geest en waakzaamheid.

Op het vasteland zelve zijn wij nog niet aan het einde van onze moeilijkheden, maar wij zijn op weg naar een nauwere samenwerking. De Europese Gemeenschap wordt steen voor steen opgebouwd. Op voorstel van onze Minister van Buitenlandse Zaken, die de Commissie met zijn actie gelukwens, zal de totstandkoming van de Gemeenschappelijke Markt worden versneld. Sommige stappen hebben nieuwe ongerustheid gewekt, maar men zal deze blijkbaar wel te boven komen.

En zo wij nu een blik werpen op de wereld in zijn geheel, los van het perspectief Oost-West, krijgen wij ook dan niet een gunstiger indruk ? Vele nieuwe landen maken weliswaar nog een nationalistische crisis door, maar dit is normaal, want ook al hebben wij, Belgen, die eigenlijk niet gekend, toch is dit tevoren wel het geval geweest met vele Europese volkeren, waarvan sommige zelfs nu nog soms in dezelfde kwaal teruggelaten.

Ne nous indignons donc point. Tout cela s'apaisera.

En attendant, tâchons par notre objectivité, par notre sang-froid, par notre immense désir de comprendre les autres, de les aider fraternellement sans arrière-pensée, de les amener à cette sérénité qui, nous voulons l'espérer, imprénera les relations internationales dans un avenir pas trop lointain.

A cet égard, dans cette Afrique, où la conscience particulariste et l'esprit d'indépendance s'éveillent avec tant de brusque acuité et une ivresse enthousiaste, que nous serons les derniers à ne pas comprendre, peut-être l'action que nous entreprenons est-elle de nature à faciliter la maturation de ces peuples. Peut-être le geste unilatéral de la Belgique acceptant de modifier son rôle, faisant confiance au très jeune pupille et mettant à sa disposition tout ce qu'elle lui avait apporté, mais dont elle avait jusque-là contrôlé l'usage, va-t-il susciter un mode de collaboration nouveau et un exemple apaisant, capable de favoriser l'entente fructueuse des races. Nous le souhaitons ardemment.

Quoi qu'il en soit, sur le forum mondial des Nations-Unies, certains nouveaux venus jettent encore leur gourme. C'est inévitable.

D'autre part, en face du groupe afro-asiatique assez turbulent mais compact, la solidarité occidentale s'affirme, sans qu'il faille y voir un indice d'hostilité à l'égard des autres, mais plutôt une prise de conscience de ce que le partrimoine spirituel de l'humanité doit à chacun des vieux pays européens. Et ce sentiment est aussi celui du Nouveau Monde qui l'a reçu en partage. Beaucoup de pays du groupe latino-américain, par exemple, qui, aux premiers jours de l'O.N.U. se montraient assez peu favorables aux pays d'Europe, notamment à ceux qui possédaient encore des colonies, ont nuancé leur attitude et opéré un début de courbe rentrante.

Il est vrai que le domaine colonial s'est rétréci. Mais ce fait n'est pas suffisant pour rendre compte de l'évolution entière.

Oh, tout n'est pas parfait aux Nations-Unies. Certaines prises de position étonnent encore. Trop souvent on est tenté d'user de l'argument « ad hominem » et de rappeler à un membre son propre comportement. Mais les relations se normalisent, c'est incontestable.

Sur l'ensemble des fronts, l'impression est donc plus favorable.

Nous ne voudrions pas achever ce rappel général des événements, sans évoquer la fierté ressentie par le peuple belge lors du voyage de Sa Majesté le Roi aux Etats-Unis. Il a été notre meilleur ambassadeur. L'écho suscité parmi les Membres du Congrès par son remarquable discours est encore dans nos mémoires. « One of the outstanding messages ever delivered to a joint Session of the U.S. Congress » disait le Sénateur Mansfield. Nos diplomates perçoivent encore aujourd'hui les heureux effets de cette visite et l'accueil que les Américains réservèrent à notre Souverain permet

Laten wij dus niet verontwaardigd zijn. Alles zal terecht komen.

Laten wij ons intussen inspannen om, door onze objectiviteit, onze koelbloedigheid en ons grenzelooß verlangen om de anderen te begrijpen, hen zonder bijbedoelingen broederlijk te helpen en hun de sereniteit bij te brengen die, naar wij hopen, in een nabije toekomst de internationale betrekkingen zal beheersen.

In dit verband zal onze houding tegenover Afrika, waar het particularistisch bewustzijn en de geest van onafhankelijkheid aan de dag treden met een plotse-linge heftigheid en in een roes van enthousiasme — waarvoor wij voorzeker de laatsten zullen zijn om geen begrip op te brengen —, wellicht het rijpingsproces van die volken kunnen in de hand werken. Het eenzijdige gebaar van België, dat erin toestemt van rol te veranderen, vertrouwen stelt in zijn nog zeer jeugdige kwekeling, hem alles ter beschikking stelt wat het heeft aangebracht, maar waarvan het tot dusverre het gebruik controleerde, zal misschien leiden tot een samenwerking op nieuwe grondslagen en een geruststellend voorbeeld zijn, dat de vruchtbare verstandhouding tussen de rassen zal bevorderen. Wij wensen het vurig.

Hoe dan ook, op het wereldforum van de Verenigde Naties laten sommige nieuwelingen blijken dat zij hun wilde haren nog niet kwijt zijn. Dit is onvermijdelijk.

Aan de andere kant doet de Westerse saamhorigheid zich gelden tegenover de vrij woelige maar aaneengesloten Afrikaans-Aziatische groep, zonder dat men daarin een blijk van vijandschap tegenover de anderen moet zien, doch eer een bewustwording van wat het geestelijk patrimonium van de mensheid aan elk van de oude Europese landen verschuldigd is. En dit gevoel heerst ook in de Nieuwe Wereld, die daaraan deelachtig is geworden. Vele landen van de Latijns-amerikaanse groep bijvoorbeeld, die in het aanvangsstadium van de O.V.N. vrij ongunstig gestemd waren tegenover de landen van Europa, en met name tegenover die welke nog koloniën hadden, nemen reeds een meer geschakeerd standpunt in en beginnen bij te draaien.

Weliswaar neemt het koloniaal gebied thans af, maar dit feit op zichzelf volstaat niet om de gehele ommekeer te verklaren.

Voorzeker is alles niet volmaakt in de O.V.N. Sommige standpunten wekken nog verwondering. Al te dikwijls is men nog geneigd om argumenten « ad hominem » te gebruiken en een lid op zijn eigen gedrag te wijzen. Maar dat de betrekkingen normaler worden is niet te betwisten.

Op alle fronten samen is de indruk dus gunstiger.

Wij willen dit algemeen overzicht van de gebeurtenissen niet besluiten, zonder te gewagen van de fierheid die het Belgische volk vervulde tijdens de reis van Zijne Majesteit de Koning in de Verenigde Staten. Hij is onze beste ambassadeur geweest. De weerklink die zijn voortreffelijke rede bij de leden van het Congres heeft gevonden, ligt nog fris in het geheugen. « One of the outstanding messages ever delivered to a joint session of the U.S. Congress », zegde Senator Mansfield. Onze diplomaten ervaren nog alle dagen de gelukkige gevolgen van dat bezoek, en de manier waarop de Ameri-

de bien augurer de la continuation de nos bonnes relations avec la République Etoilée.

**

Plan.

Le rapport comprend quatre parties.

La première est consacrée à l'exposé du Ministre et au débat auquel il a donné lieu. La seconde à des questions particulières posées par les Commissaires. La troisième partie est relative à certains articles du budget. Enfin une quatrième rappellera l'activité des membres du Sénat délégués dans les assemblées internationales depuis le rapport sur le budget de 1959 jusqu'à ce jour.

**

I. Exposé du Ministre et débat.

La Commission a prié le Ministre de s'en tenir aux événements importants et récents. Au cours de la séance du 17 mars dernier, il a, suivant la tradition, successivement parlé des relations Est-Ouest, des problèmes européens, de ceux de Benelux et puis du Congo.

1. — RELATIONS EST-OUEST.

On prépare actuellement la conférence au sommet, dont l'ordre du jour portera sur le désarmement, la question allemande, Berlin et des problèmes économiques.

a) Désarmement :

La Conférence des dix sur le désarmement, dont la composition est, comme on le sait, paritaire, vient de commencer ses travaux à Genève. Elle va discuter les diverses propositions faites et notamment la note que les Occidentaux ont préparée à New York.

La Belgique n'y est pas présente, mais son gouvernement a pu faire à l'OTAN des suggestions qui ont été accueillies, et exprimer à ceux de nos partenaires qui doivent y participer, le prix qu'il attache aux résultats de ces travaux.

Depuis que les armes nucléaires sont en mains des deux parties, le danger de guerre a décru, à raison de la nécessité pour l'assaillant de détruire toutes les bases de lancement de sa victime, s'il veut éviter des représailles terribles; et, en l'état actuel des choses, c'est difficile sinon impossible à réaliser.

Les Russes, comme les Américains, constate le Ministre, sont donc plus sensibles aujourd'hui à la nécessité d'arriver à un accord. Monsieur Krouchtchev, dans son dernier discours, n'a-t-il pas admis que l'on commence le désarmement par les armes conventionnelles ? Moscou n'accepte-t-il pas aujourd'hui le principe d'un contrôle ?

kanen onze Vorst hebben onthaald, doet het beste verwachten van het verloop van onze goede betrekkingen met de Verenigde Staten.

**

Plan.

Het verslag bestaat uit vier delen.

Het eerste is gewijd aan de uiteenzetting van de Minister en aan de daarop volgende bespreking. Het tweede handelt over de bijzondere vragen die door de commissieleden waren gesteld. Het derde deel betreft sommige begrotingsartikelen. Het vierde geeft een beknopt overzicht van de activiteit van de senatoren die, van de datum van het verslag over de begroting 1959 tot heden, naar de internationale vergaderingen werden afgevaardigd.

**

1. Uiteenzetting van de Minister en bespreking.

De Commissie heeft de Minister verzocht, zich te beperken tot de belangrijkste gebeurtenissen van recente datum. Ter vergadering van 17 maart jl. heeft de Minister dan, naar jaarlijkse gewoonte, achtereenvolgens gehandeld over de betrekkingen Oost-West, de Europese vraagstukken, de vraagstukken van Benelux en vervolgens ook over Congo.

1. — BETREKKINGEN OOST-WEST.

Thans wordt de topconferentie voorbereid, waar de ontwapening, het Duitse vraagstuk, de kwestie Berlijn en economische problemen aan de orde zullen komen.

a) Ontwapening :

De Tienmogendhedenconferentie over de ontwapening, die, zoals bekend, paritair is samengesteld, heeft onlangs haar werkzaamheden te Genève begonnen. Zij zal de verschillende voorstellen bespreken, en met name de nota die de Westelijke Mogendheden te New York hebben voorbereid.

België is hierop niet vertegenwoordigd, maar de Regering heeft aan de NAVO voorstellen kunnen doen, die aanvaard zijn geworden, en bovendien ook aan onze bondgenoten die eraan zullen deelnemen, kunnen zeggen welke waarde ons land hecht aan de resultaten van die werkzaamheden.

Dat de twee partijen nu over kernwapens beschikken, betekent een vermindering van het oorlogsgevaar, doordat de aanvaller, indien hij verschrikkelijke vergeldingsmaatregelen wenst te voorkomen, verplicht zal zijn alle startbanen van zijn slachtoffer te vernielen, hetgeen, in de huidige stand van zaken, moeilijk, om niet te zeggen onmogelijk is.

De Russen, evenals de Amerikanen, aldus de Minister, zullen dus voortaan beter de noodzakelijkheid van een overeenkomst inzien. Heeft de heer Chroesjtsjov in zijn jongste rede niet aanvaard dat de ontwapening zou beginnen met de conventionele wapens ? Neemt Moskou thans het beginsel van de controle niet aan ?

En tous cas, le contact est gardé entre la Belgique et les participants atlantiques à la conférence. Une réunion des Ministres avait eu lieu le samedi 12 mars. Dès le lundi suivant, ils étaient saisis d'une nouvelle note belge.

Le Gouvernement y a fait observer que les propositions des cinq occidentaux avaient trop le caractère d'un travail d'experts, et que la position politique n'était pas assez soulignée, qui est de tendre à un désarmement bilatéral complet et rapide.

Il a demandé aussi que l'on insiste sur la première phase du désarmement, dans la mesure où elle est substantielle. On discutera des 2e et 3e plus tard. Il faut apporter à la conférence une contribution nouvelle.

Ces remarques semblent avoir porté leurs fruits.

b) Berlin et Allemagne.

Nous ne connaissons pas encore les propositions qui ont été mises au point par les intéressés. Mais, pour tenir compte du souci des petits Etats d'être informés et consultés, on fait maintenant participer le Secrétaire Général de l'OTAN à la préparation des travaux.

Quoi qu'il en soit, les Russes semblent, sur ce chapitre, intransigeants. On peut se demander si c'est là une tactique.

Rappelons cependant que, dans son rapport au Soviet Suprême du 14 janvier dernier, M. Krouchtchev écrivait : « Néanmoins, si tous nos efforts, déployés en vue de conclure un traité de paix avec les deux Etats allemands échouent, l'Union Soviétique, ainsi que les autres pays qui y consentiraient, signera un traité de paix avec la République démocratique allemande, y compris les conséquences qui en découleraient. »

c) Problèmes économiques.

Considérant qu'il n'était pas bon de limiter l'ordre du jour de la Conférence au sommet à des problèmes délicats, ce qui, si on ne les résolvait pas, pourrait donner l'impression d'un échec, le Gouvernement belge a proposé le 17 décembre 1959 à l'OTAN de faire aussi porter les discussions de la conférence sur des questions économiques, essentiellement plus aisées à négocier.

Il a donc rédigé une note consacrée à la nécessité d'une collaboration économique. L'Ouest essaie de libérer ses échanges. Il pourrait le faire davantage avec l'Est.

D'autre part le Gouvernement a posé en fait que l'aide aux pays sous-développés supposait une collaboration entre les deux camps. Si, par exemple, l'on veut diminuer les fluctuations des prix des matières premières que possèdent ces pays, fluctuations qui rendent leurs économies si fragiles, il faut une entente générale.

A ce point de l'exposé du Ministre, un membre de la Commission a manifesté l'inquiétude que lui inspirait la tendance des occidentaux à ne pas vouloir modifier leurs positions sans l'accord unanime de leurs par-

België houdt in ieder geval contact met de Atlantische deelnemers aan de Conferentie. Op zaterdag 12 maart heeft een vergadering van de Ministers plaats gehad. Reeds de daarop volgende maandag werd hun een nieuwe Belgische nota toegezonden.

De Regering merkt daarin op dat de voorstellen van de vijf Westelijke mogendheden er te zeer uitzien als een werk van deskundigen, en dat de politieke positie, nl. het streven naar een volledige en snelle bilaterale ontwapening, niet genoeg tot haar recht komt.

Zij heeft ook gevraagd dat de klemtoon wordt gelegd op de eerste fase van de ontwapening, in zoverre deze substantieel is. De tweede en de derde fase kunnen later besproken worden. Men moet een nieuwe bijdrage tot de conferentie leveren.

Deze opmerkingen schijnen vrucht te hebben gedragen.

b) Berlijn en Duitsland.

De voorstellen die de betrokkenen hebben voorbereid, zijn nog niet bekend. Maar om rekening te houden met het verlangen van de kleine Staten, die ingelicht en geraadpleegd wensen te worden, heeft men de Secretaris-generaal van de NAVO thans doen deelnemen aan de voorbereiding van de werkzaamheden.

Hoe dan ook, de Russen schijnen op dit stuk onvertelbaar te zijn. Men vraagt zich af of dit een tactiek is.

Laten wij echter herinneren aan wat de heer Chroesjtsjov schreef in zijn verslag van 14 Januari jl. aan de Opperste Sovjet : « Nochtans zou, indien al onze inspanningen om een vredesverdrag met de beide Duitse Staten af te sluiten, mislukken, de Sovjet-Unie, alsook de andere landen die daarmede zouden instemmen, een vredesverdrag met de Duitse Volksrepubliek ondertekenen, met alle gevolgen van dien. »

c) Economische vraagstukken.

Op grond van de overweging dat het niet goed is de agenda van de Topconferentie te beperken tot kiese problemen, aangezien dan, indien deze niet werden opgelost, de indruk van een mislukking zou kunnen worden gewekt, heeft de Belgische regering op 17 december 1959 aan de NAVO voorgesteld, op de conferentie ook economische vraagstukken aan de orde te stellen waarover uiteraard veel gemakkelijker is te onderhandelen.

Zij heeft derhalve een nota opgesteld betreffende de noodzakelijkheid van de economische samenwerking. Het Westen tracht zijn goederenverkeer vrij te maken. Zij zou dit met het Oosten meer mogen doen.

Aan de andere kant heeft de Regering feitelijk vooropgesteld dat de hulp aan de onderontwikkelde landen de samenwerking tussen de beide kampen ondersteunde. Indien men, bijvoorbeeld, prijschommelingen wenst te remmen van de grondstoffen welke die landen bezitten, welke prijschommelingen hun bedrijfsleven zo kwetsbaar maken, dan is er een algemene overeenkomst nodig.

Op dit punt van de uiteenzetting van de Minister gaf een commissielid uiting aan zijn ongerustheid over de strekking van de Westelijke mogendheden om hun standpunten niet te wijzigen dan met de eenstemmige

tenaires, même lorsqu'il s'agit de détails. L'expérience a prouvé, dit-il, que souvent ils se paralysent ainsi les uns les autres. Qu'on agisse de la sorte en ce qui concerne les points essentiels, fort bien, mais qu'on ne le fasse pas à propos de toutes les questions.

Il a rappelé ensuite que si le « Times » considérait, qu'il y avait moyen de s'entendre à propos de l'Allemagne, la République Fédérale s'en tenait au statu quo. Pourtant, conclut-il, la situation actuelle ne peut durer, il faudra que l'on négocie un traité de paix.

Le Ministre a rappelé que l'on se trouvait en présence de deux positions diamétralement opposées. D'une part, l'URSS veut consolider le rideau de fer et absorber l'Allemagne de l'Est. Dans ce but, elle désire d'abord isoler Berlin en lui donnant un statut indépendant. Tandis que les Occidentaux eux, restent fidèles au principe de l'autodétermination des peuples et veulent l'appliquer.

En somme, les Russes prétendent supprimer à Berlin une garantie, sans offrir de compensation. Ils affirment que le bon sens est pour eux, mais ils n'ont jamais proposé quoi que ce soit qui garantît aux Berlinoïses le respect de leur volonté.

Pour Moscou, c'est une affaire à régler entre les deux gouvernements de l'Allemagne. Pour nous, c'est une affaire à régler entre les deux peuples, après consultation de chacun d'eux. Mais de cela, l'URSS ne veut pas.

Pourtant, ou les gouvernements sont légitimes et alors ils seront plébiscités, ou ils ne le sont pas tous, et alors on comprend que l'on ne veuille pas de l'autodétermination. Cette position russe est évidemment indéfendable.

Un autre membre a exprimé l'avis que le Ministre devait en tous cas être félicité pour avoir évité l'écueil du conformisme et fait des propositions intéressantes et raisonnables.

La Commission a approuvé cette manière de voir.

2. — PROBLEMES EUROPEENS.

a) Les Six.

Le Ministre considère que les circonstances économiques sont favorables à l'accélération du processus d'intégration du Marché Commun et que la volonté politique de la réaliser existe chez tous les partenaires. Il faut donc en profiter.

Cette accélération est surtout intéressante pour les petits pays, car comme ils doivent s'équiper coûteusement pour pouvoir tenir une position concurrentielle dans un marché élargi, il faut qu'ils soient sûrs que ce marché s'ouvrira définitivement et que leurs investissements seront utiles. Il y a donc lieu de leur donner cette certitude le plus vite possible.

Les milieux industriels et syndicaux ont été frappés par cette évidence et ont été très vite favorables à l'accélération.

goedkeuring van hun partners, zelfs wanneer het om detailpunten gaat. De ervaring heeft geleerd, aldus dit lid, dat zij op die wijze dikwijls elkaars activiteit lamleggen. Dat zij aldus handelen op essentiële punten, zeer wel, maar dit mag niet gelden voor alle kwesties.

Dat lid wees er voorts op dat, volgens de « Times », er middel is om tot overeenstemming te komen inzake Duitsland, maar dat de Bondsrepubliek zich aan de status quo houdt. Toch, zo besloot hij, kan de huidige toestand niet blijven duren, men zal over een vredesverdrag moeten onderhandelen.

De Minister wees er op dat hier twee standpunten diametraal tegenover elkaar staan. Aan de ene kant wenst de Sovjet-Unie het ijzeren gordijn te verstevigen en Oost-Duitsland op te slorpen. Daartoe wil zij op de eerste plaats Berlijn afzonderen door het een onafhankelijk statuut te verlenen. Het Westen daarentegen blijft trouw aan het beginsel van het zelfbeschikkingsrecht van de volken en wenst dit principe toe te passen.

Kortom, de Russen willen aan Berlijn een waarborg ontnemen, zonder compensatie. Zij verklaren dat hun voorstel op het gezond verstand berust, maar zij hebben nooit iets voorgesteld waarbij aan de Berlijners wordt gewaarborgd dat hun wil zal worden geëerbiedigd.

Volgens Moskou behoort deze zaak te worden geregeld tussen de regeringen van de twee Duitse Staten. Onzes inziens behoort zij te worden geregeld tussen de twee volken, nadat ieder van hen is geraadpleegd. Maar hiervan wil de U.S.S.R. niet weten.

Nochtans zijn de regeringen ofwel wettig, en dan zullen zij geplebiciteerd worden, ofwel zijn zij het niet alle, en dan begrijpt men waarom men van het zelfbeschikkingsrecht niet wil. Dit Russische standpunt is natuurlijk niet houdbaar.

Een ander lid was van oordeel dat de Minister in ieder geval moest worden gelukgewenst omdat hij de klip van het conformisme heeft omzeild en belangrijke en redelijke voorstellen heeft gedaan.

De Commissie was het hiermede eens.

2. — EUROPESE VRAAGSTUKKEN.

a) De Zes.

De Minister is van oordeel dat de economische omstandigheden gunstig zijn voor een snellere totstandkoming van de Gemeenschappelijke Markt en dat de politieke wil om deze te verwezenlijken bij alle partners aanwezig is. Hiervan dient dan ook gebruik te worden gemaakt.

Deze versnelling is vooral van belang voor de kleine landen, want aangezien deze zich grote uitrustingsuitgaven moeten getroosten om een concurrentiële positie in een verruimde markt te behouden, dienen zij zekerheid te hebben dat deze markt definitief tot stand zal komen en dat hun investeringen nuttig zullen zijn. Deze zekerheid moeten zij dus zo spoedig mogelijk krijgen.

De industriële kringen en de vakverenigingen hebben dit ingezien en zeer vlug stonden zij gunstig tegenover het versnellingsplan.

En octobre 1959, le Ministre avait rédigé un *mémorandum* proposant, en vue d'objectifs précis, un certain nombre de mesures, que l'on peut résumer comme suit :

1re *Amélioration des institutions* : Celle-ci peut être obtenue par :

A. l'élection directe à l'Assemblée parlementaire européenne. « Des élections feraient participer activement les populations » au choix des élus, « augmenteraient l'influence de ceux-ci et écarteraient le danger d'une technocratie dictatoriale » grâce à un meilleur contrôle des exécutifs.

B. la coordination des Commissions et de la Haute Autorité. Ce résultat serait atteint en créant un Comité Interexécutif chargé d'exécuter les affaires communes aux différentes communautés.

C. le renforcement du Conseil des Ministres, en ce sens que quand c'est nécessaire, le Conseil se réunirait « en Comité spécialisé ne groupant que les Ministres responsables de la matière traitée et les représentants des Commissions ».

D. l'unicité du siège des institutions européennes, car « une administration voyageuse et instable travaille coûteusement ».

2de *Intégration économique* plus poussée. Elle peut être obtenue par :

A. l'accélération du rythme adopté. Constatant que les objectifs fixés pour la 1re étape seront pratiquement atteints le 31 décembre 1961, les Etats membres mettraient fin à celle-ci au terme de 4 ans.

B. une collaboration monétaire. Il faudrait étendre le recours à la monnaie de compte.

C. une collaboration en matière de crédit.

3de *Possibilité de développements politiques*. Cela peut être réalisé par :

A. la confrontation des politiques étrangères. « Plusieurs fois étudiée dans le passé, elle a fait l'objet d'une intervention récente du gouvernement italien ».

B. la coopération culturelle et scientifique.

4de *Relations accrues entre la Communauté et les Etats Tiers*. Cet objectif peut être atteint par :

A. la négociation d'un contrat d'association entre l'une et les autres.

B. l'aide aux pays sous-développés. Des contrats d'association seraient conclus entre l'Europe des Six et ces pays groupés par zones, ce qui écarterait la crainte de toute dépendance politique.

In oktober 1959 had de Minister een *memorandum* opgesteld, waarin hij, met het oog op bepaalde doelstellingen, een aantal maatregelen had voorgesteld, die kunnen worden samengevat als volgt :

1° *Verbetering van de instellingen* : Deze kan worden verwezenlijkt door :

A. de rechtstreekse verkiezing van het Europese Parlement. Hierdoor zou de bevolking actief deelnemen aan de keuze van de gedelegeerden, zou de invloed van deze laatsten worden verhoogd en zou het gevaar van een dictatoriale technocratie worden voorkomen, dit mede dank zij een betere controle van de executieven.

B. de coördinatie van de Commissies en de Hoge Autoriteit. Dit resultaat zou worden bereikt door de oprichting van een Interexecutief Comité, belast met de uitvoering van de zaken die aan de verschillende gemeenschappen gemeen zijn.

C. de versteviging van de Raad van Ministers, in deze zin dat, wanneer zulks noodzakelijk blijkt, de Raad zou vergaderen als een gespecialiseerd Comité dat slechts de Ministers die verantwoordelijk zijn voor de behandelde stof en de vertegenwoordigers van de Commissies omvat.

D. de aanwijzing van een gemeenschappelijke zetel voor de Europese instellingen, want een reizende en onvaste administratie valt kostbaar uit.

2° *Verder doorgedreven economische integratie*. Zij kan worden verwezenlijkt door :

A. de versnelling van het tempo. Daar het te voorzien is dat de voor de eerste etappe bepaalde doelstellingen practisch op 31 december 1961 zullen zijn verwezenlijkt, zouden de deelnemende Staten na verloop van 4 jaar een eind maken aan die etappe.

B. een monetaire samenwerking. Het gebruik van de rekenmunt zou moeten worden uitgebreid.

C. een samenwerking inzake kredietverlening.

3° *Mogelijkheid van politieke ontwikkelingen*. Dit kan worden verwezenlijkt door :

A. de vergelijkende studie van het buitenlands beleid der verschillende landen. Dit is vroeger reeds verschillende malen gebeurd, en onlangs heeft de Italiaanse regering hieraan opnieuw haar aandacht gewijd.

B. de culturele en wetenschappelijke samenwerking.

4° *Uitbreiding der betrekkingen tussen de Gemeenschap en derde Staten*. Deze doelstelling kan worden bereikt door :

A. het afsluiten van een associatie-verdrag tussen de Gemeenschap en de derde Staten.

B. de hulp aan de onderontwikkelde landen. Associatieverdragen zouden worden gesloten tussen het Europa der Zes en deze in zones gegroepeerde landen, wat de vrees voor elke politieke afhankelijkheid zou doen verdwijnen.

Avec les territoires d'Outre-mer non autonomes les relations sont réglées par les traités de Rome (fonds de développement, etc.). Avec ceux qui sont devenus indépendants, mais ont gardé des relations particulières avec un Etat membre, ce traité prévoit des possibilités de négociation.

De son côté, la Commission européenne du Marché Commun a fait les propositions suivantes, dites « *propositions Hallstein* » et qui comprennent essentiellement les mesures que voici :

Sur le plan interne :

a) porter à 50 % la réduction interne des droits de douane à la fin de la première étape, au lieu de 30 % ; au 1er juillet 1960, abaissement de 20 % au lieu de 10 % ;

b) éliminer tous les contingents sur les produits industriels entre les Etats membres au plus tard le 31 décembre 1961 (pour les produits agricoles l'élargissement serait opportunément « intensifié ») ;

Quelques mesures suggérées pour accélérer la mise en œuvre des dispositions du Traité autres que contingentaires et tarifaires : politique agricole, commerciale, sociale, etc.

Sur le plan externe :

a) éliminer au 31 décembre 1961, les contingents à l'égard des pays tiers industrialisés, sous condition de réciprocité ;

b) première mise en place du tarif extérieur commun à partir du 1 juillet 1960, c'est-à-dire diminution de 30 % de la différence séparant les tarifs nationaux du tarif commun ; en même temps abaissement de ce tarif de 20 %, sous réserve de réciprocité de la part des pays tiers.

Etat de la question depuis l'exposé du Ministre.

Les Représentants permanents examinent à Strasbourg les modalités d'accélération interne. A une de leurs réunions précédentes, à Bruxelles, toutes les délégations ont accepté en principe les propositions d'accélération.

Toutefois, les Pays-Bas et l'Italie ont insisté pour que l'accélération porte autant et d'une manière plus précise qu'il n'y paraît dans les propositions de la Commission, sur les aspects du Traité autres que tarifaire et contingentaire, notamment sur la politique agricole (insistance des Pays-Bas) et sur la politique sociale (insistance italienne).

Par ailleurs le 24 mars, le Comité des Directeurs de la Politique commerciale (*Comité Rey*) a examiné les aspects externes de la proposition Hallstein, spécialement sous le rapport des relations entre les Six et Sept et en prévision de la réunion des Vingt et un à Paris.

De betrekkingen met de niet-autonome gebieden overzee worden geregeld door de Verdragen van Rome (fonds voor de ontwikkeling, enz.) Met de gebieden die onafhankelijk zijn geworden maar bijzondere betrekkingen blijven onderhouden met een deelnemende Staat, voorziet dit verdrag in de mogelijkheid van onderhandelingen.

Van haar kant heeft de Executieve Commissie van de Gemeenschappelijke Markt voorstellen gedaan, die bekend zijn als de « *voorstellen Hallstein* », en hoofdzakelijk de volgende maatregelen omvatten :

Op het interne vlak :

a) de interne verlaging van de douanerechten aan het einde van de eerste etappe op 50 % te brengen in plaats van 30 % ; op 1 juli 1960, verlaging met 20 % in plaats van 10 % ;

b) alle contingenten voor industrieproducten tussen de deelnemende Staten uiterlijk op 31 december 1961 op te heffen (voor de landbouwproducten zou de verruiming worden geactiveerd) ;

Enkele maatregelen, bedoeld om de inwerkingtreding te versnellen van de bepalingen van het Verdrag die geen betrekking hebben op de contingenten en de tarieven : landbouwbeleid, handelspolitiek, sociale politiek enz.

Op het externe vlak :

a) de contingenten ten opzichte van de geïndustrialiseerde derde landen op 31 december 1961 op te heffen, onder voorwaarde van wederkerigheid ;

b) eerste toepassing van het gemeenschappelijke buitentarief op 1 juli 1960, d.w.z. een vermindering met 30 % van het verschil tussen de nationale tarieven en het gemeenschappelijk tarief ; gelijktijdig hiermee, verlaging van dit tarief met 20 %, onder voorbehoud van wederkerigheid vanwege de derde landen.

Stand van het vraagstuk sedert de uiteenzetting van de Minister.

De Vaste Vertegenwoordigers onderzoeken te Straatsburg de modaliteiten voor een interne versnelling. Op een van hun vorige vergaderingen, te Brussel, hebben alle afvaardigingen de versnellingsvoorstellen principieel aanvaard.

Nederland en Italië hebben evenwel er op aangedrongen dat de versnelling in gelijke mate zou worden toegepast op aspecten van het Verdrag die noch de tarieven noch de contingenten betreffen en dit op nauwkeuriger wijze dan blijkt uit de voorstellen van de Commissie ; het gaat hier om het landbouwbeleid, op aandringen van Nederland, en de maatschappelijke politiek, op aandringen van Italië.

Verder heeft het Comité van Directeuren van de Handelspolitiek (*Comité Rey*) de externe aspecten van het voorstel Hallstein onderzocht, in het bijzonder in verband met de betrekkingen van de Zes en de Zeven en in het vooruitzicht van de vergadering van de Eentwintig te Parijs.

De la réunion du Comité Rey, les conclusions suivantes peuvent être tirées :

1° Large accord pour accepter en principe la mise en place accélérée du tarif extérieur et son abaissement de 20 %, comme le propose la Commission.

2° Toutefois les modalités sont à préciser. La France insiste sur une stricte réciprocité des pays tiers surtout des Sept; elle envisagerait la baisse de 20 % comme provisoire (deux ans ?) et susceptible d'être définitive si les concessions des pays tiers au G.A.T.T. sont jugées suffisantes. Les Pays-Bas, au contraire, estiment que la baisse doit être définitive et ne devrait pas nécessairement impliquer la réciprocité.

3° Les propositions d'accélération des Six doivent être défendues à Paris.

4° Le reproche de « discrimination », s'il est formulé par les Sept, doit être écarté et combattu, car c'est l'essence même d'une union douanière. Cet avantage que les Six s'accordent entre eux est la contrepartie de l'abandon que, pour réaliser l'union douanière, chacun a dû consentir en matière de protection et de liberté d'action.

Par conséquent on peut dire qu'au niveau des hauts fonctionnaires des Six, les propositions d'accélération seront acceptées, sous réserve d'en préciser certaines modalités, notamment celles qui se rapportent à l'abaissement du tarif extérieur.

Le Conseil des Ministres prendra une décision lors de sa prochaine réunion fixée provisoirement aux 10 et 11 mai prochains.

Le Président du Conseil parlant au nom de celui-ci devant l'Assemblée parlementaire européenne le lundi 28 mars, a formellement promis qu'il tiendrait largement compte de la position qu'adopterait l'Assemblée.

Notons que, le 31 mars, celle-ci, à l'unanimité moins une voix et deux abstentions, a approuvé la proposition Hallstein.

De son côté, Monsieur Wigny, membre du Conseil des Ministres des Communautés, a souligné, le même jour et au même lieu, qu'en prenant position à l'égard des propositions de la Commission, on déciderait non seulement de l'accélération, mais plus fondamentalement de l'existence même de la Communauté.

Il a souligné que les circonstances étaient actuellement favorables : prospérité économique et large volonté politique.

D'autre part, si l'on peut raisonnablement admettre que les pays tiers, qui en comprennent la nécessité, souhaiteraient négocier avec la C.E.E., on peut craindre que ce désir ne faiblisse s'ils constatent que nous n'avons pas nous-mêmes le courage d'accélérer l'intégration.

A ce sujet, un membre demande si les perspectives de *revision du tarif commun* sont favorables.

Le Ministre répond que l'on doit bien se dire que l'on n'obtiendra pas l'accélération sans cette révision.

Uit de beraadslagingen van het Comité Rey kunnen volgende conclusies worden getrokken :

1° Ruim akkoord om de versnelde inwerkingtreding van het buitentarief en de verlaging ervan met 20 %, zoals de Commissie U voorstelt, principieel te aanvaarden;

2° De modaliteiten dienen echter nader te worden omschreven. Frankrijk dringt aan op een strikte wederkerigheid vanwege de derde landen, vooral van de Zeven; dit land zou een verlaging met 20 % beschouwen als een voorlopige maatregel (twee jaar?) die definitief zou kunnen worden, indien de toegevingen van de derde landen aan de G.A.T.T. voldoende worden geacht. Nederland daarentegen is van oordeel dat de verlaging definitief moet zijn en niet noodzakelijk wederkerigheid moet impliceren.

3° De versnellingsvoorstellen van de Zes moeten te Parijs worden verdedigd.

4° Het verwijt van « discriminatie » moet, indien de Zeven dit maken, worden verworpen en bestreden, want dit is toch de essentie zelf van een douane-unie. Dit voordeel, dat de Zes zich wederkerig toekennen, is een tegenwicht voor hetgeen elk van die landen aan bescherming en handelsvrijheid heeft moeten afstaan om de douane-unie te verwezenlijken.

Bijgevolg kan men zeggen dat, op het vlak van de hoge ambtenaren van de Zes, de versnellingsvoorstellen zullen worden aangenomen, onder voorbehoud dat sommige modaliteiten nader worden bepaald, met name die betreffende de verlaging van het buitentarief.

De Raad van Ministers zal een beslissing nemen tijdens zijn volgende vergadering, die voorlopig belegd is tegen 10 en 11 mei aanstaande.

De Voorzitter van de Raad heeft, sprekend in naam van de Raad, op maandag 28 maart in het Europese Parlement beloofd dat hij in ruime mate rekening zal houden met het standpunt dat het *Parlement* zou aannemen.

Vermeld zij dat dit laatste, op 31 maart; met algemene stemmen min 1 stem en bij 2 onthoudingen, het voorstel Hallstein heeft aangenomen.

Van zijn kant heeft de heer Wigny, lid van de Raad van Ministers der Gemeenschappen, diezelfde dag en op diezelfde plaats er op gewezen dat men, door stelling te kiezen ten aanzien van de voorstellen van de Commissie, niet alleen over de versnelling, doch fundamenteel over het bestaan zelf van de Gemeenschap zou beslissen.

Hij wees erop dat de omstandigheden thans gunstig zijn : economische welvaart en ruim verpreide politieke wil.

Hoewel men voorts redelijkerwijze kan aannemen dat de derde landen, die de noodzakelijkheid ervan inzien, met de E.E.G. wensen te onderhandelen, valt te vrezen dat dit verlangen zal verzwakken indien zij vaststellen dat wij zelf de moed niet hebben om de integratie in versneld tempo door te voeren.

In dit verband vraagt een lid of de vooruitzichten inzake *herziening van het gemeenschappelijk tarief* gunstig zijn.

De Minister antwoordt dat een versnelling niet mogelijk is zonder deze herziening.

Il désire, d'autre part, insister sur la possibilité d'association de pays tiers à la Communauté des Six. A ce propos, il réaffirme avec force que celle-ci doit être ouverte aux autres nations. Le traité de Rome a prévu la possibilité de conclure des contrats d'association aux termes desquels des pays tiers pourraient jouir d'une partie des avantages inhérents au marché, contre l'engagement d'assumer une partie de ses obligations. Le memorandum belge d'octobre 1960, cité plus haut, examine cette éventualité.

Des négociations, sont déjà entreprises dans ce but avec certains gouvernements. Malheureusement, dit le Ministre, on agit un peu à l'aveuglette. Il faudrait d'abord établir les principes d'une telle association, de manière à ne pas être imprudemment lié à l'avenir par des précédents, qui auraient été insuffisamment négociés.

Le Ministre signale aussi que certains pays européens devraient être aidés par les Six et pourraient l'être sans risque financier. Ses idées donnent lieu à un échange de vues, au terme duquel la Commission se déclare en principe d'accord avec les projets exposés.

D'autre part, la quatrième partie du Traité de Rome organise l'association des pays et territoires d'outre-mer et leur accorde un régime privilégié.

Si ceux-ci accèdent à l'indépendance, il y aura quelques nouveaux problèmes à résoudre.

Le 8 février dernier, le Ministre a donc, à ce sujet, pris l'initiative de soumettre une note à ses collègues de l'Europe des Six.

La Communauté, y dit-il, doit « préciser elle-même quelle doit être l'étendue géographique, la consistance juridique et la construction institutionnelle » du groupe d'Etats associés.

Il y a en effet un problème institutionnel. Car même pour les territoires d'outre-mer, le traité de Rome ne prévoit rien à ce sujet. Or les « associés tiendront à participer à la gestion des intérêts communs ». Comment dès lors le leur permettre ?

Il semble, de l'avis du Ministre, que la meilleure procédure consiste à créer un Conseil d'association qui pourrait comporter un organe exécutif et une Commission parlementaire de contrôle. Ce conseil, éventuellement paritaire, n'aurait de compétence que dans les limites de la convention d'association. (cf. l'accord conclu entre le Royaume-Uni et la C.E.C.A..)

Toutes ces questions sont à l'étude.

b) Les Six et les Sept.

Sans doute, l'accélération du Marché Commun et notamment l'annonce de l'entrée en vigueur anticipée du tarif extérieur ont-elles suscité quelque inquiétude dans certains pays de la petite zone de libre échange, qui en redoutent les conséquences sur leurs exportations vers les Six.

Hij wenst verder de aandacht te vestigen op de mogelijke associatie van derde landen met de Gemeenschap van de Zes. In dit verband herhaalt hij met klem dat deze moet openstaan voor de andere naties. Het Verdrag van Rome voorziet in de mogelijkheid om associatieverdragen te sluiten, krachtens welke aan derde landen een gedeelte der voordelen eigen aan de markt kunnen worden toegekend, mits zij de verbintenissen aangaan een gedeelte van de verplichtingen na te leven. Het bovengenoemde Belgische memorandum van oktober 1960 onderzoekt deze mogelijkheid.

Met dit doel zijn reeds onderhandelingen met sommige regeringen aangeknoopt. Spijtig genoeg, aldus de Minister, wordt er wat in den blinde gehandeld. Om te beginnen zouden de beginselen van zulk een associatie dienen te worden vastgelegd, om te voorkomen dat men voor de toekomst gebonden is door onvoorzichtig geschapen precedenten, waarover niet voldoende zou zijn onderhandeld.

De Minister merkt eveneens op dat sommige Europese landen door de Zes zouden moeten worden geholpen en dat dit kan gebeuren zonder financieel risico. Zijn opvattingen geven aanleiding tot een gedachtenwisseling, na afloop waarvan de Commissie zich principieel akkoord verklaart met de uiteenzette ontwerpen.

Voorts organiseert het vierde deel van het Verdrag van Rome de associatie van de landen en gebieden overzee en verleent het hun een bevoorrechte regeling.

Indien deze de onafhankelijkheid verwerven, zullen enkele nieuwe vraagstukken dienen te worden opgelost.

Op 8 februari jl. heeft de Minister dus het initiatief genomen ten deze een nota aan zijn collega's van het Europa der Zes voor te leggen.

De Gemeenschap, zo verklaart hij daarin, moet zelf bepalen wat de geografische uitgestrektheid, de juridische inhoud en de institutionele vorm moet zijn van de groep der geassocieerde Staten.

Er is immers een institutioneel vraagstuk. Want zelfs voor de gebieden overzee bevat het Verdrag van Rome geen enkele bepaling in dit verband. Maar de geassocieerden zullen verlangen aan het beheer van de gemeenschappelijke belangen deel te nemen. Hoe zal men hen dan daartoe machtigen ?

Het komt de Minister voor dat het het best zou zijn een Associatieraad op te richten, die uit een uitvoerend lichaam en een parlementaire controlecommissie zou kunnen bestaan. Deze, eventueel paritair samengestelde raad zou slechts bevoegd zijn binnen de grenzen van de associatieovereenkomst (de overeenkomst tussen het Verenigd Koninkrijk en de E.G.K.S.).

Al deze vraagstukken zijn in studie.

b) De Zes en de Zeven.

De versnelde totstandkoming van de Gemeenschappelijke Markt en met name de aankondiging van de vervroegde inwerkingtreding van het buitentarief hebben zonder twijfel enige bezorgdheid doen ontstaan in sommige landen van de kleine vrijhandelszone, die beducht zijn voor de gevolgen daarvan op hun uitvoer naar de Gemeenschappelijke Markt.

Mais si, à l'intérieur de celui-ci, l'industrie anglaise par exemple va rencontrer une concurrence accrue de l'industrie allemande ou française, le même problème existe pour nous à l'intérieur de la Communauté; l'industrie belge va se heurter à la même concurrence.

D'ailleurs, comme nous l'avons dit, l'accélération n'est pas envisagée sans la négociation d'une réduction permanente de 20 % du tarif commun, ce qui prouve la volonté des partenaires et de la Belgique notamment de maintenir la communauté ouverte sur le monde entier, ainsi que n'a cessé de l'affirmer le Ministre des Affaires Etrangères.

Comme l'a dit récemment son Collègue du Commerce Extérieur, les Six et les Sept doivent se déclarer la paix.

Il faut espérer qu'il en sera ainsi. Les dernières déclarations du Secrétaire au Foreign Office sont à cet égard assez rassurantes.

Quant à l'opinion des autorités américaines, elle est tout à fait favorable.

c) *Allemagne Fédérale.*

Un membre a demandé quelles étaient les réactions dans ce pays spécialement.

Il lui a été répondu que celle-ci s'était montrée inquiète, dès le début des négociations devant conduire à la signature du traité instituant l'Association Européenne de Libre Echange. Elle craignait les répercussions que ne manquerait pas d'avoir, sur son commerce, la création en Europe d'un deuxième bloc économique. Les exportations de l'Allemagne vers les Sept se montent en effet, à 27 % du total de celles-ci; au surplus, la balance commerciale allemande est largement créditrice à l'égard de la zone.

En conséquence, au cours des discussions sur les propositions d'accélération du Marché Commun, l'Allemagne a exprimé le vœu que la Communauté Economique Européenne étudie toutes les perspectives d'accord avec l'A.E.L.E. La Communauté devrait, aux yeux des Allemands, prendre l'initiative d'une tentative de rapprochement. Le renforcement de l'action interne des Six doit, à son sens, aller de pair avec une régularisation des relations commerciales Six - Sept.

d) *Les XXI.*

Le Sénat souhaitera certainement connaître les résultats des réunions des XXI qui se sont tenues les 28 et 29 mars 1960 à Paris, depuis l'exposé du Ministre.

Rappelons que les XXI comprennent les XVIII de l'O.E.C.E. — où figurent donc les Six et les Sept — plus les Etats Unis et le Canada, et enfin l'Europe des Six comme telle.

Voici, à ce propos, quelques précisions recueillies auprès du département :

Doch zal bv. de Engelse nijverheid binnen de grenzen van de Zes een sterkere concurrentie van de Duitse of Franse industrie ondervinden, hetzelfde vraagstuk rijst ook voor ons binnen de Gemeenschap; de Belgische industrie zal met dezelfde concurrentie hebben af te rekenen.

Trouwens is, zoals reeds gezegd, de versnelling afhankelijk van de toepassing van een permanente verlaging met 20 % van het gemeenschappelijk tarief wat wel aantoonde dat de partners en met name België vast besloten zijn de gemeenschap open te houden voor de gehele wereld, zoals de Minister van Buitenlandse Zaken steeds heeft betoogd.

Zoals zijn collega van Buitenlandse Handel onlangs heeft gezegd, dienen de Zes en de Zeven elkaar de vrede te verklaren.

Het is te hopen dat dit het geval zal zijn. De laatste verklaringen van de Secretaris van het Foreign Office zijn in dit verband vrij bemoedigend.

Wat de opinie van de Amerikaanse bewindslieden betreft, deze is geheel en al gunstig.

c) *West-Duitsland.*

Een lid vroeg welke in het bijzonder de reacties waren van West-Duitsland.

Er werd hem geantwoord dat dit land blijken van ongerustheid heeft gegeven van bij de aanvang van de onderhandelingen die tot de ondertekening van het verdrag tot oprichting van de Europese Vrijhandelsassociatie hebben geleid. Het vreesde de onvermijdelijke weerslag, op zijn handel, van de oprichting in Europa van een tweede economisch blok. De uitvoer van Duitsland naar de Zeven bedraagt immers 27 % van zijn totale uitvoer; bovendien vertoont de Duitse handelsbalans een aanzienlijk creditsaldo ten opzichte van de zone.

Derhalve heeft Duitsland, tijdens de besprekingen nopens de voorstellen tot versnelling van de Gemeenschappelijke Markt, de wens uitgesproken dat de Europese Economische Gemeenschap alle mogelijkheden om een overeenkomst met de Europese Vrijhandelszone te bereiken, zou onderzoeken. Volgens de Duitsers zou de Gemeenschap het initiatief tot toenadering moeten nemen. De versteviging van de interne werking van de Zes moet, volgens hen, gepaard dienen te gaan met een regularisatie van de handelsbetrekkingen Zes-Zeven.

d) *De XXI.*

De Senaat zal ongetwijfeld wensen te vernemen wat de resultaten zijn van de bijeenkomsten van de XXI die, na de uiteenzetting van de Minister, op 28 en 29 maart 1960 te Parijs werden gehouden.

Wij herinneren eraan dat de XXI bestaan uit de XVIII van de O.E.E.S. — waaronder dus de Zes en de Zeven — verder de Verenigde Staten en Canada en ten slotte ook het Europa van de Zes als zodanig.

Hierna volgen enkele inlichtingen, die in dit verband bij het departement zijn ingewonnen :

1. Le Comité des Problèmes Commerciaux des XXI a été créé par la Conférence Economique Atlantique, réunie à Paris les 12 et 13 janvier 1960.

Le mandat de ce Comité a été fixé par une Résolution précisant notamment que la priorité serait accordée à l'examen des relations commerciales entre les Six et les Sept, compte tenu des intérêts commerciaux des pays tiers et des dispositions du GATT.

2. Conformément aux termes de cette résolution, le Comité s'est réuni au niveau des hauts fonctionnaires, les 28 et 29 mars, sous la présidence de M. Luns, Ministre des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

3. L'objectif poursuivi a été défini par celui-ci :

Rechercher des méthodes constructives de travail qui permettront l'adoption, au 1er juillet 1960, de mesures concrètes favorisant l'abaissement des tarifs douaniers.

Chacun reconnaît que des solutions toutes faites et rapides ne peuvent, actuellement, être mises au point.

L'idéal est donc d'en rechercher qui soient à court terme mais s'inscrivant dans des perspectives plus lointaines, et préservant l'intégration économique européenne, ainsi que le commerce mondial.

4. Les résultats obtenus par le Comité des questions commerciales sont satisfaisants.

Chacun des groupements en présence a fait preuve de la plus grande compréhension et a évité des prises de position trop tranchées, qui eussent abouti à creuser le fossé entre les Six et les Sept.

Une procédure de travail a été mise au point, qui consiste à étudier les conséquences pratiques des mesures envisagées par les uns et les autres, sur le plan tarifaire, pour le 1er juillet 1960. Le secrétariat du Comité a été chargé à cet effet, de réunir des données de fait sur le niveau des droits de douane, en ce qui concerne un certain nombre de produits-clefs, dans les hypothèses évoquées plus haut.

5. Les problèmes de fond, en suspens entre les Six et les Sept, n'ont pas été résolus pour autant. La réunion de Paris du 29 mars doit être considérée comme un point de départ et non comme un aboutissement.

De grandes difficultés subsistent, qui tiennent essentiellement à la nature même des formes d'intégration envisagées à la fois par les uns et par les autres.

Les Six offrent la création d'une Commission de Contact — approche pragmatique en vue de trouver une solution à des cas concrets difficiles — en même temps, ils proposent donc une réduction de 20 % par exemple du tarif extérieur commun.

De leur côté, les Sept souhaitent une élimination de toute « discrimination » tarifaire et, à cet effet, proposent une extension *erga omnes* des réductions tarifaires qu'ils opéreront au 1er juillet 1960, et cela sur une base de réciprocité.

1. Het Comité van Handelsbetrekkingen van de XXI werd opgericht door de Atlantische Economische Conferentie, die plaats had te Parijs op 12 en 13 januari 1960.

De opdracht van dit Comité werd vastgelegd in een Resolutie, waarin onder meer is bepaald dat voorrang zal worden verleend aan het onderzoek van de handelsbetrekkingen tussen de Zes en de Zeven, met inachtneming van de handelsbelangen van derde landen en van de bepalingen van de GATT.

2. Luidens deze resolutie, is het Comité op 28 en 29 maart op het vlak van de hoge ambtenaren vergaderd, onder het voorzitterschap van de heer Luns, Minister van Buitenlandse Zaken van Nederland.

3. Het nagestreefde doel werd door deze laatste als volgt omschreven :

Het opzoeken van constructieve werkmethodes, waardoor op 1 juli 1960 concrete maatregelen zullen kunnen worden genomen om de douanetarieven te doen dalen.

Iedereen is het er over eens dat een snelle en pakkende oplossing thans niet kan worden gevonden.

Het ideaal is dus een oplossing op korte termijn na te streven, die evenwel in een ruimer tijdsverband kan worden geplaatst met vrijwaring van de Europese economische integratie alsmede van de wereldhandel.

4. Het Comité van handelsbetrekkingen heeft bevredigende resultaten bereikt.

Alle betrokken groeperingen hebben blijk gegeven van een ruim begrip en hebben vermeden al te scherpe standpunten in te nemen, die de kloof tussen de Zes en de Zeven zouden hebben verbreed.

Een werkprocedure werd opgesteld, die er in bestaat voor 1 juli 1960 de praktische gevolgen van de door beide partijen overwogen maatregelen inzake tarieven te bestuderen. Met dat doel werd het secretariaat van het Comité ermede belast het feitenmateriaal te verzamelen over het peil van de douanerechten van een aantal sleutelprodukten in de hierboven genoemde hypothesen.

5. De fundamentele problemen, die hangende zijn tussen de Zes en de Zeven werden vooralsnog niet opgelost. De vergadering van 29 maart te Parijs moet als een uitgangspunt, niet als een eindpunt worden beschouwd.

Er blijven nog grote moeilijkheden, die hoofdzakelijk verband houden met de aard zelf van de integratievormen, die beide partijen op het oog hebben.

De Zes stellen de instelling voor van een Contactcommissie — voor een pragmatische benadering van concrete moeilijkheden —; terzelfdertijd stellen zij dus een verlaging met 20 % voor, bvb. van het gemeenschappelijk buitentarief.

Hunnerzijds wensen de Zeven de afschaffing van elke « discriminatie » inzake tarieven en stellen diensgevolge voor de tariefverlagingen van 1 juli 1960 af uit te breiden *erga omnes*, en dit op basis van wederkerigheid.

6. Les travaux du Comité seront repris au début du mois de mai, dans le cadre de la procédure pratique esquissée plus haut.

e) *Rationalisation.*

Un membre a demandé quels étaient les progrès réalisés depuis un an dans la voie de la rationalisation des institutions européennes.

Il lui a été répondu que :

1° l'exercice de la compétence culturelle et sociale de l'U.E.O. était transféré au Conseil de l'Europe;

2° les Secrétaires Généraux des quatre organisations (O.E.C.E. Conseil de l'Europe, OTAN et U.E.O.) ont été invités à harmoniser les ordres du jour et les calendriers des réunions et à grouper en un même lieu et à une même époque le plus grand nombre possible d'activités; les Greffiers des Assemblées du Conseil de l'Europe et de l'U.E.O. ont été invités à participer au Comité de Coordination, au sein duquel cette harmonisation sera mise en œuvre.

f) *Unification des exécutifs.*

Dans le même sens, un Commissaire a demandé où en était l'unification des trois exécutifs des Communautés européennes, qui constitue l'une des mesures les plus efficaces et les plus pratiques en vue de faire progresser l'unité de l'Europe.

Le Ministre a répondu dans ces termes :

Une large partie du plan d'action, que j'ai eu l'honneur de soumettre, au nom du Gouvernement belge, aux Gouvernements des autres Etats membres, était consacré, comme je l'ai dit plus haut, à des propositions concrètes tendant au renforcement institutionnel des Communautés Européennes.

Des raisons pratiques ont conseillé de ne pas envisager de solutions impliquant la révision des trois Traités, comme par exemple la fusion ou l'union personnelle des trois exécutifs. En effet, chacun des trois a quelque chose de supra-national, mais à des degrés différents, de sorte qu'un amalgame risquerait d'aboutir à un nivellement vers le bas.

Pour ces raisons, j'avais proposé la création d'un Comité Inter-exécutif non plus par secteur (comme actuellement), mais à compétence générale.

Aucun projet concret n'a encore été discuté, étant donné que le problème est actuellement à l'examen des Exécutifs eux-mêmes, et l'on attend qu'ils fassent savoir quelles mesures ils envisagent d'adopter.

Entretemps une attention particulière est accordée aux formules assurant une coordination effective entre les trois exécutifs : services communs de presse et d'information, Office Statistique des Communautés, service juridique commun, travaux inter-exécutifs dans le domaine de la politique énergétique.

6. De werkzaamheden van het Comité zullen begin mei worden hervat in het kader van de hierboven geschetste praktische procedure.

e) *Rationalisatie.*

Een lid heeft gevraagd of er sinds verleden jaar veranderingen zijn gemaakt inzake de rationalisatie van de Europese instellingen.

Hem is geantwoord dat :

1° de uitoefening van de culturele en sociale bevoegdheid van de W.E.U. werd overgedragen op de Raad van Europa;

2° de Secretarissen-generaal van de vier organisaties (O.E.E.S., Raad van Europa, N.A.V.O. en W.E.U.) werden verzocht de agenda's en de kalenders der vergaderingen te harmoniseren en op een zelfde plaats en op een zelfde tijdstip het grootst mogelijk aantal activiteiten te groeperen; de Griffiers van de Vergaderingen van de Raad van Europa en van de W.E.U. werden hunnerzijds uitgenodigd om deel te nemen aan het Coördinatiecomité, waarin deze harmonisatie zal worden toegepast.

f) *Eenmaking van de uitvoeringsorganen.*

In dezelfde zin heeft een lid gevraagd hoever het staat met de eenmaking van de drie uitvoeringsorganen van de Europese Gemeenschappen, welke maatregel een der meest afdoende en der meest praktische is om de Europese eenheid te bevorderen ?

De Minister heeft als volgt geantwoord :

Een groot gedeelte van het actieplan, dat ik de eer had in naam van de Belgische Regering aan de Regeringen van de andere Lidstaten voor te leggen, was, zoals ik reeds zegde, gewijd aan concrete voorstellen om de Europese Gemeenschappen institutioneel te verstevigen.

Om praktische redenen werden geen oplossingen overwogen, die de herziening van de drie Verdragen tot gevolg zouden hebben, zoals bvb. de samensmelting of de persoonlijke eenmaking van de drie uitvoeringsorganen. Elk van deze drie organen heeft immers wel iets supranationaals, maar in verschillende mate, zodat een samensmelting zou kunnen leiden tot een nivellering naar onderen.

Daarom had ik de oprichting voorgesteld van een Interuitvoeringscomité, niet meer per sector (zoals thans) maar met algemene bevoegdheid.

Er is nog geen enkel concreet plan besproken, daar het vraagstuk thans in onderzoek is bij de Uitvoeringsorganen zelf; men wacht dus tot dat deze mededelen welke maatregelen zij denken te zullen nemen.

Intussen wordt bijzondere aandacht besteed aan de formules die een werkelijke coördinatie tussen de drie uitvoeringsorganen verzekeren : gemeenschappelijke pers- en informatiediensten, Dienst van de Statistiek der Gemeenschappen, gemeenschappelijke juridische dienst, werkzaamheden van de drie organen samen op het gebied van het energie-beleid.

D'autre part, il a été décidé que les réunions des Conseils se dérouleront dorénavant dans un « cadre restreint » et que les réunions des Ministres techniques devront se tenir dans le cadre des Conseils.

Je ne voudrais enfin pas manquer de signaler que le problème de l'unification des Exécutifs Européens est lourdement grevé par l'incertitude concernant le choix d'un siège définitif des Institutions Européennes.

g) *Siège de la Communauté des Six.*

A ce sujet, la situation provisoire, déclare le Ministre, est actuellement stabilisée pour un délai de trois ans.

3. — *BENELUX.*

a) *Union Economique.*

Le Ministre rappelle tout d'abord qu'il a insisté auprès de la Chambre pour qu'elle approuve le plus tôt possible le traité qui a déjà reçu l'agrément du Sénat.

Signalons que nos partenaires en sont au même point. La Première Chambre Néerlandaise doit encore se prononcer. Mais nous avons appris que le traité doit y être examiné en section à partir du 26 mars. Au Grand-Duché, la Convention est à l'examen du Conseil d'Etat. Ajoutons que, depuis l'exposé du Ministre, la Commission compétente de notre Chambre l'a adopté.

Ces approbations sont urgentes, car certains états refusent, à raison, de signer un traité commercial avec Benelux avant la ratification de l'Union Economique.

Le principal obstacle à la réalisation de l'Union Benelux est l'impossibilité dans laquelle se trouvent les partenaires de réaliser, dans le domaine agricole, la libre circulation intra-Benelux des produits et, par voie de conséquence, la politique commune à l'égard des pays tiers.

Le secteur litigieux est constitué par une soixantaine de positions douanières et comporte principalement la viande, les produits laitiers et les fruits et légumes.

Notre politique n'est pas ici plus autarkique que dans un autre domaine, mais l'U.E.B.L. ne peut admettre la libre importation des produits agricoles néerlandais sur son marché, que dans des circonstances permettant une concurrence normale. Or, il est admis que la différence entre les prix des produits agricoles de l'U.E.B.L. et des Pays-Bas est la conséquence, non pas de divergences fondamentales dans le domaine des conditions de production, mais de l'organisation extrêmement poussée du marché des produits agricoles néerlandais. Cette organisation, dont l'exécution est confiée par l'état à des organismes semi-privés jouissant d'une large autonomie (Productschappen), intervient dans les domaines les plus divers; planning, centralisation des achats et des ventes, subsides à la production et à l'exportation, prélèvements à l'importation.

Verder is besloten dat de vergaderingen van de Raden voortaan zullen plaats hebben in een « beperkt kader » en dat de vergaderingen van de technische ministers zullen worden gehouden in het kader van de Raden.

Ik wil er ten slotte nog op wijzen dat de onzekerheid inzake de keuze van een definitieve zetel voor de Europese Instellingen zwaar drukt op de eenmaking van de Europese Uitvoeringsorganen.

g) *Zetel van de Gemeenschap der Zes.*

De Minister verklaart dat de voorlopige toestand terzake voor een periode van 3 jaar werd gestabiliseerd.

3. — *BENELUX.*

a) *Economische Unie.*

De Minister herinnert er eerst aan dat hij de Kamer met aandrang heeft verzocht om zo spoedig mogelijk het verdrag goed te keuren dat de Senaat reeds heeft aangenomen.

Let wel dat onze partners nog niet verder gevorderd zijn. De Nederlandse Eerste Kamer dient zich nog uit te spreken. Wij hebben echter vernomen dat het verdrag vanaf 26 maart in haar afdeling zal worden onderzocht. In het Groot-Hertogdom is de Overeenkomst bij de Raad van State in onderzoek. Ten slotte zij vermeld dat de bevoegde commissie van onze Kamer het Verdrag sinds de uiteenzetting van de Minister heeft aangenomen.

Deze goedkeuringen zijn dringend vereist, daar sommige staten terecht weigeren een handelsverdrag met Benelux te sluiten vóór dat de Economische Unie bekrachtigd is.

De voornaamste hinderpaal voor de verwezenlijking van de Beneluxunie is de onmogelijkheid, waarin de partners zich bevinden om op landbouwgebied het vrij verkeer van de producten binnen Benelux te verwezenlijken, en als gevolg daarvan ook de gemeenschappelijke politiek ten opzichte van derde landen.

De betwiste sector wordt gevormd door een zestigtal douaneposities, maar vooral vlees, zuivelproducten, groenten en fruit.

Onze politiek is hier niet meer autarkisch dan op een ander gebied, doch de B.L.E.U. kan de vrije invoer van Nederlandse landbouwproducten op onze markt slechts toestaan onder omstandigheden die een normale concurrentie mogelijk maken. Welnu, er wordt aangenomen dat het verschil in prijs tussen de landbouwproducten van de B.L.E.U. en van Nederland, niet zozeer het gevolg is van fundamentele verschillen op het gebied van de productievoorraan, maar wel van de zeer ver doorgedreven organisatie van de markt der Nederlandse landbouwproducten. Deze organisatie, die de Staat heeft toevertrouwd aan semi-private instellingen met een ruime autonomie (Productschappen), komt op de meest diverse gebieden tussen beide: planning, centralisatie van aankoop en verkoop, toelagen aan de productie en aan de uitvoer, heffingen op de invoer.

Dans ces circonstances, le Gouvernement belge a toujours posé comme principe qu'une libération des produits agricoles devait être précédée d'une harmonisation des politiques agricoles. Cette priorité de l'harmonisation a été admise, mais peu de progrès ont été réalisés.

L'U.E.B.L. n'entend en effet pas reprendre à son compte les mesures d'organisation et de subsides dont les Pays-Bas, pour leur part, refusent de se départir.

Cette position a paru fondée à la Commission.

Au cours des *négociations qui ont eu lieu récemment entre Ministres de l'Agriculture* des deux pays, en ce qui concerne les fruits et les légumes non encore libérés, la Belgique avait à tenir compte de ces considérations et des obligations qu'elle a assumées dans le marché commun.

Nous avons appris que finalement, un accord est intervenu sur la base que voici :

Au cas où le prix minimum d'un des produits visés n'est pas atteint sur le marché belge, le Ministre belge de l'Agriculture arrête les importations en provenance des autres pays du marché commun, sauf des Pays-Bas. Les exportateurs hollandais doivent évidemment dans ce cas respecter à l'entrée en Belgique, le prix minimum fixé.

Mais si le volume des importations de Hollande et la faiblesse des prix belges font supposer que les conditions de l'accord ne sont pas respectées, notre Ministre de l'Agriculture peut arrêter toute importation même des Pays-Bas.

b) Voies d'eau.

Le problème de Gand-Terneuzen étant, comme on le sait, résolu, le Ministre a repris les négociations relatives à la liaison Anvers-Rhin.

Dans trois semaines, a-t-il dit lors de la réunion du 17 mars, les délégations chargées des négociations, doivent être formées. Il a lui-même mis à la tête de la sienne, non un technicien, mais un ancien ambassadeur.

Il semble que les Pays-Bas aient l'intention d'agir de même.

Ces délégués doivent présenter une proposition raisonnable à la fin de 1960.

4. — CONGO.

Un membre avait, dès le 9 mars, fait demander au Ministre d'entretenir la Commission de la position internationale du Congo.

Le Ministre a rencontré ce désir et fait l'exposé que voici :

1° Information des Etats étrangers.

Dès la Table Ronde politique terminée, les Chefs de mission diplomatique ont reçu l'instruction d'informer officiellement les hautes autorités des Etats de leur juridiction des modalités de l'accession du Congo à l'indépendance.

Derhalve heeft de Belgische Regering steeds als beginsel gesteld, dat vrijmaking van de landbouwproducten dient te worden voorafgegaan door een harmonisatie van de landbouwpolitiek van beide landen. De eis van voorafgaande harmonisatie werd aanvaard, maar veel is er nog niet veranderd.

De B.L.E.U. wil namelijk de maatregelen inzake organisatie en toelagen, waarvan Nederland geen afstand wil doen, niet voor haar rekening nemen.

Die standpunt scheen de Commissie gegrond toe.

Tijdens de *besprekingen die de Ministers van Landbouw van beide landen onlangs hielden* betreffende de groenten en het fruit, die nog niet zijn vrijgegeven, diende ons land rekening te houden met deze overwegingen en met de verplichtingen, die het in het kader van de gemeenschappelijke markt heeft aangegaan.

Wij hebben vernomen dat tenslotte overeenstemming werd bereikt op de volgende grondslag :

In geval voor één van de bedoelde producten de minimumprijs niet wordt bereikt op de Belgische markt, zet de Belgische Minister van Landbouw de invoer stop uit de andere landen van de gemeenschappelijke markt, behalve uit Nederland. In dat geval dienen de Nederlandse exporteurs natuurlijk bij de invoer in België de vastgestelde minimumprijs in acht te nemen.

Maar wanneer de omvang van de Nederlandse invoer en de lage Belgische prijzen laten veronderstellen dat de voorwaarden van het akkoord niet worden geëerbiedigd, kan onze Minister van Landbouw elke invoer, ook uit Nederland, stop zetten.

b) Waterwegen.

Daar, zoals bekend, het probleem Gent-Terneuzen is opgelost, heeft de Minister de onderhandelingen inzake de verbinding Antwerpen-Rijn hervat.

Over drie weken, zo zegde hij op de vergadering van 17 maart, moeten de delegaties die zullen worden belast met de onderhandelingen, zijn samengesteld. Aan het hoofd van zijn delegatie heeft hij geen technicus, maar een gewezen ambassadeur geplaatst.

Het schijnt dat Nederland het zelfde zal doen.

De delegaties moeten voor het einde van 1960 een redelijk voorstel indienen.

4. — CONGO.

Een lid had reeds op 9 maart gevraagd dat de Minister de Commissie zou onderhouden over de internationale positie van Congo.

De Minister heeft deze wens ingewilligd en het volgende uiteengezet :

1° Voorlichting van de vreemde Staten.

Dadelijk na afloop van de politieke Rondetafelconferentie hebben de hoofden van de diplomatieke zendingen opdracht gekregen de hoge overheid van de Staat, waarbij ze zijn geaccrediteerd, officieel in te lichten nopens de wijze waarop Congo onafhankelijk zal worden.

A cette fin, les diplomates ont remis un exemplaire des résolutions finales de la Conférence de la Table Ronde et l'ont accompagné d'un commentaire fondé à la fois sur une note d'information qui leur a été adressée, et sur les discours que M. Scheyven a prononcé à la Table Ronde au sujet des problèmes économiques et sociaux.

2° Traités conclus par la Belgique et applicables au Congo.

Depuis le 16 mars, les Services du Département examinent cette question avec la Commission politique congolaise, sous la présidence du Ministre des Affaires Etrangères.

3° Représentation diplomatique étrangère au Congo.

Le problème de l'installation de nouvelles missions diplomatiques relève de la compétence du futur Gouvernement congolais.

4° Assistance technique de la Belgique en matière diplomatique.

Le Département a établi le projet d'un accord avec le Congo précisant l'assistance qui sera accordée, si le Congo le souhaite, et qui déterminera :

— les modalités suivant lesquelles les missions diplomatiques belges représenteront les intérêts congolais dans les Etats où le Congo n'ouvrira pas de poste.

— les facilités accordées pour la formation de jeunes diplomates congolais.

— l'assistance accordée pour l'organisation du Département des Affaires étrangères congolais.

Le Ministre a en outre fait les remarques suivantes au sujet des *traités* :

Il en est qui, comme celui de la CECA, sont clairs : ils s'appliquent aux territoires européens des Hautes Parties contractantes. (CECA art. 79). Il excluent donc implicitement le Congo.

Il en est d'autres qui, muets sur ce point, ne le concernent pas, parce que la matière lui est tout à fait étrangère, par exemple un accord commercial qui porterait sur un produit qu'on ne trouve pas au Congo.

Mais parmi ceux qui ont été contractés pour lui également, ou qui peuvent le concerner, quels sont ceux qui lieront l'Etat Indépendant ?

D'après la Doctrine, dit le Ministre, il n'y a pas de théorie bien définie. Le mieux dès lors n'est-il pas de se prononcer en considération de l'intérêt que l'Etat peut avoir à être lié ? Car beaucoup de ces traités présentent des avantages pour lui. Nous pourrions donc les examiner de ce point de vue, avec ses représentants qualifiés.

Te dien einde hebben de diplomaten een exemplaar van de eindresoluties van de Rondetafelconferentie afgegeven, samen een toelichting geput uit een informatienota, die hun werd bezorgd en uit de rede welke de Heer Scheyven op de Rondetafel heeft uitgesproken in verband met sociaal-economische problemen.

2° Verdragen door België gesloten en op Congo toepasselijk.

Sinds 16 maart onderzoeken de Diensten van het Departement dit probleem in samenwerking met de Congolese Politieke Commissie, onder het voorzitterschap van de Minister van Buitenlandse Zaken.

3° Buitenlandse diplomatieke vertegenwoordiging in Congo.

Het probleem van de installatie van nieuwe diplomatieke zendingen behoort tot de bevoegdheid van de aanstaande Congolese regering.

4° Technische hulp van België inzake diplomatieke betrekkingen.

Het Departement heeft het ontwerp van een akkoord met Congo opgesteld, waarin de bijstand nader wordt bepaald die aan Congo zal worden verleend, indien het zulks wenst; dit akkoord bepaalt :

— de modaliteiten krachtens welke de Belgische diplomatieke zendingen de Congolese belangen zullen vertegenwoordigen in de Staten waar Congo geen post zal openen.

— de faciliteiten die worden toegekend voor de vorming van jonge Congolese diplomaten;

— de hulp voor de organisatie van het Congolese Departement van Buitenlandse Zaken.

In verband met de verdragen heeft de Minister nog de volgende opmerkingen gemaakt :

Sommige verdragen, zoals die van de E.G.K.S., zijn duidelijk : ze zijn toepasselijk op de Europese gebieden van de Hoge Verdragsluitende Partijen : (E.G.K.S., art. 79). Zij sluiten dus Congo stilzwijgend uit.

Andere, die over dit punt zwijgen, hebben geen betrekking op Congo, omdat de materie die ze behandelen geen verband houdt met Congo, bvb. een handelsakkoord betreffende een product dat men in Congo niet vindt.

Maar welke van de verdragen die ook voor Congo werden gesloten of die Congo betreffen, zullen bindend zijn voor de onafhankelijke Staat ?

Volgens de rechtsleer, zo zegt de Minister, bestaat er geen welbepaalde theorie. Is het dan niet het beste de zaak te beoordelen volgens het belang dat de Staat een dergelijke binding kan hebben ? Want vele van deze verdragen bieden hem voordelen. Wij zouden ze dus uit dat oogpunt kunnen onderzoeken met zijn bevoegde vertegenwoordigers.

La question de savoir dans quelle mesure le nouvel Etat peut justifier son refus de ratifier n'est pas clairement résolue non plus.

D'autre part, les procédés d'adhésion sont dans la pratique variés. La France a fait pour les pays qui ont accédé à l'indépendance des déclarations générales ou particulières. Les Anglais pour le Ghana ont fait une communication diplomatique suivant laquelle ce pays reconnaissait les conventions qu'eux-mêmes avaient signées.

Un traité comme celui de Saint Germain en Laye ne lie évidemment pas l'Etat successeur, car il a été établi pour une autre hypothèse, entre puissances administrantes de territoires non autonomes. Sans doute concerne-t-il aussi le régime international du fleuve, ce qui pourrait justifier, dans cette mesure, la nécessité de le reconnaître.

Mais nous n'allons pas ergoter là-dessus, dit le Ministre, la chose n'en vaut pas la peine, et il est préférable de considérer que l'Etat Congolais doit le rejeter pour le tout, quitte à négocier un nouvel accord sur le régime du fleuve.

Un membre déclare qu'il est d'accord avec le Ministre sur le concert qu'il prévoit entre Belgique et Congo au sujet de chaque convention internationale. Mais il rappelle le principe suivant lequel les traités ne lient pas l'Etat successeur, à moins qu'ils ne soient des traités réels, par exemple ceux qui règlent des questions de frontières, ou des traités d'application de l'ordre public international, comme les conventions du travail.

En ce qui concerne les *relations futures Belgique-Congo*, le Ministre rappelle que le gouvernement étudie évidemment le problème. Mais il croit prématuré d'en discuter ici.

Quant au personnel diplomatique que nous mettrons à la disposition du gouvernement congolais, un Commissaire demande si le Ministre disposera d'assez d'hommes.

La réponse est affirmative. Les besoins ne seront d'ailleurs pas tellement importants.

Le Ministre donne également quelques précisions sur l'incident relatif au *droit de préemption français*.

Il a fait remettre à Paris le texte de la déclaration qu'il avait faite à ce sujet à la Chambre.

..

2. Questions spéciales.

A la séance du 9 mars, à laquelle le Ministre n'avait pu assister, et à celle du 17 mars, au cours de laquelle il fit son exposé, des commissaires ont, sur un certain nombre de points, demandé des renseignements qui n'ont pu être joints au compte rendu de la discussion, fait au chapitre précédent, au risque d'enlever à celui-ci son caractère général.

Ook de vraag in hoever de nieuwe Staat zijn weigering om de verdragen te bekrachtigen kan verantwoord, is niet duidelijk opgelost.

Anderzijds is de wijze van toetreding in de praktijk verschillend. Frankrijk heeft voor de landen, die hun onafhankelijkheid hebben verworven, algemene of bijzondere verklaringen afgelegd. De Engelsen hebben voor Ghana een diplomatieke mededeling gedaan, volgens welke dit land de overeenkomsten erkent die de Engelsen zelf hebben ondertekend.

Een verdrag, zoals dat van Saint Germain en Laye, verbindt de nieuwe staat natuurlijk niet, daar het voor een andere hypothese werd opgesteld tussen mogendheden die niet autonome gebieden beheren. Het heeft natuurlijk ook betrekking op het internationaal regime van de Congostroom, zodat het, voor zover dat betreft, misschien wel erkend zou moeten worden.

Maar wij zullen daarover niet redetwisten, zegt de Minister, want het loont de moeite niet en het is beter aan te nemen dat de Congolese Staat het in zijn geheel moet verwerpen, wanneer hij een nieuw akkoord betreffende het regime van de stroom kan sluiten.

Een lid verklaart dat hij het met de Minister eens is omtrent het plegen van overleg tussen België en Congo aangaande elke internationale overeenkomst afzonderlijk. Doch hij herinnert aan het beginsel, krachtens hetwelk de verdragen de nieuwe Staat niet binden, tenzij het om verdragen gaat die op zakelijke rechten betrekking hebben, bijvoorbeeld die welke grensproblemen regelen, of verdragen betreffende de toepassing van de internationale openbare orde, zoals de arbeidsovereenkomsten.

Wat de *toekomstige betrekkingen tussen België en Congo* betreft, verklaart de Minister dat de Regering natuurlijk het probleem onderzoekt. Hij meent echter dat het voorbarig is daar thans op in te gaan.

Inzake het diplomatiek personeel dat wij ter beschikking zullen stellen van de Congolese Regering, vraagt een lid of de Minister over voldoende krachten zal beschikken.

De Minister antwoordt bevestigend. De behoeften zullen overigens niet zo heel groot zijn.

De Minister verstrekt ook enkele bijzonderheden over het incident in verband met *het Franse optierecht*.

Hij heeft aan Parijs de tekst laten overhandigen van de verklaring die hij terzake in de Kamer heeft afgelegd.

..

2. Speciale aangelegenheden.

Gedurende de vergadering van 9 Maart, die de Minister niet heeft kunnen bijwonen en die van 17 maart, waarop hij zijn uiteenzetting heeft gehouden, hebben sommige leden over een aantal punten inlichtingen gevraagd, die niet opgenomen konden worden in het vorige hoofdstuk om geen afbreuk te doen aan het algemeen karakter van het verslag over de bespreking dat daarin voorkomt.

En outre, des membres ont, depuis la dernière séance, adressé au rapporteur des questions écrites que celui-ci a transmises au Ministre.

Toutes ces questions plus spéciales et les réponses qui y ont été faites sont rassemblées ci-après. Elles sont classées sous les rubriques suivantes :

1. Institutions européennes.
2. Relations entre la Belgique, les Pays-Bas et l'Allemagne.
3. Relations belgo-néerlandaises.
4. Relations belgo-luxembourgeoises.
5. Immunités diplomatiques et fiscales.
6. Chine.
7. Conventions sur le droit de la mer.
8. Application de la convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.
9. Département.
10. Divers.

**

1. — INSTITUTIONS EUROPEENNES.

QUESTION N° 1.

Quel est l'état actuel des négociations relatives à la réorganisation de l'O.E.C.E. ?

RÉPONSE :

a) Etude de la réorganisation de l'O.E.C.E.

Conformément à la résolution adoptée le 14 janvier par les vingt gouvernements et la Commission de la Communauté économique européenne, une conférence de hauts fonctionnaires des uns et de l'autre se tiendra à Paris le 21 avril prochain, afin d'étudier cette réorganisation.

Pour faciliter le travail de la conférence, un groupe de quatre personnes a été chargé de la rédaction d'un rapport contenant toutes recommandations utiles à l'égard de ce problème. Ces quatre personnes sont :

Sir Pol Gore Booth (Royaume-Uni), M. Clappier (France), M. Burgess (U.S.A.), M. Zolotas (Grèce).

Ce rapport sera discuté et négocié au cours de la conférence du 21 avril.

Après leur première réunion, les Quatre ont adressé un questionnaire aux vingt Gouvernements intéressés, invitant ceux-ci à faire connaître à Paris leur opinion sur la réforme de l'O.E.C.E. Le questionnaire porte notamment sur les points suivants :

a) les matières qui devraient être de la compétence de la nouvelle organisation;

Bovendien hebben sommige leden schriftelijke vragen gesteld aan de verslaggever, die deze aan de Minister heeft doorgegeven.

Al deze problemen van bijzondere aard en de verstrekte antwoorden zijn hierna samengebracht onder de volgende rubrieken :

1. Europese instellingen.
2. Betrekkingen tussen België, Nederland en Duitsland.
3. Belgisch-Nederlandse betrekkingen.
4. Belgisch-Luxemburgse betrekkingen.
5. Diplomatieke en fiscale immuniteiten.
6. China.
7. Overeenkomsten betreffende het zeerecht.
8. Toepassing van het verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden.
9. Departement.
10. Diversen.

**

1. — EUROPESE INSTELLINGEN.

VRAAG N° 1.

Hoever staat het met de onderhandelingen betreffende de reorganisatie van de O.E.E.S. ?

ANTWOORD :

a) Studie van de reorganisatie van de O.E.E.S.

Overeenkomstig de resolutie die op 14 januari door de twintig regeringen en de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap werd aangenomen, zal op 21 april a.s. te Parijs een conferentie van hoge ambtenaren van deze landen en van de Gemeenschap worden belegd teneinde de bedoelde reorganisatie te bestuderen.

Om de werkzaamheden van de conferentie te vergemakkelijken, werd een groep van 4 personen belast met het opstellen van een verslag, dat alle nuttige aanbevelingen ten aanzien van dit probleem bevat. Deze 4 personen zijn :

Sir Pol Gore Booth (Verenigd Koninkrijk), M. Clappier (Frankrijk), M. Burgess (U.S.A.), M. Zolotas (Griekenland).

Over dit verslag zal worden gediscussieerd en onderhandeld op de conferentie van 21 april.

Na hun eerste vergadering hebben de Vier een vragenlijst gestuurd aan de twintig betrokken regeringen, waarin deze worden verzocht aan Parijs hun opvattingen te maken omtrent de hervorming van de O.E.E.S. Deze vragenlijst betreft ondermeer de volgende punten :

a) de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de nieuwe organisatie zouden moeten behoren;

b) l'étendue des pouvoirs de celle-ci et les obligations que devraient assumer les pays membres;

c) la structure de l'organisation, les pays qui devraient y participer, la forme que pourrait prendre la participation de chacun d'eux et des organisations invitées;

d) les tâches de caractère purement européen qui pourraient continuer à former l'objet d'une coopération européenne.

La majorité des pays membres ont, à l'heure actuelle, fait parvenir leur réponse au Comité des Quatre. Le Représentant permanent de la Belgique auprès de l'Organisation européenne de coopération économique a élaboré un projet de réponse, projet qui a été soumis à l'approbation de MM. les Ministres des Affaires étrangères et du Commerce extérieur et transmis ensuite aux Quatre.

Lorsque ces derniers seront en possession de la réponse de tous les pays membres, ils rédigeront, sur cette base, un projet qui sera discuté à Paris le 21 avril 1960.

b) *Aide aux pays en voie de développement.*

L'une des résolutions adoptées à Paris lors des réunions des 12 et 13 janvier 1960, prévoyait la constitution d'un groupe de huit pays, plus la Commission de la C.E.E.

Ce groupe devait se réunir pour discuter des divers aspects de la coopération dans le domaine de l'aide aux pays en voie de développement. Les huit pays sont : la Belgique, le Canada, la France, l'Italie, le Portugal, la République fédérale d'Allemagne, le Royaume-Uni et les Etats-Unis. Le Japon s'y est joint, sur proposition des U.S.A.

Dans le cadre de cette décision, une réunion a eu lieu à Washington les 9 et 10 mars. On s'y est livré à un vaste tour d'horizon des programmes d'aide mis sur pied par les pays intéressés, au profit des pays en voie de développement.

De son côté, l'O.E.C.E. a décidé, lors de la réunion du Conseil du 3 février, d'entreprendre des études sur le cas des pays en voie de développement, les études antérieures remontant à 1957.

c) *Les problèmes commerciaux.*

Tout en reconnaissant l'urgence de certains problèmes de politique commerciale, il a été décidé les 12 et 13 janvier d'examiner, par priorité, les rapports entre la Communauté économique européenne et l'Association européenne de libre échange.

C'est l'objet de la réunion des XXI à Paris, dont il a été parlé plus haut (voir première partie).

b) de omvang van de bevoegdheden waarover de organisatie beschikt en de verplichtingen die de lidstaten op zich zouden moeten nemen;

c) de structuur van de organisatie, de landen die eraan zouden moeten deelnemen, de vorm die de deelneming zou kunnen aannemen voor ieder van hen alsmede voor de uitgenodigde organisaties;

d) de taken van zuiver Europese aard die het voorwerp zouden kunnen blijven uitmaken van een Europese samenwerking.

De meeste lidstaten hebben op dit ogenblik hun antwoord reeds laten geworden aan het Comité der Vier Wijzen. De Vaste Vertegenwoordiger van België bij de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking heeft een ontwerp van antwoord opgesteld, dat ter goedkeuring aan de Ministers van Buitenlandse Zaken en van Buitenlandse Handel werd voorgelegd en vervolgens doorgezonden aan de Vier Wijzen.

Zodra dezen in het bezit zullen zijn van het antwoord van alle lidstaten, zullen zij op deze basis een ontwerp opstellen, dat op 21 april 1960 te Parijs zal worden besproken.

b) *Hulp aan de minder ontwikkelde landen.*

In één van de resoluties die tijdens de vergaderingen van 12 en 13 januari 1960 te Parijs zijn aangenomen, wordt de oprichting voorgesteld van een groep van acht landen, met daarbij de commissie van de E.E.G.

Deze groep zou bijeenkomen om de verschillende aspecten van de samenwerking op het gebied van de hulpverlening aan minder ontwikkelde landen te bespreken. De volgende acht landen maken er deel van uit : België, Canada, Frankrijk, Italië, Portugal, de Bondsrepubliek Duitsland, het Verenigd-Koninkrijk en de Verenigde Staten. Op voorstel van de U.S.A. heeft Japan zich bij hen gevoegd.

In het kader van deze beslissing werd op 9 en 10 maart te Washington een vergadering belegd waarop een algemeen overzicht werd gegeven van de programma's van hulpverlening, door de betrokken landen opgesteld ten voordele van de minder ontwikkelde gebieden.

Van haar kant heeft de O.E.E.S., tijdens de vergadering van de Raad op 3 februari besloten een studie te wijden aan de minder ontwikkelde landen. De vorige studies dateren van 1957.

c) *De handelsproblemen.*

Hoewel wordt toegegeven dat sommige problemen inzake handelspolitiek een dringende oplossing vereisen, werd op 12 en 13 januari besloten voorrang te verlenen aan het onderzoek van de betrekkingen tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Vrijhandelsassociatie.

De vergadering der XXI te Parijs, waarvan hierboven sprake is (zie eerste deel) heeft zich daarmede bezig gehouden.

QUESTION N° 2.

VRAAG N° 2.

L'Assemblée parlementaire européenne s'est émue de la situation faite à certains agents qui, après avoir donné volontairement leur démission des hautes fonctions qu'ils exerçaient au sein des « exécutifs » européens, pour aller occuper ailleurs des charges très largement rémunérées, ont reçu ou vont encore recevoir des « indemnités » de congé très élevées.

J'aimerais savoir :

a) Combien chacun des trois intéressés a déjà touché ou est appelé à toucher du chef d'indemnité de congé;

b) quelles mesures le gouvernement a prises ou compte prendre, dans les limites de ses pouvoirs, pour empêcher le retour de pareilles pratiques;

c) si des démarches ont été faites — et dans l'affirmative avec quel succès — pour que les intéressés renoncent spontanément à tout ou partie des « indemnités », auxquelles l'application stricte du règlement en vigueur leur aurait donné droit.

RÉPONSE :

Le problème soulevé a déjà fait l'objet d'une question parlementaire posée par M. le Sénateur Smets (question n° 11, du 29 septembre 1959).

Les éléments de réponse, donnés à cette occasion, restent encore valables (Bulletin des Questions et Réponses n° 47, 1958-1959).

Voici la réponse insérée au Bulletin :

« 1. Le gouvernement belge a pris connaissance de la réponse donnée par le Ministre des Affaires étrangères et le Ministre des Affaires économiques des Pays-Bas, à une question posée par des membres de la Deuxième Chambre, relativement à l'attribution d'une indemnité transitoire à d'anciens membres de la Haute Autorité de la C.E.C.A. et de la Commission de l'Euratom.

» 2. L'attribution d'une indemnité transitoire a été prévue pour compenser les incompatibilités qui s'appliquent aux membres de la Haute Autorité, en vertu de l'article 9 du Traité C.E.C.A.; une telle compensation est de nature à garantir l'indépendance des membres de la Haute Autorité; dès l'instant où l'on interdisait à ceux-ci, pendant un terme de trois ans après leur démission, d'exercer une activité professionnelle dans l'industrie du charbon ou de l'acier, ou encore d'acquiescer quelque intérêt dans cette branche d'activité, on devait logiquement leur octroyer une compensation.

» Ceci vaut d'ailleurs de manière similaire pour la C.E.E. et la C.E.E.A. Néanmoins, le gouvernement estime que l'octroi d'une indemnité transitoire, lorsqu'il s'effectue suivant la lettre du Traité, peut donner lieu à des applications inacceptables; tel est notamment le cas lorsqu'un membre de l'une des Communautés est affecté, immédiatement après sa démission,

In het Europees Parlement is de toestand ter sprake gekomen van sommige ambtenaren die, na vrijwillig ontslag te hebben genomen uit de hoge functies die ze vervulden in de Europese uitvoeringsorganen, om elders zeer ruim bezoldigde ambten te gaan waarnemen, een zeer hoge opzeggingsvergoeding hebben ontvangen of nog zullen ontvangen.

Ik zou gaarne weten :

a) Hoeveel elk van de drie betrokkenen reeds heeft ontvangen of nog zal ontvangen als opzeggingsvergoeding;

b) Welke maatregelen de Regering binnen de grenzen van haar bevoegdheden heeft genomen of denkt te zullen nemen om te voorkomen dat dergelijke praktijken zich nog voordoen;

c) Of er stappen werden gedaan — en zo ja met welk resultaat — om de betrokkenen spontaan te doen afzien van alle « vergoedingen » of een gedeelte ervan, waarop zij krachtens de van kracht zijnde reglementering recht zouden hebben.

ANTWOORD :

Dit vraagstuk is reeds ter sprake gebracht in een parlementaire vraag van de heer senator Smets (vraag n° 11 van 29 september 1959).

Het destijds verstrekte antwoord op die vraag blijft onverminderd van kracht (Bulletin van Vragen en Antwoorden n° 47, 1958-1959).

Ziehier het antwoord, dat in het Bulletin werd opgenomen :

« 1. De Belgische regering heeft kennis genomen van het antwoord, dat gegeven werd door de Ministers van Buitenlandse Zaken en van Economische Zaken van Nederland op de door leden van de Tweede Kamer gestelde vraag, inzake de toekenning van overbruggingsgeld aan oud-leden van de Hoge Autoriteit der E.G.K.S. en van de Euratomcommissie.

» 2. De toekenning van overbruggingsgeld werd ingesteld als compensatie voor de onverenigbaarheden, die krachtens artikel 9 van het E.G.K.S.-verdrag op de leden van de Hoge Autoriteit toepasselijk zijn; deze compensatie is namelijk bedoeld als een middel tot vrijwaring van de onafhankelijkheid van de leden der Hoge Autoriteit : waar men aan deze verbod oplegde om gedurende een termijn van drie jaar na het neerleggen van hun ambt, beroepswerkzaamheden in de kolen- of staalindustrie uit te oefenen of enig belang in deze bedrijfstak te verwerven, moest men hun logischerwijze een vergoeding toekennen.

» Dit geldt trouwens in gelijkaardige zin voor de E.E.G. en de E.G.A. De regering is nochtans van oordeel, dat de overbruggingsuitkering, wanneer deze naar de letter van het Verdrag wordt uitbetaald, aanleiding kan geven tot onaanvaardbare toepassingen; zulks is namelijk het geval wanneer een lid van een der Gemeenschappen bij het neerleggen van zijn funk-

à l'une des autres Communautés. C'est pourquoi le gouvernement a pris l'initiative de proposer aux autres partenaires qu'un examen soit consacré au régime actuel en matière d'octroi d'indemnités aux membres de la Haute Autorité et des Communautés européennes qui démissionnent. L'on peut espérer que cette étude aboutira à un règlement qui rendra tout abus impossible. »

Le Ministre a complété cette réponse en donnant les quelques explications que voici :

« Je ne suis pas, a-t-il dit, en possession des chiffres concernant le montant exact des indemnités qu'ont déjà touchées ou vont encore toucher les trois hauts fonctionnaires-démissionnaires en question. On sait toutefois que ces indemnités sont de l'ordre de 50 % du traitement annuel, pendant une période de trois ans, à dater du premier jour du mois suivant la cessation de fonctions.

Le Gouvernement belge a pris l'initiative de faire réexaminer le régime actuellement en vigueur pour les indemnités à verser aux membres de la Haute Autorité et des Commissions qui abandonnent leur mandat. Mais il estime qu'il n'est pas possible de revenir sur les droits acquis dans ce domaine.

Observation : La Commission considère que les droits consentis par l'institution européenne sont excessifs. Celle-ci eût dû dès l'abord prévoir des dispositions plus raisonnables, surtout pour le cas où le mandat a été de courte durée.

QUESTION N° 3.

Où en est l'application aux fonctionnaires européens d'impôts les mettant sur pied d'égalité avec les contribuables belges ?

RÉPONSE :

Les Conseils de la C.E.E. et de la C.E.E.A., lors de la séance qu'ils ont tenue le 24 novembre 1959 à Strasbourg, ont adopté les éléments essentiels — base et taux — du régime d'imposition à appliquer aux fonctionnaires et agents, en exécution de l'article 12 du Protocole sur les Privilèges et Immunités.

Il fut convenu que les Commissions soumettraient aux Conseils un projet de rédaction de l'acte à prendre par les Conseils pour la mise en vigueur du régime d'imposition. Ce projet approuvé par les deux Commissions, vient d'être établi.

Le régime de rémunérations sera mis en application au plus tard le 31 juillet 1960, un accord complet sur le statut du personnel des Communautés pouvant être réalisé à cette date.

Les impôts sur les rémunérations des fonctionnaires du Marché Commun et de l'Euratom ont été calculés en s'inspirant des taux en vigueur dans les Etats-Membres.

tie, onmiddellijk in een der overige Gemeenschappen wordt opgenomen. Derhalve heeft de regering het initiatief genomen aan de overige partners voor te stellen, een onderzoek te wijden aan het huidige regime inzake vergoedingen, uit te keren aan leden van de Hoge Autoriteit en van de Europese commissies, die hun functie verzaken. Er mag worden verhoopt, dat deze studie zal leiden tot een regeling waarbij ieder misbruik onmogelijk wordt gemaakt. »

De Minister heeft daaraan het volgende toegevoegd :

« Ik ben niet in het bezit van de cijfers betreffende het juiste bedrag der vergoedingen die de drie ontslagneme hige ambtenaren in kwestie hebben ontvangen of nog zullen ontvangen. Men weet evenwel dat deze vergoedingen ongeveer 50 % bedragen van de jaarlijkse bezoldiging gedurende een periode van drie jaar vanaf de eerste dag van de maand volgend op het neerleggen van de functies.

De Belgische regering heeft het initiatief genomen het huidige stelsel inzake de uit te keren vergoedingen aan de leden van de Hoge Autoriteit en van de Commissies, die hun functie neerleggen, opnieuw te laten onderzoeken. Zij is evenwel van mening dat het niet mogelijk is op de verworven rechten terug te komen.

Opmerking : De commissie is van oordeel dat de bedoelde Europese instelling al te ruime rechten toekent. Zij had van in den beginne redelijker maatregelen moeten nemen, vooral voor het geval dat het mandaat van korte duur is.

VRAAG N° 3.

Hoe staat het met de toepassing van belastingen op de Europese ambtenaren, waardoor dezen op gelijke voet worden geplaatst met de Belgische belastingplichtigen ?

ANTWOORD :

De Raden van de E.E.G. en van de E.G.A. hebben op hun vergadering van 24 november 1959 te Straatsburg de hoofdbestanddelen — grondslag en percentage — goedgekeurd van het belastingstelsel dat op het personeel zal worden toegepast ter uitvoering van artikel 12 van het Protocol op de Voorrechten en Immuniteten.

Er is overeengekomen dat de Commissies een ontwerp-tekst van de door de Raden uit te vaardigen akte voor de inwerkingtreding van het belastingstelsel, aan deze Raden zullen onderwerpen. Dit ontwerp, dat door beide Commissies werd goedgekeurd, is thans vastgesteld.

De bezoldigingsregeling zal uiterlijk op 31 juli 1960 worden toegepast, daar een volledige overeenkomst inzake het personeelsstatuut van de Gemeenschappen op die datum kan worden bereikt.

De belasting op de bezoldigingen van de ambtenaren van de Gemeenschappelijke Markt en van Euratom werd berekend op grond van de percentages die in de lid-staten van kracht zijn.

Observation : Il faudrait prendre, au besoin par voie de traité, les dispositions voulues pour généraliser la possibilité de taxation par les Communautés elles-mêmes. Il y a en effet des institutions internationales dont les agents bénéficient en vertu de traité, qui les a créées, d'une immunité fiscale complète, sur le territoire de chacun des Etats qui l'ont signé (par exemple la C.E.C.A. — voir l'article 11 du traité).

2. — RELATIONS ENTRE LA BELGIQUE, LES PAYS-BAS ET L'ALLEMAGNE.

QUESTION :

Quel est l'état actuel des négociations en ce qui concerne la liaison Meuse-Rhin ?

RÉPONSE :

Il y a plusieurs projets de liaison entre la Meuse et le Rhin. Le plus connu est le projet Born-Stützelberg, que préconise le « Comité européen pour l'aménagement de la Meuse et des liaisons Meuse-Rhin ».

Aucun de ces projets ne fait cependant l'objet de négociations. Le Gouvernement belge concentre en effet actuellement son attention sur la liaison d'Anvers avec le Rhin.

Observation : Certains commissaires considèrent cependant que c'est un projet qui ne doit pas être perdu de vue.

3. — RELATIONS BELGO-NEERLANDAISES.

QUESTION :

Plan Delta.

Nos experts sont-ils arrivés à des conclusions, en ce qui concerne les perspectives d'incidence des travaux de nos voisins sur le régime des eaux ? En cas de dommage, avons-nous des garanties de responsabilité du gouvernement hollandais ?

RÉPONSE :

Les experts belges n'ont pas encore terminé toutes les études relatives aux conséquences des travaux du plan Delta sur le régime des eaux. Ils admettent toutefois d'ores et déjà que les barrages que construiront les Néerlandais n'auront pas d'influence appréciable sur le régime de l'Escaut, mais que dans l'Oostgat, embouchure septentrionale du fleuve, il y aura des modifications dans la vitesse et l'orientation des courants de marée. Quant à l'influence des travaux du Delta sur le régime des eaux reliant l'Escaut au Rhin, les techniciens belges prêtent la plus grande attention aux études qui se poursuivent au Laboratoire d'hydraulique de Delft.

Pour le cas de dommages, la Belgique bénéficie des garanties inscrites dans le traité qu'elle a conclu avec les Pays-Bas le 19 avril 1839. Le gouvernement néer-

Opmerking : De nodige schikkingen dienen te worden genomen, desnoods bij wijze van verdrag, om de Gemeenschappen zelf in staat te stellen de aanslagvoet van de belasting te bepalen. In sommige internationale instellingen immers genieten de ambtenaren, krachtens het oprichtingsverdrag volledige fiskale vrijstelling op het grondgebied van elk van de ondertekenende staten (zo bv. de E.G.K.S. — zie artikel 11 van het Verdrag).

2. — BETREKKINGEN TUSSEN BELGIE, NEDERLAND EN DUITSLAND.

VRAAG :

Hoever staat het met de onderhandelingen inzake de Maas-Rijnverbinding ?

ANTWOORD :

Er bestaan verschillende ontwerpen van verbinding tussen de Maas en de Rijn. Het bekendste is dat van Born-Stützelberg, dat de oprichting voorstelt van een « Europees comité voor de regeling van de Maas en de Maas-Rijn verbindingen ».

Over geen enkel van deze ontwerpen zijn evenwel onderhandelingen aan de gang. Op dit ogenblik concentreert de Belgische regering namelijk haar aandacht op de verbinding van Antwerpen met de Rijn.

Opmerking : Sommige leden zijn van oordeel dat dit ontwerp toch niet uit het oog mag worden verloren.

3. BELGISCH-NEDERLANDSE BETREKKINGEN.

VRAAG.

Deltaplan.

Zijn onze deskundigen tot conclusies gekomen betreffende de invloed van de werken in Nederland op het waterregime ? Hebben wij waarborgen inzake de aansprakelijkheid van de Nederlandse Regering ingeval van schade ?

ANTWOORD :

De Belgische deskundigen zijn nog niet klaar met alle studies omtrent de gevolgen van de werken van het Deltaplan op het waterregime. Evenwel staat nu reeds vast dat de dammen, die de Nederlanders zullen bouwen, geen belangrijke invloed hebben op het regime van de Schelde, maar dat in het Oostgat, de noordelijke monding van de Schelde, wijzigingen zullen optreden wat betreft de snelheid en de richting van de getijstromingen. Wat de invloed betreft van de Deltawerken op het regime van de waterlopen, die Schelde en Rijn verbinden, volgen de Belgische technici met de grootste aandacht de studies, die thans plaatshebben in het waterloopkundig laboratorium te Delft.

Ingeval van schade kan ons land zich beroepen op de waarborgen van het Verdrag dat wij op 19 april 1839 met Nederland hebben gesloten. De Nederlandse

landais a, d'autre part, admis ses responsabilités dans un communiqué commun publié par les deux gouvernements le 15 novembre 1955. Les Pays-Bas y reconnaissent en effet que, dans la réalisation des travaux du plan Delta, ils doivent tenir compte des intérêts belges, aussi bien en ce qui concerne l'Escaut qu'en ce qui concerne les eaux intermédiaires. De plus, dans une note adressée au Gouvernement belge le 21 mars 1956, le gouvernement néerlandais a déclaré qu'il considérait qu'en ce qui regarde le plan Delta, les droits respectifs restaient naturellement réservés.

4. — RELATIONS BELGO-LUXEMBOURGEOISES.

QUESTION N° 1.

Où en est l'achèvement de l'Union économique belgo-luxembourgeoise ? Lors de la discussion du précédent budget, la Commission avait insisté auprès du Ministre des Affaires étrangères pour que des négociations soient entamées sans tarder.

RÉPONSE :

Il avait été estimé nécessaire du côté belge, depuis quelque temps déjà, de procéder à un réexamen de l'Union économique belgo-luxembourgeoise, à la lumière des intégrations ultérieures (Benelux et C.E.E.).

Le 29 avril 1959, les gouvernements ont constitué des groupes de travail chargés de rechercher la solution :

1. des questions économiques;
2. des relations commerciales externes de l'Union;
3. des questions financières et fiscales;
4. des questions agricoles;
5. des questions juridiques et institutionnelles.

Les travaux se poursuivent normalement.

Observation : Cette réponse n'ayant pas paru rencontrer la pensée de l'auteur de la question, le Ministre a été réinterrogé dans les termes suivants :

QUESTION N° 2.

Le rapport de la Commission sénatoriale sur le budget de 1959 (Doc. Sénat, n° 117, session de 1958-1959, pp. 18 et 19) rapportait l'opinion de ses membres sur les retards mis à réaliser effectivement l'Union dans certains domaines, 38 ans après son entrée en vigueur.

En dehors des problèmes généraux qui, comme le précise la réponse reçue, sont activement étudiés par les Commissions créées, quelles sont les mesures prises pour parer aux inconvénients signalés ?

RÉPONSE :

Il est incontestable que la situation budgétaire qui ne permet pas l'abandon de recettes fort importantes, est

Régierung heeft anderzijds haar verantwoordelijkheden erkend in een gemeenschappelijk communiqué, dat door beide Regeringen op 15 november 1955 werd uitgegeven. Nederland erkent daarin namelijk dat bij de uitvoering van de Deltawerken rekening dient te worden gehouden met de Belgische belangen, zowel wat betreft de Schelde als wat betreft de tussenwateren. In een nota van 21 maart 1956 aan de Belgische Regering heeft de Nederlandse Regering daarenboven verklaard dat zij inzake het Deltaplan van oordeel is dat de wederzijdse rechten natuurlijk voorbehouden blijven.

4. — BELGISCH-LUXEMBURGSE BETREKKINGEN.

VRAAG N° 1.

Hoever staat het met de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie ? Bij de bespreking van de vorige begroting had de commissie er bij de Minister van Buitenlandse Zaken op aangedrongen dat onverwijld onderhandelingen zouden worden aangevat.

ANTWOORD :

Van Belgische zijde had men het sinds enkele tijd reeds noodzakelijk geacht de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie in het licht van de latere integraties (Benelux en E.E.G.) aan een nieuw onderzoek te onderwerpen.

Op 29 april 1959 hebben de regeringen werkgroepen gevormd voor het oplossen van :

1. de economische vraagstukken;
2. de externe handelsbetrekkingen van de Unie;
3. de financiële en fiskale vraagstukken;
4. de landbouwvraagstukken;
5. de juridische en institutionele vraagstukken.

De werkzaamheden hebben een normaal verloop.

Opmerking : Daar dit antwoord de vragensteller niet schijnt te hebben bevredigd, werd de Minister andermaal over dit probleem ondervraagd.

VRAAG N° 2.

Het verslag van de Senaatscommissie over de begroting 1959 (Gedr. St. Senaat, n° 117, zitting 1958-1959, blz. 18 en 19) gaf het standpunt weer van haar leden inzake de vertraging bij de verwezenlijking van de Unie op bepaalde gebieden, 38 jaar na haar inwerkingtreding.

Werden er buiten de algemene problemen die, zoals in het ontvangen antwoord wordt aangestipt, actief worden bestudeerd door de ingestelde Commissies, maatregelen genomen om in de vermelde tekortkomingen te voorzien, en zo ja, welke ?

ANTWOORD :

Onbetwistbaar is de begrotingstoestand een belangrijke hinderpaal voor de eenmaking of de afschaffing

un obstacle majeur à l'unification ou à la suppression de diverses taxes.

Contrôle à la frontière belgo-luxembourgeoise.

a) TAXES SUR L'ALCOOL.

Le groupe « finances » est chargé d'étudier les questions suivantes :

- Impôt d'accise commun;
- Taxe de consommation qui est un droit d'accise non commun.

Les travaux administratifs se heurtent à une difficulté capitale : il s'agit d'un problème budgétaire, donc d'ordre politique.

En effet, la renonciation par la Belgique à cette taxe signifierait une perte financière de 200 millions de francs environ. La situation budgétaire de notre pays n'a pas encore permis au Ministère des Finances de marquer son accord sur l'abandon d'une recette aussi importante.

b) IMPOT SUR LES EAUX MINERALES ET LES LIMONADES.

Cet impôt n'existe pas au Grand-Duché, ni aux Pays-Bas. Il est à noter qu'il constitue pour le Trésor belge une recette de l'ordre de 270 millions de francs.

Le traité Benelux prévoit l'abolition de cet impôt. Jusqu'à présent la situation budgétaire n'a pas permis de le supprimer effectivement.

*c) REGIME D'IMPORTATION EN BELGIQUE
DU BEURRE ET DES CEREALES.*

I. Au cours de la Conférence intergouvernementale belgo-luxembourgeoise, qui s'est tenue à Bruxelles le 29 avril 1959, sous la présidence de M. Eyskens, les Ministres ont dû résoudre le problème posé par les échanges de beurre au sein de l'U.E.B.L. A cet effet, le régime suivant a été adopté : la production des deux pays de l'U.E.B.L. formera un ensemble. Le beurre luxembourgeois pourra être vendu librement en Belgique. Les deux pays de l'U.E.B.L. pratiqueront une politique coordonnée de stockage et d'écoulement d'excédents éventuels, les charges de cette politique étant supportées d'après une clé de répartition dont les bases ont été arrêtées.

En conséquence de cette décision gouvernementale, le régime d'importation sous licence du beurre luxembourgeois qui avait été instauré à la fin de 1958 a été supprimé en juin 1959, et à l'heure actuelle le beurre luxembourgeois peut pénétrer librement en Belgique, sans licence d'importation.

II. D'une manière générale, la licence d'importation en Belgique est encore nécessaire pour les cinq produits suivants en provenance du Luxembourg :

- froment (Arrêté du Régent du 6 mars 1950, publié au *Moniteur* du 8 mars 1950);

van diverse heffingen, omdat de belangrijke ontvangsten die deze opleveren, niet prijsgegeven kunnen worden.

Controle aan de Belgisch-Luxemburgse grens.

a) ALCOHOL-HEFFINGEN.

De groep « financiën » is belast met de bestudering van de volgende problemen :

- Gemeenschappelijke accijnsbelasting;
- Verbruiksbelasting, die een niet-gemeenschappelijk accijnsrecht is.

De administratieve werkzaamheden stuiten op een haast onoverkomelijke moeilijkheid : het betreft hier een begrotingsprobleem, dus met politieke inslag.

Immers, het prijsgeven van deze belasting zou voor ons land een financieel verlies van ongeveer 200 miljoen frank betekenen. Onze budgetaire toestand is zo dat ons Ministerie van Financiën nog niet heeft kunnen besluiten om een zo belangrijke ontvangst te laten varen.

b) BELASTING OP MINERAAL WATER EN LIMONADEN.

Deze belasting bestaat noch in het Groot-Hertogdom noch in Nederland. Op te merken valt dat ze voor de Belgische Schatkist een ontvangst oplevert van ongeveer 270 miljoen frank.

Volgens het Benelux-verdrag moet deze belasting worden opgeheven. Tot dusver was dit wegens onze budgettaire toestand nog niet mogelijk.

c) INVOER VAN BOTER EN GRAAN IN BELGIE.

I. Tijdens de Intergouvernementele Belgisch-Luxemburgse Conferentie, die te Brussel werd gehouden op 29 april 1959 onder het voorzitterschap van de heer Eyskens, dienden de Ministers een oplossing te vinden voor het vraagstuk van de boterhandel binnen de B.L.E.U. Te dien einde werd de volgende regeling getroffen : de productie van beide B.L.E.U.-landen zal een geheel vormen. De Luxemburgse boter zal vrij kunnen worden verkocht in België. Beide B.L.E.U.-landen zullen een gecoördineerde politiek voeren inzake het opslaan en het verhandelen van eventuele overschotten, terwijl de lasten die uit deze politiek voortvloeien zullen worden verdeeld, overeenkomstig een regeling waarvan de grondslagen werden bepaald.

Ten gevolge van deze regeringsbeslissing werd de regeling voor de import onder vergunning van Luxemburgse boter, die op het einde van 1958 werd ingevoerd, in juni 1959 opgeheven, zodat de Luxemburgse boter zonder vergunning vrij kan worden ingevoerd in België.

II. In de regel is er nog een invoervergunning nodig voor de volgende vijf producten, herkomstig uit Luxemburg :

- tarwe (besluit van de Regent van 6 maart 1950, bekendgemaakt in het *Staatsblad* van 8 maart 1950).

— bouillons;
— beurre;
— seigle;
— farine de froment, épeautre et méteil, farine de seigle (Arrêté du Régent du 24 février 1960, publié au *Moniteur* du 29 février 1960).

Le maintien de ces licences provient de ce que la Belgique prélève sur ces produits une taxe de licence à l'importation à raison de l'existence pour ceux-ci d'un régime autonome. La suppression de ce régime ne serait possible que dans l'hypothèse de l'harmonisation complète des politiques agricoles des deux pays. C'est à cette tâche que se consacre le groupe de travail « questions agricoles » dont il a été parlé plus haut.

Les travaux de ce groupe n'ont guère progressé jusqu'à présent, car ils dépendent de la possibilité d'obtenir une position commune belge-luxembourgeoise en ce qui concerne le problème posé par la Communauté économique européenne.

d) REGLEMENTATION SANITAIRE.

L'étude des contrôles et des règlements sanitaires est prévue dans le cadre des négociations en cours relatives au réexamen de l'U.E.B.L.

La solution complète des entraves à la libre circulation dépend des solutions générales d'harmonisation des réglementations et des institutions, qui est recherchée par les deux partenaires de l'U.E.B.L.

Observation : Votre Commission regrette vivement que les négociations en vue d'éliminer les dernières entraves à l'Union progressent aussi lentement.

QUESTION N° 3.

Quand pourrait être soumise au Parlement la *Convention belgo-luxembourgeoise sur la Sécurité Sociale des travailleurs frontaliers*, signée à Luxembourg le 16 novembre 1959 ?

RÉPONSE :

Les documents nécessaires pour entamer la procédure d'approbation parlementaire ont été établis par le Ministère de la Prévoyance Sociale et transmis au Service des Traités.

Le Conseil d'Etat va être saisi incessamment de l'avant-projet de loi portant approbation de cette Convention.

5. — IMMUNITES DIPLOMATIQUES ET FISCALES.

QUESTION :

Quel est le nombre d'agents belges bénéficiant des immunités diplomatiques et fiscales et quel est le nombre d'agents étrangers bénéficiant des mêmes facilités et résidant à Bruxelles.

— jeune osse;
— boter;
— rogge;
— tarwemeel, spelt en masteluin, roggemeel (besluit van de Regent van 24 februari 1960, bekendgemaakt in het *Staatsblad* van 29 februari 1960).

De handhaving van deze vergunningen komt hieruit voort dat België op deze voortbrengselen een invoerrecht heft wegens het bestaan van een autonome regeling voor deze producten. Deze regeling kan eerst worden afgeschaft wanneer de landbouwpolitiek van beide landen geheel geharmoniseerd wordt. Het is aan deze taak dat de werkgroep « Landbouwproblemen », waarvan hierboven sprake, zich wijdt.

Deze groep is nog niet ver gekomen met haar werkzaamheden omdat zij afhankelijk is van de mogelijkheid om een gemeenschappelijke Belgisch-Luxemburgse positie te verkrijgen ten aanzien van het probleem, dat door de Europese Economische Gemeenschap wordt gesteld.

d) SANITAIRE REGLEMENTERING.

De bestudering van de sanitaire controle en reglementering is voorzien in het kader van de aan de gang zijnde onderhandelingen over het nieuwe onderzoek inzake de B.L.E.U.

De volledige afschaffing van de belemmeringen van het vrije verkeer hangt af van de algemene oplossing inzake harmonisatie van de reglementen en instellingen, die door beide partners van de B.L.E.U. worden nagestreefd.

Opmerking : Uw commissie betreurt het ten eerste dat de onderhandelingen met het oog op de afschaffing van de laatste belemmeringen voor de Unie zo traag vorderen.

VRAAG N° 3.

Wanneer zal de *Belgisch-Luxemburgse Overeenkomst betreffende de maatschappelijke zekerheid van de grensarbeiders*, te Luxemburg ondertekend op 16 november 1959, bij het Parlement kunnen worden ingediend ?

ANTWOORD :

De documenten, die nodig zijn om de parlementaire goedkeuringsprocedure te kunnen beginnen, zijn door het Ministerie van Sociale Voorzorg opgemaakt en aan de Dienst van de Verdragen doorgezonden.

Het voorontwerp van wet, houdende goedkeuring van deze Overeenkomst, zal zeer binnenkort aan de Raad van State worden voorgelegd.

5. — DIPLOMATIEKE EN FISCALE IMMUNITEITEN.

VRAAG :

Hoeveel Belgische ambtenaren genieten de diplomatieke en fiscale immuniteit en hoeveel vreemde te Brussel verblijvende ambtenaren genieten diezelfde voordelen ?

RÉPONSE :

AGENTS BENEFICIAIRE
DES IMMUNITÉS DIPLOMATIQUES ET FISCALES :

413 agents diplomatiques (étrangers);
 740 agents de chancellerie (étrangers);
 314 huissiers, chauffeurs et domestiques de missions diplomatiques (étrangers);
 92 agents (au statut diplomatique) (étrangers) des Représentations Permanentes et Missions d'Etat tiers auprès des Communautés Européennes.

79 agents de chancellerie de ces Représentations et Missions (étrangers);

42 huissiers, chauffeurs et domestiques de ces Représentations et Missions (étrangers);

Le Secrétaire Général du Conseil de Coopération Douanière (belge);

2 Secrétaires Généraux adjoints (gr. Directeur) du dit Conseil (étrangers);

Le Secrétaire Général de l'Union Douanière Néerland-Belgo-Luxembourgeoise (étranger);

Le Secrétaire Général de la Commission Tripartite pour la Restitution de l'Or Monétaire (étranger).

DE L'IMMUNITÉ DE JURIDICTION ET DE
L'IMMUNITÉ FISCALE.

106 agents consulaires de carrière (étrangers.)

DE L'IMMUNITÉ DE JURIDICTION ET DE
L'IMMUNITÉ FISCALE SUR LES EMOLUMENTS TOUCHÉS.

32 (dont 16 belges) fonctionnaires du Conseil de Coopération Douanière;

2 fonctionnaires de la Délégation du Haut Commissariat de l'O.N.U. pour les réfugiés (belges);

2.686 (dont 535 belges) fonctionnaires des Communautés Européennes et organismes annexes.

Observation : La Commission signale à l'attention du Sénat qu'elle a mis à l'étude ce problème des diverses immunités à l'occasion de l'examen du projet de loi portant approbation du 2e protocole additionnel à l'Accord général sur les privilèges et immunités du Conseil de l'Europe (Doc. Chambre 212 (1 et 2) session 1958-59). Elle renvoie donc à ce sujet au rapport qui sera déposé incessamment sur ce projet de loi.

La question a acquis une nouvelle actualité du fait d'un accident mortel qui vient d'être causé en Belgique par un chauffeur étranger au service d'une institution européenne.

La Commission a demandé au Ministre s'il avait fait une démarche auprès de la Communauté intéressée.

ANTWOORD :

AMBTENAREN MET DIPLOMATIEKE EN
FISCALE IMMUNITEIT :

413 diplomatieke agenten (vreemdelingen);

740 kanselarijagenten (vreemdelingen);

314 kamerbewaarders, chauffeurs en dienstboden van diplomatieke zendingen (vreemdelingen);

92 agenten (met diplomatiek statuut) (vreemdelingen) van de Permanente Vertegenwoordigingen en Zendingen van derde staten bij de Europese Gemeenschappen;

79 kanselarijagenten van deze Vertegenwoordigingen en Zendingen (vreemdelingen);

42 kamerbewaarders, chauffeurs en dienstboden van deze Vertegenwoordigingen en Zendingen (vreemdelingen);

De Secretaris-generaal van de Raad van Douane-Samenwerking (Belg);

2 Adjunkt-Secretarissen-generaal (rang directeur) van die Raad (vreemdelingen);

De Secretaris-generaal van de Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Douane-unie (vreemdeling).

De Secretaris-generaal van de Drie-partijen-commissie voor de teruggave van het Gemunte fonds.

VRIJDOM VAN RECHTSMACHT EN FISKALE
IMMUNITEIT.

106 consulaire agenten van de carrière (vreemdelingen).

VRIJDOM VAN RECHTSMACHT EN FISKALE IMMUNITEIT
OP DE ONTVANGEN EMOLUMENTEN.

32 (waarvan 16 Belgen) ambtenaren van de Raad van Douane-Samenwerking;

2 ambtenaren van de Afvaardiging van het Hoog Commissariaat van de O.V.V. voor de vluchtelingen (Belgen);

2.686 (waarvan 535 Belgen) ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en aanverwante organisaties.

Opmerking : De Commissie vestigt de aandacht van de Senaat op het feit dat zij dit probleem van de diverse immuniteten in studie heeft genomen ter gelegenheid van het onderzoek van het ontwerp van wet, houdende goedkeuring van het tweede Aanvullend Protocol bij het Algemeen Verdrag nopens de voorrechten van de Raad van Europa (Gedrukt St. Kamer 212 (1 en 2) zitting 1958-1959). Zij verwijst in dit verband naar het verslag dat zeer binnenkort over dit ontwerp van wet zal worden ingediend.

Het vraagstuk is weer aan de orde naar aanleiding van een ongeval met dodelijke afloop dat onlangs werd veroorzaakt door een buitenlandse chauffeur, in dienst van een Europese instelling.

De Commissie heeft aan de Minister gevraagd of hij bij de betrokken Gemeenschap stappen had gedaan

sée, afin d'obtenir l'indemnisation des ayants droit de la victime.

Voici la réponse du Ministre :

Il s'agit d'un accident de roulage survenu le 5 octobre 1959, à Woluwe St-Pierre, mettant en cause Monsieur Moroni, Gino, chauffeur au service de la Commission de la Communauté Economique Européenne et qui a causé la mort de Mme Valcke, Micheline.

Le dossier de cette affaire, transmis au Département par le Ministère de la Justice (dépêche datée du 15 janvier) a été envoyé à la dite Commission le 22 janvier.

Les 3 et 15 février, j'ai fait insister, par téléphone, auprès du Chef du Personnel de la Commission pour que cette affaire soit examinée sans tarder. La réponse fut :

« Le service juridique de la Commission a examiné cette affaire, mais estime, vu sa gravité, qu'elle doit être soumise à la Commission. Celle-ci, comme vous le savez, comprend 9 membres dont la réunion au complet s'avère malaisée du fait des fréquents déplacements à l'étranger auxquels les intéressés sont astreints ».

Le 25 mars j'ai adressé personnellement un rappel écrit à M. Hallstein, Président de la Commission.

6. — CHINE.

Un membre a attiré l'attention du Ministre sur l'intérêt qu'il y aurait, selon lui, pour la Belgique, à reconnaître la Chine communiste.

Le Ministre a répondu que l'on pouvait trouver gênant de n'avoir pas de relations diplomatiques avec un pays aussi important, mais que cette seule considération n'épuisait guère les aspects complexes du problème.

Il a tout d'abord fait observer que les arguments d'ordre économique invoqués la plupart du temps à l'appui de la reconnaissance du régime de Pékin, ne sont pas pertinents; les faits le prouvent.

Ensuite le Ministre a souligné que l'intervention directe de la République Populaire de Chine dans le conflit de Corée et, plus récemment, ses entreprises guerrières dans le Détroit de Formose et au Tibet, ne constituent pas, bien au contraire, des raisons de hâter la reconnaissance du régime de Pékin par la Belgique.

Il s'y ajoute, du point de vue strictement belge, les mauvais traitements dont beaucoup de nos compatriotes ont été l'objet de la part des autorités communistes.

La Commission est divisée sur cette question. Plusieurs membres partagent l'avis du Ministre et se réfèrent aux observations qu'ils ont précédemment faites et qui ont été reproduites au rapport sur le budget 1959. Plusieurs autres ont une opinion contraire.

teneinde schadeloosstelling te verkrijgen voor de rechthebbers van het slachtoffer.

Ziehier het antwoord van de Minister :

Het betreft hier een verkeersongeval, dat plaats had op 5 oktober 1959 te Sint-Pieters-Woluwe; daarin was betrokken de heer Moroni Gino, chauffeur in dienst van de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap; Mejuffer Valcke, Micheline werd gedood.

Het dossier van deze zaak, dat door het Ministerie van Justitie aan mijn Departement werd gezonden (dienstbrief van 15 januari), werd op 22 januari aan gezegde Commissie doorgegeven.

Op 3 en 15 februari heb ik telefonisch bij de Chef van het personeel van de Commissie erop laten aandringen dat deze zaak onverwijld zou worden onderzocht. Het antwoord luidde :

« De juridische dienst van de Commissie heeft deze zaak onderzocht maar is van oordeel dat zij, gezien de ernst ervan, aan de Commissie zelf moet worden onderworpen. Deze bestaat, zoals U weet, uit 9 leden : het is evenwel moeilijk ze allen samen te krijgen wegens de talrijke verplaatsingen naar het buitenland waartoe zij verplicht zijn ».

Op 25 maart heb ik persoonlijk de heer Hallstein, Voorzitter van de Commissie, per brief aan deze zaak herinnerd.

6. — CHINA.

Een lid heeft de aandacht van de Minister gevestigd op het belang dat België er bij zou hebben, communistisch China te erkennen.

De Minister antwoordde dat het wel hinderlijk kon schijnen geen diplomatieke betrekkingen te onderhouden met dit grote land, maar dat deze overweging slechts één van de aspecten is van dit ingewikkeld probleem.

In de eerste plaats merkte hij op dat de economische argumenten die meestal worden aangevoerd om de erkenning van het regime van Peking te verantwoorden, niet afdoende zijn; de feiten tonen dit aan.

Vervolgens onderstreepte de Minister dat de rechtstreekse tussenkomst van de Chinese Volksrepubliek in het Koreaans conflict, en zijn recente oorlogsoperaties in de Straat van Formosa en in Tibet geen redenen zijn om de erkenning van het regime van Peking door België te bespoedigen, wel integendeel.

Daarbij komt, vanuit een zuiver Belgisch standpunt bekeken, de slechte behandeling die talrijke landgenoten hebben ondergaan vanwege de communistische autoriteiten.

De Commissie is over dit vraagstuk verdeeld. Sommige leden zijn het met de Minister eens en verwijzen naar de opmerkingen die zij vroeger hebben gemaakt en die in het verslag over de begroting van 1959 werden opgenomen. Anderen houden er de tegenovergestelde mening op na.

7. — CONVENTIONS SUR LE DROIT DE LA MER.

QUESTION :

Pourquoi la Belgique n'a-t-elle pas signé les conventions de Genève du 29 avril 1958 sur le droit de la mer ? Car la convention antérieure de Bruxelles accorde l'immunité de juridiction aux capitaines de navires, même s'ils naviguent sous pavillon de complaisance. A Genève au contraire, on avait supprimé l'immunité dans ce cas particulier.

RÉPONSE :

Notre pays n'a signé aucune des quatre Conventions sur le droit de la mer, à raison du caractère incomplet de l'œuvre élaborée en 1958 à Genève. En réalité, tout se tient, en cette matière, et le fait de n'avoir pu aboutir à un accord sur le statut de la mer territoriale enlevait presque tout intérêt à l'élaboration de règles précises applicables à une zone dont les limites n'ont pu être fixées.

Notre négociateur, qui en avait d'ailleurs référé à mon Département, a pris la décision de ne pas apposer sa signature sous les Conventions susdites. Je reconnais cependant que sur certains points particuliers, — tel l'exemple cité devant la Commission —, il aurait été intéressant pour la Belgique d'adhérer à certaines stipulations de ces Conventions. Malheureusement, elles forment un tout et il aurait été, estimions-nous, préjudiciable à l'ensemble des intérêts belges de nous lier en les signant.

En ce moment se réunit, à nouveau à Genève, une seconde Conférence sur le droit de la mer. Nous ne pouvons qu'espérer y rencontrer de la part des autres pays qui y participent, assez de compréhension et de modération pour qu'il nous soit possible de nous déclarer d'accord sur les règles qui y seront adoptées.

8. — APPLICATION DE LA CONVENTION DE SAUVEGARDE DES DROITS DE L'HOMME ET DES LIBERTES FONDAMENTALES.

QUESTION :

Cette Convention, signée à Rome le 4 novembre 1950, prévoit, en son article 25, que toute personne physique ou tout groupe peut saisir de toute violation des droits de l'homme par une Haute Partie contractante, la Commission instituée à cette fin, si cette Haute Partie Contratante a souscrit une déclaration reconnaissant la compétence de la Commission.

Or certains pays signataires n'ont pas souscrit cette déclaration. Il en résulte qu'ils sont à l'abri de tout recours.

Le Gouvernement n'envisage-t-il pas de prendre l'initiative de faire adopter la mesure qui était appliquée à la Société des Nations : faire examiner les réclamations individuelles par un Comité de trois membres du Conseil des Ministres à qui le Secrétariat transmettrait les

7. — OVEREENKOMSTEN INZAKE ZEERECHT.

VRAAG :

Waarom heeft België de overeenkomst van Genève van 29 april 1958 betreffende het zeerecht niet ondertekend ? Immers, de vorige overeenkomst van Brussel verleent vrijdom van rechtsmacht aan de scheepskapiteins, zelfs indien zij onder goedkope vlag varen. Te Genève integendeel had men de immunitet voor dit bijzonder geval afgeschaft.

ANTWOORD :

Ons land heeft geen enkele van de vier overeenkomsten inzake het zeerecht ondertekend, omdat van het plan van Genève van 1958 onvolledig was. In werkelijkheid hangt alles in deze zaak nauw samen en het feit dat er geen overeenstemming kon worden bereikt omtrent het statuut van de territoriale zee, ontnam bijna elk nut aan het opstellen van nauwkeurige regels voor een gebied waarvan de grenzen niet konden worden bepaald.

Onze onderhandelaar, die zich overigens met mijn Departement in verbinding had gesteld, had besloten de bedoelde Overeenkomsten niet te ondertekenen. Ik erken evenwel dat het voor België van belang zou zijn geweest, sommige bijzondere bepalingen van deze Overeenkomsten — zoals die waarvan sprake in de Commissie — toch te ondertekenen. Jammer genoeg vormen zij één geheel en de ondertekening ervan zou, onzes inziens, de algemene Belgische belangen hebben geschaad.

Op dit ogenblik wordt, andermaal te Genève, een tweede Zeerechtconferentie gehouden. Laten wij hopen dat wij van de andere landen die er aan deelnemen, voldoende begrip en gematigheid mogen verwachten, zodat wij ons akkoord kunnen verklaren met de regeling die zal worden aangenomen.

8. — TOEPASSING VAN HET VERDRAG TOT BESCHERMING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS EN VAN DE FUNDAMENTELE VRIJHEDEN.

VRAAG :

Dit verdrag, dat te Rome op 4 november 1950 werd ondertekend, bepaalt in artikel 25 dat iedere natuurlijke persoon of groep elke schending van de rechten van de mens door een der Hoge Verdragsluitende Partijen ter kennis kan brengen van de Commissie die voor dat doel werd ingesteld, indien deze Hoge Verdragsluitende Partij een verklaring heeft ondertekend waarbij zij de bevoegdheid van de bedoelde Commissie erkent.

Sommige verdragsluitende landen hebben deze verklaring niet ondertekend. Dit heeft tot gevolg dat geen vervolgingen tegen hen kunnen worden ingesteld.

Zou de Regering niet het initiatief kunnen nemen, de maatregel te doen aanvaarden die van toepassing was bij de Volkenbond : de individuele klachten laten onderzoeken door een Comité bestaande uit drie leden van de Raad van Ministers, waaraan het Secretariaat

requêtes relatives aux pays n'ayant pas souscrit la déclaration ? Ce Comité retiendrait les cas sérieux.

RÉPONSE :

La Belgique a reconnu une première fois, pour une durée de deux ans, à partir du 29 juin 1955, le droit de requête individuelle et la compétence de la Commission, une deuxième fois, pour une durée de deux ans, à compter du 30 juin 1957, et enfin, pour une durée de 5 ans, à partir du 30 juin 1959.

Faire examiner les réclamations individuelles par un Comité de trois membres du Conseil des Ministres, à qui le Secrétariat transmettrait les requêtes mettant en cause un pays n'ayant pas souscrit à une telle déclaration, irait à l'encontre de l'économie générale de la Convention qui réserve cette compétence à la Commission, laquelle doit se prononcer sur la recevabilité des requêtes.

Il est vraisemblable que les pays qui n'ont pas l'intention de souscrire à cette déclaration n'accepteraient pas une telle mesure et il appartient à chaque Gouvernement de voir s'il lui est possible d'accepter la compétence de la Commission.

Les Membres de l'Assemblée Consultative du Conseil de l'Europe devraient intervenir auprès de leurs Gouvernements respectifs, au sein de leur Parlement national, pour les inciter à suivre l'exemple de la Belgique et des autres pays membres qui ont souscrit à la déclaration d'acceptation de la compétence de la Commission pour les requêtes individuelles.

9. — *DEPARTEMENT.*

QUESTION N° 1.

Le rapport de la Commission sénatoriale sur le budget de 1959 (rapport 1959, p. 23 in fine) évoque le cas de *diplomates* n'appartenant pas *sensu stricto* à la carrière et qui, de ce fait, *n'avaient pu faire l'objet des promotions* souhaitées dans l'intérêt de leurs fonctions.

Qu'en est-il aujourd'hui ?

RÉPONSE :

Des personnes n'appartenant pas à la carrière des Services extérieurs ont été autorisées à porter le titre soit d'Ambassadeur, soit de Ministre plénipotentiaire pour la durée de leurs fonctions actuelles, lorsque l'octroi de ce titre a paru servir les intérêts de la Belgique.

Ces Ambassadeurs sont au nombre de 3 :

Le Délégué permanent de la Belgique à l'OTAN;

Le Représentant permanent de la Belgique à l'OECE;

de verzoekschriften zou voorleggen betreffende de landen die de bedoelde verklaring niet hebben afgelegd ? Dit Comité zou dan de ernstige gevallen in aanmerking nemen.

ANTWOORD :

Een eerste maal heeft België het recht om individuele verzoekschriften in te dienen en de bevoegdheid van de Commissie erkend voor een termijn van twee jaar, ingaande op 29 juni 1955, een tweede maal voor een periode van twee jaar, ingaande op 30 juni 1957, en ten slotte voor een termijn van vijf jaar, ingaande op 30 juni 1959.

De individuele klachten laten onderzoeken door een Comité bestaande uit drie leden van de Raad van Ministers, waaraan het Secretariaat de verzoekschriften zou doorgeven betreffende landen die een dergelijke verklaring niet hebben afgelegd, zou in strijd zijn met de algemene opzet van het Verdrag, dat deze bevoegdheid voorbehoudt aan de Commissie, die zich over de ontvankelijkheid van de verzoekschriften dient uit te spreken.

Het is waarschijnlijk dat de landen, die niet van zins zijn een dergelijke verklaring te ondertekenen, zulk een maatregel niet zullen aanvaarden en iedere regering moet voor zichzelf uitmaken of zij de bevoegdheid van de Commissie kan aanvaarden.

De leden van de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa zouden hun respektieve regeringen in hun nationaal Parlement moeten aanzetten, het voorbeeld van België en van de andere lidstaten te volgen die hebben verklaard de bevoegdheid van de Commissie voor de individuele verzoekschriften te erkennen.

9. — *DEPARTEMENT.*

VRAAG N° 1.

Het verslag van de Senaatscommissie over de begroting van 1959 (verslag 1959, blz. 23 in fine) maakt melding van de diplomaten, die *sensu stricto* niet tot de carrière behoren en die daardoor *niet de in het belang van hun functies gewenste bevorderingen hebben gekregen*.

Hoe staat het met deze zaak ?

ANTWOORD :

Personen die niet tot de carrière van de Buitenlandse Dienst behoren werden gemachtigd de titel te voeren, hetzij van ambassadeur, hetzij van Gevolmachtigd Minister voor de duur van hun huidige functies, wanneer de toekenning van deze titel de Belgische belangen scheen te zullen dienen.

Deze ambassadeurs zijn ten getale van drie :

De Permanente Vertegenwoordiger van België bij de NAVO;

De Permanente Afgevaardigde van België bij de O.E.E.S.;

Le Représentant permanent de la Belgique auprès des Communautés Européennes.

Les Ministres plénipotentiaires sont également 3 :

Le Commissaire à l'Information aux Etats-Unis;

Le Ministre Plénipotentiaire chargé des relations culturelles;

Le Directeur général de l'Office belge du Commerce extérieur.

QUESTION N° 2.

Quelles sont les mesures spéciales visant à établir plus rapidement un meilleur *équilibre linguistique* dans les services extérieurs.

RÉPONSE :

Depuis le moment où le concours d'entrée pour la carrière diplomatique a été organisé dans les deux langues nationales, c'est-à-dire en 1937, jusqu'à l'époque où le principe du recrutement paritaire à la base a été institué, c'est-à-dire en 1951, de nombreux agents appartenant en fait à la Communauté flamande et ayant fait soit l'ensemble, soit la majeure partie de leurs études moyennes ou universitaires en néerlandais, ont néanmoins présenté le concours d'entrée pour le Service extérieur en français. Ceci est dû pour une bonne partie à une sorte de « pression morale » qui s'exerçait sur eux et qui les poussait à faire choix pour le concours d'entrée d'une langue qui n'était au fond pas la leur.

Il en résulte qu'un nombre assez important d'agents recrutés au cours de ces années figurent sur le rôle linguistique français, alors qu'en fait ils devraient appartenir au rôle linguistique néerlandais.

Le Département a estimé qu'il était utile de redresser cette situation et a préparé un projet d'arrêté royal organique rendant possible, moyennant des conditions et des garanties bien précises, le transfert d'agents qui se trouvent en pareil cas.

Le principe de cet arrêté est que l'Autorité pourra, soit sur le vu d'un dossier absolument convainquant, soit moyennant un début de preuve corroborée par une vérification concrète, dire que tel agent, ayant subi l'épreuve d'entrée en langue française, a été rangé à tort dans le rôle linguistique français et doit être transféré au rôle linguistique néerlandais. Il faut insister sur ce point qu'il s'agit en l'occurrence d'une mesure d'où tout arbitraire sera exclu et que les agents, auxquels elle s'appliquera, seront des agents appartenant authentiquement à la communauté linguistique flamande.

Il est difficile à ce stade d'évaluer de manière précise le nombre d'agents qui pourront se voir appliquer cette mesure. Il pourrait s'agir peut-être d'une vingtaine d'agents. Remarquons qu'à partir de 1951, le recrutement ayant été paritaire, la présomption de « pression morale » ne joue plus et dès lors il n'y a aucune raison ni aucun fondement à permettre des transferts au

De Permanente Vertegenwoordiger van België bij de Europese Gemeenschappen.

De Gevolmachtigde Ministers zijn eveneens ten getale van drie :

De Commissaris bij de Voorlichting in de Verenigde Staten;

De Gevolmachtigde Minister belast met de Culturele Betrekkingen;

De Directeur-generaal bij de Belgische Dienst van de Buitenlandse Handel.

VRAAG N° 2.

Welke zijn de speciale maatregelen om sneller tot een beter *taalevenwicht* in de buitendiensten te komen ?

ANTWOORD :

Tussen het tijdstip dat het toelatingsexamen tot de diplomatieke loopbaan in beide landstalen werd georganiseerd, nl. in 1937, en het tijdstip dat het principe van de paritaire werving aan de basis werd ingevoerd, nl. in 1951, hebben talrijke personeelsleden, die feitelijk tot de Vlaamse gemeenschap behoren en hun middelbare of hogere studies geheel of grotendeels in het Nederlands hadden gedaan, toch in het Frans aan het toelatingsexamen voor de Buitenlandse Dienst deelgenomen. De reden hiervan ligt voor een groot deel in het feit dat zij, onder een soort « morele druk » die op hen werd uitgeoefend, voor het toelatingsexamen een taal kozen die eigenlijk de hunne niet was.

Het gevolg hiervan is dat een vrij groot aantal personeelsleden die tijdens die jaren werden aangeworven, op de Franse taalrol staan, terwijl zij feitelijk tot de Nederlandse taalrol thuishoren.

Het Departement heeft het nuttig geacht, deze stand van zaken te verbeteren en heeft hiertoe een ontwerp van organiek koninklijk besluit voorbereid, waarbij, onder wel omschreven voorwaarden en garanties, de overheveling van de personeelsleden die in deze toestand verkeren, mogelijk wordt gemaakt.

Aan dit besluit ligt het beginsel ten grondslag dat de Overheid, hetzij op overlegging van een volstrekt onweerlegbaar dossier, hetzij op grond van een begin van bewijs dat door een zakelijke verificatie is bevestigd, kan verklaren dat een bepaald personeelslid dat het toelatingsexamen in het Frans heeft afgelegd, ten onrechte bij de Franse taalrol is ingedeeld en naar de Nederlandse taalrol moet worden overgeheveld. De nadruk dient gelegd op het feit dat, bij de voorgestelde maatregel, elke willekeur is uitgesloten en dat de personeelsleden op wie hij toegepast zal worden, ontegenzeggelijk tot de Vlaamse gemeenschap zullen behoren.

Vooralsnog is het moeilijk te ramen voor hoeveel personeelsleden deze maatregel zal gelden. Wellicht een twintigtal. Op te merken valt dat de werving sedert 1951 paritair geschiedt, zodat het vermoeden van een « morele druk » van dan af vervalt en dat er geen reden en geen grond derhalve is om personeelsleden die tot de promoties van de laatste tien jaren

bénéfice d'agents appartenant aux promotions des dix dernières années.

Ces transferts amélioreront sensiblement l'équilibre linguistique, car les agents ainsi transférés réduisent le nombre des francophones et augmentent celui des agents d'expression néerlandaise.

Le projet vient d'être examiné par le Comité général de consultation syndicale, où il a recueilli l'adhésion de la majorité. Il sera incessamment soumis à l'avis du Conseil d'Etat.

QUESTION N° 3.

Locaux du ministère des Affaires Etrangères.

Un membre de la Commission a fait observer que depuis dix ans le Sénat, dont certains services sont installés dans des conditions qui ne sont absolument pas conformes aux règlements sur l'hygiène, attend de pouvoir disposer des locaux actuels du Ministère des Affaires Etrangères.

Ce transfert est facilement réalisable, étant donné que le département peut trouver au Palais d'Egmont des locaux qui lui conviendront mieux.

Des pourparlers sont en cours entre l'Etat et la Ville de Bruxelles, propriétaire de ce Palais. Mais aucune décision ne semble encore prise.

Le Bureau du Sénat considère que cette situation ne peut durer davantage.

RÉPONSE :

Le Ministre déclare que l'accord est en somme réalisé, mais qu'une difficulté subsiste entre le Département des Finances et l'Administration communale au sujet des conditions d'échange du Palais d'Egmont contre le bâtiment des Postes, que doit recevoir la Ville.

Le Ministre a promis de se mettre, à ce sujet en rapport avec ses collègues des Finances et des Travaux Publics.

Le Président du Sénat a communiqué enfin à la Commission le texte d'une lettre qu'il a reçue du Ministre des Travaux Publics, en date du 31 mars, et aux termes de laquelle celui-ci exprime l'opinion que l'accord sera obtenu dans peu de temps. Il ajoute qu'il a déjà inscrit au budget de 1960 de son département une première somme de soixante millions, en vue de pouvoir commencer dès cette année, les travaux d'aménagement au Palais d'Egmont. Il précise aussi que les architectes et ingénieurs-conseils ont déjà été désignés.

QUESTION N° 4.

Le Ministre n'a-t-il pas de précisions nouvelles à donner à la Commission au sujet de l'acquisition d'immeubles destinés à loger nos Ambassades de façon décente et quant à l'ameublement de celles-ci ? (cf. rapport 1959, page 25 in fine).

behoren, de toelating te geven om naar de andere taalrol over te gaan.

Dank zij deze overhevelingen zal het taalevenwicht in sterke mate verbeteren, aangezien hierdoor het aantal Franstalige personeelsleden zal afnemen en het aantal Nederlandstalige zal stijgen.

Het ontwerp werd kortelings onderzocht door de Algemene Syndikale Raad van Advies, waar het de instemming van de meerderheid heeft weggedragen. Het zal binnenkort voor advies aan de Raad van State worden voorgelegd.

VRAAG N° 3

Lokalen van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Een commissielid wijst er op dat de Senaat, waar sommige diensten werken in omstandigheden die regelrecht in strijd zijn met de reglementen op het gebied van de hygiëne, reeds tien jaar wacht om over de huidige lokalen van het Ministerie van Buitenlandse Zaken te kunnen beschikken.

Dit is gemakkelijk te verwezenlijken, aangezien het Departement in het Egmontpaleis beter geschikte lokalen kan vinden.

Onderhandelingen zijn aan de gang tussen de Staat en de stad Brussel, eigenares van dat Paleis. Tot dusver schijnt er echter nog geen beslissing gevallen te zijn.

Het Bureau van de Senaat oordeelt dat zulk een toestand niet kan blijven voortduren.

ANTWOORD :

De Minister verklaart dat de overeenkomst eigenlijk bereikt is, maar dat er nog een moeilijkheid blijft tussen het Departement van Financiën en het gemeentebestuur, in verband met de uitwisselingsvoorwaarden van het Egmontpaleis tegen het gebouw van Posten, dat de stad toegewezen moet krijgen.

De Minister heeft beloofd hieromtrent ruggespraak te houden met zijn collega's van Financiën en van Openbare Werken.

Ten slotte heeft de Voorzitter van de Senaat aan de Commissie de tekst medegedeeld van een brief dd. 31 maart die hij van de Minister van Openbare Werken ontvangen heeft en waarin deze de mening oppert dat de overeenkomst binnenkort tot stand zal komen, en verder dat hij nu een eerste bedrag van 60 miljoen op de begroting van zijn Departement voor 1960 heeft uitgetrokken, om dit jaar reeds met de geschiktmakingswerken in het Egmontpaleis te kunnen beginnen. Hij deelt tevens mede dat de architecten en ingenieurs-adviseurs reeds zijn aangewezen.

VRAAG N° 4.

Heeft de Minister aan de Commissie geen nieuwe bijzonderheden mede te delen betreffende de aankoop van gebouwen met het oog op een behoorlijke huisvesting van onze ambassades alsmede over de meublering ervan (vgl. verslag 1959, blz. 25, in fine) ?

RÉPONSE :

1° Construction ou achat.

La 2° tranche des travaux de construction de la résidence à Canberra sera achevée dans le courant de l'été prochain.

La fin des travaux de restauration et de l'ameublement de la résidence à Paris est prévue pour mai 1960.

La construction d'une résidence à Rabat sera achevée dans le courant de l'année.

La construction d'un complexe résidence-chancellerie à Helsinki et celle d'une résidence à Khartoum sont à l'état de projet soumis à l'approbation de l'Inspection des Finances. Les travaux seront entrepris dans le courant de l'année.

La construction d'une chancellerie à Brasilia est à l'étude et sera vraisemblablement entamée dans les prochains mois.

Un appartement résidentiel a été acquis récemment à New York pour le Représentant permanent de la Belgique auprès de l'ONU.

Il vient d'être procédé à l'achat d'un immeuble destiné à abriter la chancellerie du nouveau Consulat Général à Marseille.

Un appartement vient d'être loué à New York en vue d'y installer la chancellerie du Consulat Général en cette ville, les bureaux du B.G.I.C. et ceux de la Représentation Permanente de la Belgique auprès de l'ONU.

Sont à l'état de projets l'achat d'une résidence à Houston et la location avec option d'achat d'un immeuble destiné à la résidence de l'Ambassade à Lima.

2° Ameublement.

Sont en cours d'ameublement :

les immeubles récemment construits à Tokio : le complexe résidence-chancellerie et des habitations pour le Conseiller et le Secrétaire;

la résidence de l'Ambassade à Beyrouth;

la résidence de la Représentation Permanente à l'ONU;

la résidence de la nouvelle Ambassade à Canberra.

10. — DIVERS.

1. *Problème de l'apartheid à l'ONU.*

La Commission a appris avec satisfaction la modification intervenue dans l'attitude de la Belgique, à l'Assemblée des Nations Unies, au sujet de l'Apartheid. Le vote affirmatif que notre délégation a émis en ce qui concerne les alinéas condamnant la discrimination raciale en général est plus conforme aux principes en honneur dans notre pays. Et d'autre part, pour respecter l'article 2 § 7 de la Charte, il suffisait certes, comme cela a eu lieu, de s'abstenir sur les paragraphes, qui visaient le pays incriminé.

2. *Fournitures d'armes à des pays étrangers.*

Suivant une information parue dans le Journal cubain *El Mundo* du 6 mars et reprise dans *Le Monde*

ANTWOORD :

1° Bouw of aankoop.

Het tweede gedeelte van de bouwwerken van de residentie te Canberra zal in de loop van de e.k. zomer klaarkomen.

Het einde van de restauratiewerken en de meubilering van de residentie te Parijs is voorzien tegen mei 1960.

De bouw van een residentie te Rabat zal in de loop van het jaar klaarkomen.

De ontwerpen in verband met de bouw van een residentie-kanselarijcomplex te Helsinki en van een residentie te Kartoem zijn ter goedkeuring aan de Inspectie van Financiën voorgelegd. De werken zullen in de loop van het jaar worden aangevangen.

De bouw van een kanselarij te Brasilia is in studie en er zal waarschijnlijk tijdens de volgende maanden mee worden begonnen.

Een appartement is onlangs te New York aangekocht als residentie voor de Vaste Vertegenwoordiging van België bij de O.V.V.

Zopas werd een gebouw aangekocht waarin de kanselarij van het nieuwe consulaat-generaal te Marseille zal worden ondergebracht.

Te New York is een appartement gehuurd voor de kanselarij van het Consulaat-generaal in die stad, alsmede voor de kantoren van het B.G.I.C. en van de vaste Belgische vertegenwoordiging bij de O.V.V.

Worden ook gepland de aankoop van een residentie te Houston en het huren met koöptatie van een gebouw bestemd voor de residentie van de ambassade te Lima.

2° Stoffering.

Worden gestoffeerd :

De onlangs te Tokio opgerichte gebouwen, nl. het residentie-kanselarijcomplex en de woningen voor de Raad en voor de secretaris;

de residentie van de ambassade te Beiroet;

de residentie van de Vaste Vertegenwoordiging bij de O.V.V.;

de residentie van de nieuwe ambassade te Canberra.

10. — VARIA.

1. *Probleem van de apartheid bij de O.V.V.*

De Commissie heeft met voldoening kennis genomen van de gewijzigde houding van België in de Assemblée van de Verenigde Naties ten opzichte van de apartheid. De stemming waarbij onze delegatie de alinea heeft goedgekeurd welke het rassenscheid over het algemeen veroordelen, stemt beter overeen met de principes die in ons land worden gehuldigd. Verder volstond het, tot naleving van artikel 2, § 7 van het Handvest, zich te onthouden bij de stemming over de paragrafen die het aangeklaagde land beoogden, wat trouwens gebeurd is.

2. *Wapenleveringen aan vreemde landen.*

Volgens een bericht in het Cubaanse blad « El Mundo » van 6 maart 1960, overgenomen in « Le

du 17 mars, « le consul et l'attaché militaire américains en Belgique » seraient intervenus auprès du ministère des Affaires Étrangères belge et de la fabrique d'armes qui s'était engagée à fournir des armes au Gouvernement cubain.

Monsieur le Ministre peut-il dire si cette information est exacte ? Dans l'affirmative, quelle suite lui a-t-elle été donnée ?

Quelle a été l'importance des fournitures d'armes consenties, respectivement à la République dominicaine et au Cuba ?

Ces premières ont-elles fait l'objet de démarches quelconques de la part du Gouvernement américain ?

D'une façon générale, quelles sont les restrictions auxquelles le commerce des armes de guerre est soumis en Belgique ?

RÉPONSE :

Le gouvernement américain a manifesté à plusieurs reprises des appréhensions concernant l'évolution de la situation dans la région des Caraïbes. Le gouvernement belge a apprécié la question en pleine indépendance, sans prendre, à l'égard de qui que ce soit, aucun engagement.

En 1959, les exportations belges d'armes et de munitions à destination de Cuba et de la République Dominicaine se sont élevées respectivement à 357.565.000 et 172.776.000 francs belges.

Les Américains, n'ayant point dissimulé leurs soucis quant à tout accroissement de la tension dans les Caraïbes, n'ont cependant cherché à obtenir aucun engagement précis concernant la République Dominicaine. Pas plus que pour Cuba, le gouvernement belge n'a pris d'engagement à propos de livraison d'armes à ce pays.

Ainsi qu'il en est pour toutes les marchandises, l'exportation et l'importation d'armes et de munitions sont réglementées en Belgique par l'Arrêté du 15 décembre 1944. Pour l'application de cet Arrêté, on se réfère à la « Loi relative à la fabrication, au commerce et au port des armes et au commerce des munitions du 3 janvier 1933 » (*Moniteur* du 22 juin 1933). Une nomenclature détaillée des armes et du matériel de guerre est annexée à l'« Arrêté ministériel du 17 mai 1947 relatif au transit des armes, munitions et matériel de guerre ou pouvant servir à la guerre » (*Moniteur* du 23 mai 1947). En vertu de l'article 1 de cet Arrêté, toute exportation d'armes ou de munitions est soumise à l'obtention d'une licence délivrée par le Ministère des Affaires économiques (Office belge des Contingents et Licences), sur avis préalable du Ministère des Affaires étrangères et du Commerce extérieur.

D'autre part, le gouvernement belge a adopté une position de principe, pouvant se ramener aux points suivants :

- la Belgique ne livre que des armes défensives légères;
- elle ne livre d'armes qu'à des gouvernements reconnus;
- en cas de conflit, elle tient pour règle de suspendre immédiatement toute expédition à destina-

Monde » van 17 maart 11, zouden de Amerikaanse consul en de Amerikaanse militaire attaché in België stappen hebben gedaan bij het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken en bij de wapenfabriek, die zich verbonden had om wapens te leveren aan de Cubaanse regering.

Kan de Minister zeggen of dit bericht juist is ? Zo ja, welk gevolg werd eraan gegeven ?

Wat is de omvang van de wapenleveringen respectievelijk aan de Republiek San Domingo en aan Cuba ?

Werden in dat verband door de Amerikaanse regering stappen gedaan ?

Welke zijn, meer in het algemeen, de beperkingen waaraan de handel in oorlogswapens in België onderworpen is ?

ANTWOORD :

Bij herhaling heeft de Amerikaanse regering uiting gegeven aan haar bezorgdheid over de evolutie van de toestand in het gebied van de Caraïben. De Belgische regering heeft deze kwestie in volle onafhankelijkheid beoordeeld en zonder tegenover wie ook enige verplichting aangegaan.

In 1959 bedroeg de uitvoer van Belgische wapens en ammunitie naar Cuba en de repuliek San Domingo respectievelijk 357.565.000 en 172.776.000 Belgische frank.

Hoewel de Amerikanen hun bezorgdheid over elke toeneming van de spanning in de Caraïben niet hebben verheeld, hebben zij niet getracht enige bepaalde verbintenissen te verkrijgen ten opzichte van de republiek San Domingo. Evenmin als voor Cuba, heeft de Belgische regering enige verplichting aangegaan in verband met de levering van wapens aan dat land.

Zoals voor alle waren, is ook de in- en uitvoer van wapens en ammunitie in België geregeld bij het besluit van 15 december 1944. Voor de toepassing van dat besluit wordt verwezen naar de « wet op de vervaardiging, van de handel in en het dragen van wapenen en op de handel in munitie » van 3 januari 1933 (*Staatsblad* 22 juni 1933). Een gedetailleerde lijst van de wapens en het oorlogsmaterieel is als bijlage opgenomen bij het « ministerieel besluit van 17 mei 1947 betreffende de doorvoer van wapens, ammunitie en oorlogsmateriaal kunnende dienen tot de oorlog » (*Staatsblad* 23 mei 1947). Krachtens artikel 1 van dat besluit is elke uitvoer van wapens of ammunitie onderworpen aan het verkrijgen van een vergunning afgegeven door het ministerie van Economische Zaken (Belgische Dienst van de Contingenten en Vergunningen) op voorafgaand advies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en van Buitenlandse Handel.

Verder heeft de Belgische regering een principiële houding aangenomen die in de volgende punten vervat is. :

- België levert uitsluitend lichte verdedigingswapens;
- het levert slechts wapens aan erkende regeringen;
- in geval van geschil geldt de regel dat de verzending naar de oorlogvoerende landen onmiddellijk

tion des pays en état de guerre. Ainsi, lors de la crise de Suez, en 1956, la Belgique a été le premier pays à adopter, par un arrêté d'octobre 1956, l'embargo décidé par les Nations Unies.

3. — QUESTION

Le bulletin d'information d'une ambassade étrangère a accusé un professeur belge d'avoir eu, pendant la guerre, un comportement critiquable, alors que ce citoyen a passé une grande partie de la guerre dans un camp de concentration.

Le Ministre ne pourrait-il faire une démarche auprès de cette ambassade pour obtenir la rectification de cette information ?

RÉPONSE :

A cette question posée le 3 mars, le Ministre a répondu, lors de la séance du 17, qu'il avait convoqué le diplomate intéressé et que celui-ci l'avait assuré qu'il allait vérifier le bien-fondé de l'observation et, s'il y avait une erreur, publier une rectification dans le même bulletin.

III. Discussion des articles du Budget.

Les différentes positions budgétaires ayant fait, l'an dernier, l'objet d'un examen détaillé, et les crédits sollicités pour 1960 s'écartant peu de ceux qui ont été votés pour 1959, les questions relatives aux articles des tableaux du présent exercice ont été moins nombreuses.

Au surplus, un certain nombre de questions à incidence budgétaire ont été traitées au cours du chapitre précédent.

QUESTION N° 1.

Article 12-2.

Lors de l'examen du budget 1959 la Commission avait fait remarquer qu'alors que les dépenses effectives avaient été de 3.745.000 francs en 1957, le crédit sollicité pour 1959, pour les *fournitures de bureau, papier, etc.*, s'élevait à 5.700.000 francs. Le Département répondit que la différence provenait du renouvellement du stock des passeports.

Or on constate qu'au budget de 1960 le crédit sollicité s'élève à 4.705.000, soit encore 1 million de plus que les dépenses de 1957. Et l'explication donnée en 1959 ne peut être évidemment répétée un an plus tard, en 1960.

Quelle est la raison de ce montant élevé ?

RÉPONSE :

L'augmentation du crédit de cet article en 1959 provenait du renouvellement du stock des passeports.

wordt stopgezet. Zo was België, op het ogenblik van de Suez-crisis in 1956, het eerste land om bij een besluit van oktober 1956, het door de Verenigde Volken afgekondigde embargo toe te passen.

3. — VRAAG.

Het Inlichtingsbulletin van een buitenlandse ambassade heeft er een Belgische professor van beschuldigd een laakbare houding te hebben gehad tijdens de oorlog, terwijl deze burger een groot gedeelte van de oorlog in een concentratiekamp heeft doorgebracht.

Kan de Minister bij die ambassade geen stap doen om te verkrijgen dat die inlichting wordt rechtgezet ?

ANTWOORD :

Op deze vraag, die op 3 maart gesteld werd, heeft de Minister ter vergadering van 17 maart geantwoord, dat hij de betrokken diplomaat had onthouden en dat deze hem de verzekering had gegeven dat hij de gegrondheid van de opmerking zou onderzoeken en, ingeval er een vergissing in het spel was, een rechtzetting in hetzelfde bulletin zou laten verschijnen.

III. Artikelsgewijze behandeling van de Begroting

Daar de verschillende begrotingsposten verleden jaar grondig werden onderzocht en de aangevraagde kredieten voor 1960 slechts licht afwijken van die welke voor 1959 werden goedgekeurd, waren de vragen in verband met de artikelen van de tabellen van dit dienstjaar minder talrijk.

Bovendien werden een aantal vragen, die een weerslag hebben op de begroting, reeds in het vorige hoofdstuk behandeld.

VRAAG N° 1.

Artikel 12-2.

Bij de behandeling van de begroting 1959 had de Commissie opgemerkt dat terwijl in 1957 de werkelijke uitgaven 3.745.000 frank bedroegen, het aangevraagde krediet voor 1959 voor de *kantoorbenodigdheden, papier, drukwerken, enz.* 5.700.000 frank beliep. Het departement antwoordde daarop dat het verschil te wijten was aan de vernieuwing van de voorraad paspoorten.

In de begroting voor 1960 nu constateert men dat het aangevraagde krediet 4.705.000 frank bedraagt, d.i. ongeveer 1 miljoen meer dan de uitgaven van 1957. De verklaring die in 1959 daarvoor gegeven werd, kan natuurlijk een jaar later, in 1960, niet herhaald worden.

Waarom is dit hoge bedrag te wijten ?

ANTWOORD :

De verhoging van het krediet op dit artikel uitgetrokken in 1959, was het gevolg van de vernieuwing van de voorraad paspoorten.

Touefois, le département s'est vu dans l'obligation de répartir le coût de ce renouvellement sur deux exercices financiers. C'est ainsi que le crédit initial de 5.700.000 francs a été ramené à 5.200.000 francs en 1959 (Cfr. projet de loi autorisant des régularisations, augmentant et réduisant certains crédits ouverts pour l'exercice 1959, document Sénat n° 32 session 1959-1960, page 44).

En contrepartie, cette portion de crédit a été sollicitée pour l'exercice 1960, ce qui ramène l'augmentation par rapport à 1957 de 960.000 francs à 460.000 francs.

Ce relèvement de crédit est dû à la hausse du coût des fournitures imputées sur cette position budgétaire.

QUESTION N° 2.

Articles 24 et 25.

M. le Ministre a-t-il tenu compte des observations faites par la Commission en 1959 :

a) au sujet des *subventions* diverses et exceptionnelles (rapport 1959, pp. 32 et 33)

b) au sujet des *traitements* des fonctionnaires européens (rapport 1959, page 35);

c) au sujet des *subsidés* à des organismes ou associations internationales (rapport 1959, page 38) ?

RÉPONSE :

a) A la suite du rapport de la Commission des Affaires étrangères chargée d'examiner le projet de loi contenant le budget du Ministère des Affaires étrangères et du Commerce extérieur pour l'exercice 1959, mon département n'a pas manqué de donner des instructions précises aux représentants belges auprès des organismes internationaux, les invitant à recommander une politique d'économie aux administrations internationales.

b) En ce qui concerne les écarts entre les traitements internationaux et les traitements belges, il y a lieu de remarquer qu'un projet de revalorisation de ces derniers est à l'étude actuellement.

c) La répartition des subsides à des organismes ou associations internationales retient toute l'attention du département. Pour l'attribution en 1959 de ceux-ci, il a été tenu compte du souhait de la Commission.

QUESTION N° 3.

Articles 20 à 25.

Le total de ces crédits s'élevait au budget de 1959 à 244.895.000 francs. Or ce montant est rapporté au tableau du budget de 1960, dans la colonne ad hoc, consacrée au rappel des crédits de 1959, pour 307.129.000 francs.

Het departement zag zich evenwel verplicht de kosten van deze vernieuwing over twee financiële dienstjaren te spreiden. Zo komt het dat het aanvankelijke krediet van 5.700.000 frank in 1959 tot 5.200.000 fr. is teruggebracht (zie ontwerp van wet houdende machtiging tot regularisatiën, verhoging en vermindering van sommige voor het dienstjaar 1959 uitgetrokken kredieten; Gedr. St. Senaat n° 32, zitting 1959-1960, blz. 44).

Daartegenover werd dit gedeelte van het krediet aangevraagd voor het dienstjaar 1960, zodat de verhoging ten opzichte van 1957 van 960.000 frank op 460.000 frank wordt teruggebracht.

Deze verhoging van het krediet is het gevolg van de stijging van de kostprijs van de leveringen die door deze begrotingspost worden gedekt.

VRAAG N° 2.

Artikelen 24 en 25.

Heeft de Minister rekening gehouden met de opmerkingen die de Commissie in 1959 gemaakt had :

a) met betrekking tot *diverse uitzonderingstoelagen* (verslag 1959, blz. 32 en 33).

b) met betrekking tot de *wedden* van de Europese ambtenaren, (verslag 1959, blz. 35);

c) met betrekking tot de *toelagen* aan de internationale lichamen of verenigingen.

ANTWOORD :

a) Ingevolge het verslag van de Commissie voor de Buitenlandse Zaken, belast met het onderzoek van het ontwerp van wet houdende de begroting van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel voor het dienstjaar 1959, heeft mijn departement niet nagelaten duidelijke instructies te verstrekken aan de Belgische vertegenwoordigers bij de internationale lichamen met het verzoek een besparingspolitiek aan de internationale administraties aan te bevelen.

b) Wat het verschil tussen de internationale wedden en de Belgische wedden betreft, valt op de merken dat een ontwerp tot revalorisatie van de Belgische wedden in studie is.

c) Aan de verdeling van de toelagen aan internationale lichamen of verenigingen wordt door het departement de grootste aandacht besteed. Bij de toekenning van deze toelagen in 1959 is met de wens van de Commissie rekening gehouden.

VRAAG N° 3.

Artikelen 20 tot 25.

Op de begroting voor 1959 bedroeg het totaal van deze kredieten 244.895.000 frank. Dit bedrag is echter op de tabel van de begroting voor 1960, in de kolom waarin de kredieten voor 1959 zijn vermeld, tot 307.129.000 frank gestegen.

RÉPONSE :

Le total exact de ces articles est celui rapporté au tableau du budget de 1960, dans la colonne réservée au rappel des crédits de 1959, soit 307.129.000 francs.

Pour établir ce chiffre, il a été tenu compte, comme pour l'article 12-2 dont question ci-dessus, du feuillet des crédits supplémentaires pour l'exercice 1959.

Les crédits initiaux étaient . . . fr.	244.895.000
Le feuillet s'est traduit par des majorations de l'ordre de	64.984.000
	309.879.000
et une réduction de	2.750.000
D'où un total de	307.129.000

Observation : Ceci prouve que le contrôle des budgets est rendu plus difficile par le recours exagéré aux feuillets d'ajustements, où telle modification d'article est perdue au milieu d'une quantité de majorations, de diminutions ou de demandes de crédits supplémentaires.

CHAPITRE IV.

IV. Activité des membres du Sénat dans les assemblées internationales.

C'est pour répondre au vœux exprimé par le Président du Sénat et approuvé par la Haute Assemblée le 5 février 1959, que le rapport sur le Budget des Affaires Etrangères contient un bref rappel de l'activité des membres de celles-ci dans les assemblées internationales où ils étaient délégués.

Il en sera ainsi même si l'objet de leurs interventions ne rentre pas expressément dans la compétence de la Commission des Affaires Etrangères; ainsi quoique fassent à cet égard les autres commissions, le Sénat pourra disposer d'un aperçu général consacré à cette activité de ses membres pendant le délai qui s'est écoulé depuis le dernier rapport.

L'exposé suivra le même ordre que celui de 1959. Il a paru cependant désirable d'y ajouter un chapitre consacré à l'Assemblée des Nations Unies.

**

1. Conseil de l'Europe.

L'Assemblée Consultative du Conseil de l'Europe s'est réunie trois fois pendant sa onzième session ordinaire.

Faisaient partie de la délégation parlementaire belge :

Comme représentants :

M. Dehousse, président de la Commission des Pouvoirs locaux et membre de la Commission politique;

ANTWOORD :

Het juiste totaal van die artikelen komt voor in de tabel van de begroting voor 1960, in de kolom voor de cijfers van 1959 en is 307.129.000 frank.

Om dit cijfer vast te stellen, werd, zoals voor artikel 12-2 waarvan hierboven sprake, met het feuillet van bijkredieten voor het dienstjaar 1959 rekening gehouden.

De aanvankelijke kredieten bedragen fr.	244.895.000
Het feuillet kwam neer op verhogingen ten belope van	64.984.000
	309.879.000
en een vermindering met	2.750.000
Dus een totaal van	307.129.000

Opmerking : Dit bewijst dat de controle op de begrotingen wordt bemoeilijkt door het overmatig gebruik van aanpassingsfeuillets, waarin een bepaalde wijziging van een artikel verloren gaat te midden van een massa verhogingen, verlagingen of aanvragen om bijkredieten.

HOOFDSTUK IV.

IV. Activiteit van de leden van de Senaat in de internationale vergaderingen.

Om tegemoet te komen aan de wens van de Voorzitter van de Senaat, waarbij de Hoge Vergadering zich op 5 februari 1959 heeft aangesloten, wordt in het verslag nopens de begroting van Buitenlandse Zaken ook een kort overzicht gegeven van de activiteit van de leden van de Senaat in de internationale vergaderingen waar zij afgevaardigd zijn.

Dit zal ook het geval zijn wanneer leden zaken hebben behandeld die niet uitdrukkelijk tot de bevoegdheid van de Commissie voor de Buitenlandse Zaken behoren; aldus zal de Senaat ongeacht hetgeen de overige Commissies op dit gebied mochten doen, een algemeen overzicht hebben van de activiteit van zijn leden over het tijdvak dat verstreken is sinds het jongste verslag.

Hierbij zal dezelfde orde worden gevolgd als in 1959, met dien verstande evenwel dat het wenselijk werd geacht ook een hoofdstuk te wijden aan de vergadering van de Verenigde Naties.

**

1. Raad van Europa.

De Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa kwam tijdens haar elfde gewone zitting drie maal bijeen.

Maakten deel uit van de Belgische parlementaire afvaardiging :

Als gewoon lid :

De heer Dehousse, voorzitter van de Commissie voor de Plaatselijke Besturen en lid van de Politieke Commissie;

M. Motz, membre de la Commission économique;

M. Struye, président de la Commission politique et membre de la Commission juridique;

Comme suppléants :

M. de la Vallée Poussin, membre du Groupe de travail et membre suppléant de la Commission politique et de la Commission des Pouvoirs locaux;

M. Leynen, membre de la Commission du règlement et membre suppléant de la Commission sociale, de la Commission culturelle, de la Commission des nations non représentées et de la Commission de la population et des réfugiés;

M. Molter, membre de la Commission sociale et de la Commission du budget et membre suppléant de la Commission économique et de la Commission des Pouvoirs locaux;

M. Van Remoortel, membre de la Commission juridique et vice-président de la Commission culturelle.

**

Le 20 avril 1959 veille de l'ouverture de sa onzième session, l'Assemblée a tenu, sous la présidence de M. F. Dehousse, une séance académique commémorative du dixième anniversaire du Conseil de l'Europe.

« L'Europe est une création continue » a dit M. Dehousse à ce sujet. Elle est née, elle s'édifiera à travers les générations ».

**

Première partie de la 11e session (21-27 avril 1959).

Le 22 avril 1959, l'Assemblée a abordé la discussion du dixième rapport du Comité des Ministres, présenté par M. Wigny, Ministre des Affaires étrangères de Belgique.

Intervenant dans le débat, M. de la Vallée Poussin a regretté que, parti il y a dix ans sur une grande idée, le Conseil de l'Europe se félicite maintenant de petits progrès. Le problème qui se pose aujourd'hui comme il se posait déjà il y a dix ans, est de trouver des formes de collaboration nouvelles. Deux choses devraient d'abord être réalisées : l'unification du Conseil de l'Europe et de l'O.E.C.E. et l'élaboration, par le Conseil des ministres, d'un plan indiquant pour une période relativement longue les objectifs à atteindre dans la voie de l'unification européenne.

Au cours du même débat, M. Struye a attiré l'attention de l'Assemblée sur la nécessité d'associer les présidents des assemblées parlementaires européennes au travail de coordination des activités parlementaires.

La politique générale du Conseil de l'Europe a fait l'objet d'un débat qui a été introduit le mardi 21 avril et repris le mercredi 22 et le jeudi 23 avril.

A la fin de ce débat, M. Struye, président de la Commission politique, relève, après le rapporteur, certains

De heer Motz, lid van de Economische Commissie;

De heer Struye, voorzitter van de Politieke Commissie en lid van de Juridische Commissie;

Als plaatsvervangend lid :

De heer de la Vallée Poussin, lid van de Werkgroep en plaatsvervangend lid van de Politieke Commissie en van de Commissie voor de Plaatselijke Besturen;

De heer Leynen, lid van de Commissie voor het Reglement en plaatsvervangend lid van de Sociale Commissie, de Culturele Commissie, de Commissie voor de niet-vertegenwoordigde naties en de Commissie voor de bevolking en de vluchtelingen;

De heer Molter, lid van de Sociale Commissie en van de Commissie voor de begroting en plaatsvervangend lid van de Economische Commissie en de Commissie voor de Plaatselijke Besturen;

De heer Van Remoortel, ondervoorzitter van de Culturele Commissie en lid van de Juridische Commissie.

**

Op 20 april 1959, de dag vóór de opening van de elfde gewone zitting, hield de Raadgevende Vergadering, onder het voorzitterschap van de heer F. Dehousse, een academische zitting ter herdenking van de tiende verjaardag van de Raad van Europa.

Europa, aldus de heer Dehousse, is een voortdurende schepping. Het is geboren en het zal door de verschillende generaties worden opgebouwd.

**

Eerste gedeelte van de 11e zitting (21-27 april 1959).

Op 22 april 1959 behandelde de Vergadering het tiende verslag van het Comité van Ministers, uitgebracht door de heer Wigny, Minister van Buitenlandse Zaken van België.

In de loop van de bespreking heeft de heer de la Vallée Poussin het betreurd dat de Raad van Europa, die tien jaar geleden de verwezenlijking van een grootse gedachte nastreefde, zich thans gelukkig acht om een kleine vooruitgang. Het probleem dat vandaag zoals tien jaar geleden rijst, is dat nieuwe vormen van samenwerking moeten worden gevonden. In de eerste plaats zouden evenwel twee zaken verwezenlijkt moeten worden : de eenmaking van de Raad van Europa en van de O.E.E.S., en de voorbereiding door de Raad van Ministers van een plan dat over een vrij lange periode de te bereiken doelstellingen op de weg naar de Europese eenmaking aanwijst.

De heer Struye aan zijn kant heeft de aandacht van de Vergadering gevestigd op de noodzakelijkheid om de voorzitters van de Europese parlementaire vergaderingen te betrekken bij de coördinatie van de parlementaire werkzaamheden.

Het algemeen politiek beleid van de Raad van Europa vormde het voorwerp van een debat dat op dinsdag 21 april werd ingeleid en voortgezet werd op woensdag 22 en donderdag 23 april.

Tot besluit van dat debat wees de heer Struye, voorzitter van de Politieke Commissie, naar het voor-

aspects plus réconfortants de la situation internationale. Il n'est pas excessif, a-t-il dit, de demander aux négociateurs occidentaux de refuser à l'Est tout ce qui pourrait mettre en cause la vie des communautés européennes à Six et de leur rappeler l'existence d'un code du droit des gens. La résolution n'implique nullement que nos négociateurs doivent agir comme des robots; cependant, toute concession doit correspondre à d'autres concessions équivalentes.

Le 23 avril, M. Molter, rapporteur de la Commission du budget, a présenté le rapport de cette Commission portant avis sur le budget du Conseil de l'Europe pour 1960.

M. Dehousse est intervenu dans le débat pour défendre deux amendements.

Le 25 avril, l'Assemblée a discuté d'abord le rapport de la Commission politique sur les perspectives et l'avenir de la coopération au sein du Conseil de l'Europe.

Introduisant le débat, M. Struye, président-rapporteur de la Commission politique, a rappelé la double origine de la résolution présentée par la Commission.

Il a proclamé la résolution de l'Assemblée à poursuivre sans relâche la réalisation de l'union de l'Europe et adressé un appel à la collaboration des ministres, des parlements des Etats membres et de l'opinion publique des peuples de l'Europe.

L'Assemblée a ensuite examiné le rapport sur les liens culturels entre l'Europe occidentale et l'Europe orientale.

M. Van Remoortel, en sa qualité d'administrateur du Fonds culturel représentant l'Assemblée dans le Conseil d'Administration, a observé que le Fonds ne dispose pas des moyens financiers nécessaires à la réalisation des propositions faites au projet de résolution. D'autre part, il a invité les pays de l'Est à adhérer à la Convention culturelle européenne, qui est ouverte à tous les pays, même à ceux qui ne sont pas membres du Conseil de l'Europe.

Le débat sur la mise en œuvre du Fonds culturel a été ouvert par M. Van Remoortel, rapporteur, qui a défendu le projet de directive soumis par la Commission culturelle au vote de l'Assemblée.

Au cours de la même séance, M. Struye a retiré la demande tendant à obtenir la discussion d'urgence des projets de rationalisation des institutions européennes, ainsi que des décisions que le Comité des Ministres avait prises à ce sujet et qui avaient été exposées par M. le Ministre Wigny.

**

Deuxième partie (14-18 septembre 1959).

Au cours de la discussion du rapport de la Commission politique sur la rationalisation des organisations européennes autres que celles des Six, le rapporteur, M. Dehousse, a exprimé l'avis que les mesures préconi-

beeld van de verslaggever, op sommige meer bemoedigende aspecten van de internationale toestand. Het is niet overdreven, aldus spreker, aan de Westerse onderhandelaars te vragen dat zij aan het Oosten alles zouden weigeren wat het bestaan zelve van de Europese gemeenschappen met Zes in het gedrang kan brengen en hun op het hart te drukken dat er een codex van het volkenrecht bestaat. De resolutie onderstelt in het geheel niet dat onze onderhandelaars als robots moeten handelen, maar tegenover iedere toegeving van hunnentwege moet een gelijkwaardige toegeving van de andere partij staan.

Op 23 april heeft de heer Molter, verslaggever van de Commissie voor de begroting, het verslag van deze Commissie houdende advies omtrent de begroting van Europa voor 1960, voorgedragen.

De heer Dehousse heeft in dat debat het woord genomen om twee amendementen te verdedigen.

Op 25 april behandelde de Vergadering in de eerste plaats het verslag van de Politieke Commissie nopens de mogelijkheden en de toekomst van de samenwerking in het raam van de Raad van Europa.

De heer Struye, voorzitter-verslaggever van de Politieke Commissie, leidde het debat in en wees op de tweevoudige oorsprong van de resolutie die de Commissie voorstelt.

Hij onderstreepte de besliste wil van de Vergadering om zonder verpozen de Europese eenheid na te streven en riep de Ministers, de Parlementen van de lid-staten en de openbare mening in de Europese landen op om daartoe hun medewerking te verlenen.

De Vergadering onderzocht in de tweede plaats het verslag nopens de culturele banden tussen Oost- en West-Europa.

De heer Van Remoortel merkte, als administrateur van het Cultureel Fonds en afgevaardigde van de Vergadering in de raad van beheer, op dat het Fonds niet over de nodige financiële middelen beschikt om de in het ontwerp van resolutie gedane voorstellen te verwezenlijken. Hij nodigde de landen van Oost-Europa uit om tot de Europese culturele overeenkomst toe te treden omdat deze overeenkomst openstaat voor alle landen zelfs voor die welke geen lid zijn van de Raad van Europa.

De heer Van Remoortel leidde, als verslaggever, ook het debat in over het op gang brengen van het Cultuurfonds en verdedigde het ontwerp-order dat de Culturele Commissie aan de Vergadering ter goedkeuring heeft voorgelegd.

In de loop van dezelfde vergadering heeft de heer Struye het verzoek tot spoedbehandeling van de rationalisatie-voorstellen van de Europese instellingen en de besluiten die het Comité van Ministers in dit verband had genomen en die de heer Minister Wigny had uiteengezet, ingetrokken.

**

Tweede gedeelte (14-18 september 1959).

Tijdens de behandeling van het verslag van de Politieke Commissie nopens de rationalisatie van de andere Europese instellingen dan die van de Zes heeft de heer Dehousse, verslaggever, als zijn mening te ken-

sées par le Comité des Ministres et le Comité spécial, avaient un caractère vraiment mineur.

Dans les propositions faites à l'Assemblée, il n'y a rien au sujet de l'O.T.A.N. ni au sujet de la fusion du Conseil de l'Europe avec l'O.E.C.E. En ce qui concerne le siège, le Comité spécial s'est borné à préconiser un siège unique, mais sans préciser l'endroit où il sera installé.

Cependant, le memorandum présenté par le Gouvernement belge avait un caractère extrêmement modéré.

M. Dehousse a exposé alors les propositions contenues dans son rapport.

1° La convocation d'une conférence diplomatique, car il faudra reviser les différents traités.

2° La fusion avec l'O.E.C.E., justifiée par la nécessité urgente d'introduire le contrôle parlementaire sur les activités de cet organisme.

3° Le transfert dans le plus bref délai des activités sociales et culturelles de l'U.E.O. au Conseil de l'Europe.

1° Quant au siège des institutions européennes autres que celles des Six, c'est l'idée de la capitale qui l'a emporté, puisque la Commission politique, en sa séance du 11 juillet 1959, s'est prononcée par 15 voix et 3 abstentions en faveur de Paris.

Après avoir entendu les interventions d'une quinzaine d'orateurs, M. Struye, président de la Commission politique, a rendu hommage à M. Dehousse qui, en mettant le doigt sur la plaie de l'irrationnel des institutions actuelles et sur la nécessité urgente d'y porter remède, a rendu un service éminent à l'Europe.

Cependant, le débat lui avait paru un peu décevant en ce sens que les propositions précises et constructives des orateurs pour arriver à la rationalisation avaient été minimales.

M. Struye a proposé à l'Assemblée de charger la Commission politique de lui présenter au cours de la troisième partie de la session, un rapport définitif sur le problème de la rationalisation.

Cette proposition a été adoptée à l'unanimité.

Le 17 septembre, M. Struye est intervenu dans la discussion des rapports sur l'Association Economique Européenne, pour demander le rejet d'un amendement introduit au projet de recommandation présenté par la Commission politique et la Commission économique.

Le même jour, M. Van Remoortel, à la suite du rapport présenté par M. le Hodey sur le développement de l'Afrique, a souligné la nécessité pour les pays d'Europe, de réussir l'intégration euro-africaine, qui est d'une importance cruciale pour la paix du monde et pour la prospérité des peuples libres des deux continents. C'est la tâche de l'Europe des Quinze plutôt que celle de l'Europe des Six, a dit l'orateur.

nen gegeven dat de maatregelen die het Comité van Ministers en het Bijzonder Comité voorstellen, werkelijk onvoldoende zijn.

In de voorstellen aan de Vergadering is geen sprake van de N.A.V.O. of van de samensmelting van de Raad van Europa met de O.E.E.S. In verband met de zetel blijkt het bijzonder Comité alleen voorstander te zijn van één enkele zetel, zonder evenwel te zeggen waar die zetel moet worden gevestigd.

Het memorandum van de Belgische Regering was nochtans uiterst gematigd.

Vervolgens kwam de heer Dehousse tot de voorstellen die in zijn verslag waren vervat.

1° De bijeenroeping van een diplomatieke conferentie, omdat de verschillende verdragen moeten worden herzien;

2° De samensmelting met de O.E.E.S., omdat het dringend noodzakelijk is de werkzaamheden van die instelling onder parlementaire controle te stellen;

3° De overdracht, binnen de kortst mogelijke tijd, van de sociale en culturele bevoegdheden van de W.E.U. aan de Raad van Europa;

4° Wat betreft de zetel van de andere Europese instellingen dan die van de Zes, heeft de idee van de hoofdstad het gehaald, aangezien de Politieke Commissie zich op 11 juli 1959 met 15 stemmen bij 3 onthoudingen ten voordele van Parijs heeft uitgesproken.

Nadat de Vergadering nog 15 andere sprekers had gehoord, heeft de heer Struye, voorzitter van de Politieke Commissie, hulde gebracht aan de heer Dehousse die aan Europa een grote dienst heeft bewezen, door de vinger te leggen op de wonde van de irrationele werking van de huidige instellingen en te wijzen op de dringende noodzakelijkheid om zulks te verhelpen.

Toch heeft het debat hem enigszins ontgoocheld omdat de sprekers haast geen nauwkeurige constructieve voorstellen hebben gedaan om de instellingen te rationaliseren.

De heer Struye stelde dan ook voor dat de Vergadering aan de Politieke Commissie opdracht zou geven om gedurende het derde deel van de zitting definitief verslag uit te brengen over het probleem van de rationalisatie.

Dit voorstel werd met algemene stemmen goedgekeurd.

Op 17 september nam de heer Struye het woord in de behandeling van de verslagen betreffende de Europese Economische Associatie en vroeg hij aan de Vergadering dat zij een amendement op het ontwerp van aanbeveling van de Politieke Commissie en van de Economische Commissie zou verwerpen.

Dezelfde dag wees de heer Van Remoortel, tijdens de behandeling van het verslag van de heer le Hodey nopens de ontwikkeling van Afrika, op de noodzakelijkheid voor de landen van Europa om de Europees-Afrikaanse integratie tot stand te brengen; deze integratie, aldus spreker, is van primair belang voor de wereldvrede en de voorspoed van de vrije volkeren van beide werelddelen. Dit is de taak van het Europa van de Vijftien eerder dan van het Europa van de Zes, aldus de heer Van Remoortel.

Le même jour encore, M. Struye a présenté le rapport de la Commission juridique sur la situation des minorités nationales en Europe. Cette situation, a-t-il dit, semble en général satisfaisante. Il faut qu'en cas de difficultés, les Etats s'efforcent d'aplanir leurs différends dans le respect du statut du Conseil de l'Europe.

Le lendemain 18 septembre, M. Molter, rapporteur, a présenté le rapport de la Commission juridique sur les mesures à prendre en vue de la création d'une fonction publique européenne.

Les membres de l'Assemblée, a dit M. Molter, éprouvent une profonde déception en constatant que le Comité des Ministres ne recherche pas avec plus d'énergie la solution de ce problème.

Aussi a-t-il prié l'Assemblée de voter le projet de recommandation demandant au Comité des Ministres d'établir dans le plus bref délai un statut des fonctionnaires des organisations européennes.

Abondant dans le même sens, M. de la Vallée Poussin a souligné qu'à notre époque, la volonté politique est sans efficacité si elle n'est pas mise en œuvre par un corps de fonctionnaires consciencieux et expérimentés, solidement organisé.

L'orateur a mis l'Assemblée en garde contre la tendance de certains gouvernements, consistant à envoyer dans les institutions internationales des fonctionnaires nationaux qui regardent surtout vers le pays dont ils dépendent.

Le même jour, M. Struye, président de la Commission politique, a rencontré les observations faites par les différents orateurs qui étaient intervenus dans la discussion du rapport sur la politique générale du Conseil de l'Europe à la lumière de la situation internationale et, d'autre part, il a demandé le rejet d'un amendement introduit au projet de recommandation présenté.

**

Troisième partie (18-22 janvier 1960).

La présidence de l'Assemblée étant vacante à la suite du décès de M. John Edwards et M. van Cauwelaert, Premier Vice-président ayant mis à l'ordre du jour du lundi 18 janvier l'élection du président, M. Dehousse a présenté au nom du groupe socialiste une motion d'ajournement qui est adoptée.

Le lendemain 19 janvier, toute la journée a été consacrée au débat sur la Charte sociale européenne.

M. Molter, rapporteur, souligne que la Commission s'est limitée à ouvrir des vues sur l'avenir. Il mentionne trois de ces ouvertures : la norme du plein emploi, le droit de grève et les services sociaux; ceux-ci doivent être garantis par les parties contractantes. Les normes définies dans le projet de la Commission constituent un progrès par rapport à celle de l'O.I.T. M. Molter signale que la Commission a fixé, comme objectif à atteindre la semaine de travail de 40 heures, le congé

Dezelfde dag nog droeg de heer Struye het verslag voor van de Juridische Commissie nopens de toestand van de nationale minderheden in Europa. Die toestand schijnt over't algemeen bevredigend te zijn, maar zouden er moeilijkheden zijn, dan dienen de staten ernaar te streven hun geschillen bij te leggen met eerbiediging van het statuut van de Raad van Europa.

Op 18 september droeg de heer Molter het verslag voor van de Juridische Commissie nopens de maatregelen die genomen dienden te worden met het oog op de vaststelling van een statuut voor de Europese ambtenaren.

De leden van de Vergadering, aldus de heer Molter, zijn diep ontgoocheld omdat het Comité van Ministers niet krachtiger streeft naar de oplossing van het probleem.

Hij verzocht de Vergadering dan ook haar goedkeuring te hechten aan het ontwerp van aanbeveling waarbij aan het Comité van Ministers wordt gevraagd binnen de kortst mogelijke tijd een statuut van de ambtenaren van de Europese instellingen voor te bereiden.

In dezelfde zin onderstreepte de heer de la Vallée Poussin dat het politiek streven heden ten dage ondoelmatig is indien het niet wordt uitgevoerd door een gewetensvol en ervaren ambtenarenkorps dat stevig is georganiseerd.

Spreker heeft de Vergadering gewaarschuwd voor de neiging van sommige regeringen die naar de internationale instellingen nationale ambtenaren sturen welke in de eerste plaats de belangen van hun eigen land op het oog hebben.

Dezelfde dag beantwoordde de heer Struye, voorzitter van de Politieke Commissie, de opwerpingen van de verschillende sprekers die het woord hadden gevoerd bij de behandeling van het verslag nopens het algemeen politiek beleid van de Raad van Europa in het licht van de internationale toestand, en voorts vroeg hij het amendement op het voorgestelde ontwerp van aanbeveling te verwerpen.

**

Derde deel (18-22 januari 1960).

Als gevolg van het overlijden van de heer John Edwards was het ambt van voorzitter van de Vergadering vacant; toen de heer Van Cauwelaert, eerste-ondervoorzitter op maandag 18 januari de verkiezing van de Voorzitter aan de orde bracht, stelde de heer Dehousse in naam van de socialistische fractie, voor de verkiezing uit te stellen, wat door de vergadering werd aangenomen.

De 19^e januari werd geheel in beslag genomen door het debat over het Europese sociale handvest.

De heer Molter, verslaggever, wees erop dat de Commissie zich beperkt had tot het openen van enkele perspectieven. Drie ervan zijn : de volledige tewerkstelling, het stakingsrecht en het sociale dienstbetoon; deze moeten door de verdragsluitende partijen worden gewaarborgd. De maatstaven die in het ontwerp van de Commissie zijn bepaald, betekenen voorzeker een vooruitgang in vergelijking met die van het I.A.B. De heer Molter deelt mede dat de doelstellingen van de

payé annuel de trois semaines et le repos hebdomadaire ininterrompu de 36 heures.

M. Dehousse a parlé au nom du groupe socialiste. Il déclare que ce groupe ne présentera pas d'amendements. Par rapport au projet issu du Comité social intergouvernemental, le projet comporte des progrès importants. S'il représente toujours un minimum, il a surtout le mérite d'être réaliste.

A la fin de ce débat, M. Struye, président de la Commission politique, s'est réjoui de l'accord intervenu. Il a rappelé en quoi consistait le différend qui paraissait exister entre la Commission politique et la Commission économique de l'Assemblée.

En réalité, ce différend n'est qu'apparent, puisque le nouveau texte de la recommandation attache de l'importance à la coopération des Etats-Unis et du Canada, tout en reconnaissant la nécessité d'apporter aux problèmes économiques une solution européenne.

Le 21 janvier, l'Assemblée a repris le débat sur la rationalisation des institutions européennes autres que celles des Six.

M. Dehousse, rapporteur de la Commission politique, constate que les Ministres veulent un simple aménagement des institutions existantes, tandis que la Commission politique demande la convocation d'une conférence diplomatique.

Quant à la fusion du Conseil de l'Europe avec l'O.E.C.E., la Commission estime qu'il faut créer au sein de l'Assemblée un groupe spécial de six personnes, qui prendrait contact avec les experts, avec la conférence de hauts fonctionnaires, avec des membres des gouvernements, avec des parlementaires et avec de hauts fonctionnaires des Etats membres.

Ayant reçu satisfaction, la Commission politique a retiré sa recommandation concernant le transfert au Conseil de l'Europe de l'exercice des compétences sociales et culturelles de l'U.E.O.

Le 22 janvier a eu lieu le débat sur la politique générale du Conseil de l'Europe.

Le problème qui domine tous les autres, a dit M. Dehousse, est celui de savoir quelle interprétation il faut donner au revirement amorcé par M. Khrouchchev dans l'orientation actuelle de la politique extérieure soviétique.

Est-ce que l'Union soviétique a besoin d'une pause pour améliorer le standing de vie de sa population, ou bien pense-t-elle que la guerre mondiale est désormais impossible ? Nous ne tarderons pas à être fixés à ce sujet.

Malheureusement, l'Europe cohérente et organisée sera absente de la conférence au sommet. Cependant, l'Europe des Six progresse; il y a d'une part le projet tendant à élire l'Assemblée parlementaire européenne au suffrage universel et d'autre part, les consultations politiques entre les trois exécutifs européens.

Commissie zijn de 40-urige arbeidsweek, een jaarlijks betaald verlof van drie weken en een ononderbroken wekelijkse rust van 36 uren.

De heer Dehousse verklaarde, in naam van de socialistische fractie, dat deze geen amendementen zal indienen. Vergeleken bij het ontwerp van het intergouvernementeel sociaal comité betekent het ontwerp van de Commissie vast en zeker een vooruitgang. Het is weliswaar een minimum dat vooral de verdienste heeft realistisch te zijn.

Tot besluit van het debat heeft de heer Struye, voorzitter van de Politieke Commissie, zijn tevredenheid over de bereikte overeenstemming uitgesproken. Hij heeft gezegd waarin het meningsverschil bestond dat tussen de Politieke Commissie en de Economische Commissie van de Vergadering was gerezen.

In werkelijkheid was er evenwel geen meningsverschil aangezien de nieuwe tekst van de aanbeveling prijs stelt op de medewerking van de Verenigde Staten en Canada en toch de noodzakelijkheid erkent om voor de economische problemen een Europese oplossing te vinden.

Op 21 januari behandelde de Vergadering opnieuw het probleem van de rationalisatie van de andere Europese instellingen dan die van de Zes.

De heer Dehousse, verslaggever van de Politieke Commissie, constateert dat de Ministers de bestaande instellingen eenvoudig willen aanpassen terwijl de Politieke Commissie de bijeenroeping van een diplomatieke conferentie vraagt.

Wat betreft de samensmelting van de Raad van Europa en de O.E.E.S. is de Commissie van oordeel dat in de schoot van de vergadering een bijzondere groep van zes personen moet worden ingesteld die contact zullen opnemen met de deskundigen, met de conferentie van de hoge ambtenaren, de leden van de regeringen, de parlementariërs en de hoge ambtenaren van de lid-Staten.

De Politieke Commissie heeft voldoening gekregen wat betreft de overdracht van de sociale en culturele bevoegdheden van de W.E.U. aan de Raad van Europa en trekt dan ook haar aanbeveling in.

Op 22 januari werd het algemeen politiek beleid van de Raad van Europa besproken.

Het probleem dat alle andere beheerst, aldus de heer Dehousse, is hoe de ommekeer van de heer Chroestsjov bij de huidige oriëntering van de Russische buitenlandse politiek moet worden verklaard.

Heeft de Sovjet-Unie een pauze nodig om het levenspeil van de bevolking te verhogen of is zij van oordeel dat een wereldoorlog voortaan onmogelijk is ? Wij zullen het weldra weten.

Ongelukkig genoeg zal het verenigd en georganiseerd Europa niet op de Topconferentie aanwezig zijn. Op het gebied van het Europa van de Zes is er evenwel vooruitgang geboekt; enerzijds is er een ontwerp om het Europese Parlement bij algemeen stemrecht te doen verkiezen en anderzijds plegen de drie Europese uitvoerende organen overleg op politiek gebied.

Mais pour M. Dehousse, il faut aussi des consultations politiques au niveau des Quinze, parce que l'Europe des Six ne constitue qu'une avant-garde qui doit entraîner les autres pays derrière elle.

Pour terminer ce débat, M. Struye, en sa qualité de président de la Commission politique, s'est félicité de l'unanimité qui s'est faite sur le rapport de la Commission. Il a rappelé l'amélioration de la situation en ce qui concerne deux différends qui opposaient certains membres du Conseil : le problème de Chypre et celui du Haut-Adige.

**

2. Union de l'Europe Occidentale.

L'Assemblée de l'U.E.O. a tenu sa cinquième session ordinaire à Strasbourg en juin, à Paris en décembre 1959.

Au cours de la première partie de cette session, M. Van Remoortel est intervenu dans la discussion générale du quatrième rapport annuel du Conseil à l'Assemblée et a déposé une proposition de directive subsidiaire, pour le cas où ne serait pas approuvé le plan de M. le Ministre Wigny sur la rationalisation des institutions européennes et le transfert des activités culturelles et sociales de l'U.E.O. au Conseil de l'Europe.

M. de la Vallée Poussin a, lors de la discussion de la même question, émis l'opinion que la résolution du Comité des Ministres doit être interprétée comme seulement applicable à l'échelon ministériel. Pour cette raison, il a déclaré vouloir s'abstenir dans le vote de la proposition de résolution. Cette question, dans son ensemble, a été renvoyée à la Commission des Affaires générales.

A la sixième séance, le rapport de M. Molter sur la réforme des méthodes actuelles d'approbation du budget de l'Assemblée a été discuté et le projet de recommandation contenu dans ce rapport adopté à l'unanimité.

M. Leynen s'est abstenu au vote du budget supplémentaire de l'Assemblée pour l'exercice financier 1959, n'étant pas d'accord sur certaines dépenses.

Au cours de la seconde partie de la session, M. de la Vallée Poussin a pris part à la discussion du rapport de la Commission des Affaires générales sur la politique des Etats membres de l'U.E.O.

Il constate, a-t-il dit que la tâche demandée à l'U.E.O. par les traités n'est pas suffisamment remplie. L'on ne peut a priori attribuer à la mauvaise volonté du Conseil des Ministres les défaillances dont on se plaint. Les différentes institutions européennes discutent très souvent du même problème, ce qui n'est certes pas souhaitable pour le Conseil des Ministres.

En fait, dans les cinq ou six dernières années l'U.E.O. s'est vidée de la plupart de ses compétences. Essentiellement, il lui en reste deux : la politique commune et le Comité des Armements.

Maar volgens de heer Dehousse moeten ook de Vijftien politiek overleg plegen omdat het Europa van de Zes slechts een voorhoede is die de overige landen moet meeslepen.

Tot besluit van het debat heeft de heer Struye, als voorzitter van de Politieke Commissie, zijn vreugde uitgesproken omdat eenstemmigheid werd bereikt over het verslag van de Commissie. Hij heeft erop gewezen dat de toestand is verbeterd met betrekking tot twee geschillen tussen leden van de Raad, namelijk het probleem-Cyprus en dat van de Opper-Adigo.

**

2. Westeuropese Unie.

De Assemblée van de W.E.U. heeft haar 5e gewone zitting te Straatsburg, in juni, en te Parijs, in december 1959 gehouden.

In het eerste gedeelte van die zitting heeft de heer Van Remoortel het woord genomen bij de algemene bespreking van het 4e jaarlijks verslag van de Raad aan de Assemblée en een voorstel van subsidiaire richtlijn ingediend voor het geval dat het plan van Minister Wigny in verband met de rationalisatie van de Europese instellingen en de overdracht van de culturele en sociale werkzaamheden van de W.E.U. aan de Raad van Europa niet werd goedgekeurd.

Tijdens de bespreking van diezelfde kwestie heeft de heer de la Vallée Poussin de mening uitgesproken dat de resolutie van het Comité van Ministers zo moet worden uitgelegd dat zij alleen toepasselijk is op het ministerieel niveau. Daarom heeft hij verklaard zich te willen onthouden bij de stemming over het voorstel van resolutie. Deze kwestie werd in haar geheel naar de Commissie voor Buitenlandse Zaken teruggezonden.

Op de 6e vergadering werd het verslag van de heer Molter over de hervorming van de huidige methoden voor de goedkeuring van de begroting van de Assemblée besproken, waarna het ontwerp van aanbeveling opgenomen in dat verslag met algemene stemmen werd aangenomen.

De heer Leynen heeft zich onthouden bij de stemming over de aanvullende begroting van de Assemblée voor het dienstjaar 1959, daar hij het niet eens was met bepaalde uitgaven.

Tijdens het tweede gedeelte van de zitting heeft de heer de la Vallée Poussin deelgenomen aan de bespreking van het verslag van de Commissie voor de Buitenlandse Zaken over de politiek van de lid-staten van de W.E.U.

Hij constateerde dat de taak, welke door de verdragen aan de W.E.U. is opgedragen, niet voldoende wordt vervuld. De tekortkomingen waarover wordt geklaagd kunnen echter niet a priori aan de slechte wil van de Raad van Ministers worden toegeschreven. De verschillende Europese instellingen bespreken zeer vaak hetzelfde probleem, hetgeen zeker niet wenselijk is voor de Raad van Ministers.

In feite heeft de W.E.U. in de loop van de laatste vijf of zes jaren de meeste van haar bevoegdheden prijsgegeven. Hoofdzakelijk heeft zij er nog twee behouden, nl. de gemeenschappelijke politiek en het Comité voor de bewapening.

Il conclut en affirmant qu'il est des problèmes qui ne peuvent être traités ni par l'OTAN ni par les Six, mais qui doivent spécifiquement l'être par l'U.E.O.

M. Leynen, lors du vote sur le projet de recommandation et sur les amendements s'y rapportant, a proposé de renvoyer l'ensemble du troisième alinéa du § 2 du projet de recommandation en Commission. Mais il ne fut pas suivi par la majorité.

M. Molter, au cours de la discussion du rapport sur l'état de la sécurité européenne, a insisté sur le fait qu'il faut également tenir compte de certains facteurs psychologiques.

A l'U.E.O., mais surtout à l'OTAN, notre politique doit tendre à faire respecter par chacune des entités nationales les obligations qui lui incombent normalement. Il faut d'ailleurs réexaminer comment sont répartis les efforts. Seule une politique de collaboration étroite permettra d'éviter les gaspillages.

Lors de la discussion de la réponse du Conseil des Ministres à la recommandation sur la réforme des méthodes actuelles d'approbation du budget de l'Assemblée, M. Molter a réitéré le souhait que l'Assemblée puisse établir souverainement son budget.

**

3. Assemblée Parlementaire Européenne.

Session d'avril 1959.

M. De Block est intervenu dans les débats suivants :

1° sur les budgets de fonctionnement de la Communauté Economique Européenne et de l'Euratom. A ce sujet, il est d'avis, que rien ne justifie une motion de désapprobation à l'intention des conseils et des commissions;

2° sur les incidences financières de la dispersion des institutions. Il a demandé à l'Assemblée d'insister auprès des Gouvernements afin qu'une décision intervienne le plus vite possible en ce qui concerne le siège des institutions européennes;

3° sur la situation du marché charbonnier et sidérurgique. Il a fait des remarques concernant les charbonnages belges et demandé à la Haute Autorité d'étudier le problème de ces charbonnages, bassin par bassin; il souhaite la collaboration de la Commission Economique Européenne en vue de l'élaboration d'une politique d'expansion.

M. Dehousse, dans la discussion des budgets de fonctionnement de la C.E.E. et de l'Euratom a déploré le fait que le Conseil de Ministres échappe à toute responsabilité politique devant l'Assemblée; il espère que l'on confiera bientôt un véritable mandat européen « fulltime » aux membres de l'Assemblée.

M. Duvieusart a pris la parole dans les débats suivants :

Tot besluit verklaarde hij dat bepaalde problemen noch door de NAVO, noch door de Zes kunnen worden behandeld en uiteraard door de W.E.U. moeten worden besproken.

Bij de stemming over het ontwerp van aanbeveling en over de daarbij behorende amendementen, heeft de heer Leynen voorgesteld het derde lid van § 2 van het ontwerp van aanbeveling in zijn geheel naar de Commissie te verzenden. Maar de meerderheid heeft hem niet gesteund.

De heer Molter heeft tijdens de bespreking van het verslag over de stand van de Europese veiligheid de nadruk gelegd op het feit dat ook rekening moet worden gehouden met bepaalde psychologische factoren.

Bij de W.E.U., maar vooral bij de NAVO, moet onze politiek erop gericht zijn ieder land de verplichtingen te doen naleven die het normaal moet vervullen. Er moet trouwens opnieuw worden onderzocht hoe de inspanningen verdeeld zijn. Alleen door nauwe samenwerking zal men verspilling voorkomen.

Bij de bespreking van het antwoord van de Raad van Ministers op de aanbeveling over de hervorming van de huidige methoden voor de goedkeuring van de begroting van de Assemblée, heeft de heer Molter andermaal de wens uitgesproken dat deze haar begroting souverain zou mogen opmaken.

**

3. Europees Parlement.

Zitting april 1959.

De heer De Block heeft deelgenomen aan de volgende debatten :

1° over de werkingsbegrotingen van de Europese Gemeenschap en van Euratom. In dit verband acht hij het niet verantwoord een motie van afkeuring tegenover de raden en de commissies aan te nemen;

2° over de financiële weerslag van de verspreiding van de instellingen. Hij vroeg aan de Assemblée dat deze er bij de regeringen op zou aandringen dat zo spoedig mogelijk een beslissing zal worden genomen betreffende de zetel van de Europese instellingen;

3° over de toestand op de steenkolen- en de staalmarkt. Hij maakte enkele opmerkingen over de Belgische kolenmijnen en vroeg aan de Hoge Autoriteit dat zij het vraagstuk van die kolenmijnen bekken per bekken zou bestuderen. Het is wenselijk dat de Europese economische Commissie zou medewerken aan het uitstippelen van een expansiepolitiek.

De heer Dehousse heeft het bij de bespreking van de werkingsbegrotingen van de E.E.G. en van Euratom betreurd dat de Raad van Ministers ontkomt aan elke politieke verantwoordelijkheid tegenover de Assemblée; hij sprak de hoop uit dat weldra een werkelijk « fulltime » Europees mandaat aan de leden van de Assemblée zal worden toevertrouwd.

De heer Duvieusart heeft het woord genomen tijdens de volgende debatten :

1° sur la situation du marché charbonnier et sidérurgique; il a déploré le fait que la discussion n'ait pas été suivie par un seul représentant du Conseil de Ministres.

2° sur les incidences financières de la dispersion des institutions et sur les aspects sociaux du problème charbonnier.

M. Leemans, au cours de la réunion consacrée à la situation du marché charbonnier et sidérurgique, a déclaré que l'état de crise existe incontestablement en Belgique. Il croit que seule une politique de rationalisation pourra contribuer à la mise sur pied d'une politique énergétique d'ensemble.

M. Dore Smets est intervenu au sujet des questions que voici :

1° les budgets de fonctionnement de la C.E.E. et de l'Euratom. Il a exprimé, au nom du groupe socialiste, son inquiétude quant à l'attitude du Conseil de Ministres et estimé que le secrétariat de cette institution s'est trop développé; il a insisté pour que le Conseil respecte dorénavant les délais imposés par les traités et s'efforce d'améliorer ses relations avec l'Assemblée.

2° les incidences financières de la dispersion des institutions et les aspects sociaux du problème charbonnier.

Session de mai 1959.

M. De Block a pris la parole dans les discussions relatives :

1° à la recherche technique et économique dans la C.E.C.A.; il a souligné les avantages d'une coordination des recherches se fondant sur la liberté et la confiance; il souhaite que la création d'un institut de la recherche soit étudié en premier lieu par la Haute Autorité et examiné ensuite par la commission de l'Assemblée;

2° au siège des institutions des Communautés européennes.

M. Dehousse est intervenu en ce qui concerne :

1° la création d'une université européenne; il constate que le principe n'a rencontré aucune opposition et que des divergences ne sont apparues que sur le point de savoir s'il faut créer immédiatement une université à caractère général, ou s'il faut procéder par étapes; il a suggéré que certaines disciplines, dont le droit européen, soient inscrites en premier lieu au programme de cet institut supérieur et proposé d'étendre ensuite l'enseignement aux disciplines classiques; enfin il souhaite que le choix du lieu, où cette université se fixera, soit fait dans un esprit objectif;

2° le siège des institutions des communautés européennes; il a demandé au nom du groupe socialiste,

1° over de toestand van de steenkool- en staalmarkt; hij betreurde het feit dat de bespreking door geen enkele vertegenwoordiger van de Raad van Ministers werd gevolgd.

2° inzake de financiële gevolgen van de verspreiding van de instellingen en inzake de sociale aspecten van het kolenvraagstuk.

Tijdens de vergadering, gewijd aan de toestand op de kolen- en staalmarkt, heeft de heer Leemans verklaard dat in België beslist de crisistoestand bestaat. Hij meent dat enkel een rationalisatiepolitiek kan bijdragen tot de opbouw van een algemeen energiebeleid.

De heer Dore Smets voerde het woord bij de bespreking over de volgende problemen :

1° de werkingsbegrotingen van de E.E.G. en de Euratom. In naam van de socialistische fractie sprak hij zijn ongerustheid uit over de houding van de Raad van Ministers en was van oordeel dat het secretariaat van deze instelling een te grote uitbreiding heeft genomen; hij heeft erop aangedrongen, dat de Raad voortaan de bij de verdragen opgelegde termijnen zou eerbiedigen en zou trachten zijn betrekkingen met de Vergadering te verbeteren.

2° de financiële gevolgen van de verspreiding van de instellingen en de sociale aspecten van het kolenvraagstuk.

Zitting van mei 1959.

De heer De Block voerde het woord in de bespreking over :

1° het technisch en economisch onderzoek in het kader van de E.G.K.S.; hij heeft de voordelen onderstreept van een op vrijheid en vertrouwen berustende coördinatie van het onderzoek; hij wenst dat de oprichting van een onderzoeksinstituut in de eerste plaats zou worden bestudeerd door de Hoge Autoriteit, en vervolgens zou worden onderzocht door de Commissie van de Vergadering;

2° de zetel van de instellingen der Europese Gemeenschappen.

De heer Dehousse sprak over :

1° de oprichting van een Europese universiteit; hij constateerde dat het beginsel ervan op geen enkele weerstand is gestuit maar dat er meningsverschillen zijn gerezen over de vraag of er onmiddellijk een universiteit met algemeen karakter moet worden opgericht, dan wel of trapsgewijze dient te werk te worden gegaan; hij stelde voor dat sommige vakken, met name het Europees recht, in de eerste plaats in de programma's van dit hoger instituut zouden worden opgenomen, om vervolgens het onderwijs tot de klassieke vakken uit te breiden; hij wenst ten slotte dat de keuze van de plaats, waar deze universiteit zal worden gevestigd, in een objectieve geest zou geschieden;

2° de zetel van de instellingen der Europese Gemeenschappen; in naam van de socialistische fractie, heeft

que la responsabilité de l'Assemblée soit clairement dérogée à ce sujet; il s'est déclaré partisan convaincu du district européen.

M. Dore Smets à l'issue de la discussion de cette question du siège a expliqué les motifs de son abstention sur le projet de résolution et présenté une suggestion quant à la manière de composer la délégation, chargée de transmettre celle-ci aux Ministres des Six pays de la Communauté.

M. Pierre De Smet a pris part à la discussion relative à la création d'une université européenne; il a recommandé une interprétation prudente et modérée des dispositions du traité; il estime que ce problème doit être réglé de manière graduelle et progressive et être étudié par la commission de l'Euratom, le rôle de l'Assemblée devant être d'examiner, du point de vue politique, les propositions qui lui seront faites; il demande aussi des précisions sur les programmes de recherche et d'enseignement et sur la création du centre commun de recherches nucléaires.

M. Duvieusart, au cours du débat sur l'activité de la Communauté Européenne de l'Energie Atomique, a exprimé l'avis que le rapport dresse un inventaire objectif des activités de la Commission de l'Euratom et regrette de ne trouver aucune indication concernant le désir de la commission de participer activement à la coordination des travaux des trois Exécutifs, ni sur les relations extérieures de l'Euratom avec les pays de l'Est.

Session de juin 1959.

M. Leemans, dans le débat sur les problèmes énergétiques a présenté les deux rapports dont il est l'auteur.

M. De Block à propos de ces problèmes a déploré le fait que l'Europe n'ait pas de politique énergétique coordonnée; il a souligné la nécessité pour elle de produire et de consommer plus d'énergie.

M. Pierre De Smet intervenant dans le débat sur la situation générale de la Communauté Economique Européenne a demandé à la Commission quelques précisions sur l'application des dispositions du traité de la C.E.E. en ce qui concerne l'abaissement des droits de douane.

M. Duvieusart a pris la parole au sujet des questions budgétaires et financières de la Communauté européenne du Charbon et de l'Acier.

Session de septembre 1959.

M. Duvieusart est intervenu dans les débats suivants :

hij gevraagd dat de verantwoordelijkheid van de Vergadering ter zake duidelijk zou worden omlijnd; hij verklaarde zich een overtuigd voorstander van het Europese district.

Als besluit van de bespreking over het probleem van de zetel heeft de heer Dore Smets de redenen aangegeven van zijn onthouding inzake de ontwerp-resolutie en een voorstel gedaan betreffende de samenstelling van de afvaardiging, belast met de toezending aan de Ministers van de Zes landen van de Gemeenschap.

De heer Pierre De Smet heeft deelgenomen aan de bespreking over de oprichting van een Europese universiteit; hij zette aan tot een voorzichtige en gematigde interpretatie van de bepalingen van het Verdrag; hij is van mening dat dit probleem trapsgewijze en geleidelijk moet worden geregeld en door de Commissie van de Euratom moet worden bestudeerd, aangezien de rol van de Vergadering erin moet bestaan de voorstellen die haar worden gedaan, vanuit een politiek oogpunt te bestuderen; hij vraagt ook nadere inlichtingen omtrent de onderzoeks- en onderwijsprogramma's en inzake de oprichting van het gemeenschappelijk centrum voor kernonderzoek.

Tijdens het debat betreffende de activiteit van de Europese Gemeenschap voor de Atoomenergie heeft de heer Duvieusart als zijn mening te kennen gegeven, dat het verslag een objectieve inventaris dient te bevatten van de werkzaamheden van de Euratomcommissie; hij betreurt het geen enkele aanwijzing te vinden enerzijds inzake het verlangen van de Commissie om actief deel te nemen aan de coördinatie der werkzaamheden van de drie uitvoeringsorganen, anderzijds inzake de buitenlandse betrekkingen van de Euratom met de landen van het Oostelijk blok.

Zitting van juni 1959.

Tijdens het debat betreffende de energieproblemen heeft de heer Leemans de twee verslagen voorgedragen, die hij opgemaakt had.

In dit verband betreurde de heer De Block dat Europa geen gecoördineerde energiepolitiek bezit; hij onderstreepte de noodzakelijkheid voor Europa meer energie voort te brengen en te verbruiken.

De heer Pierre De Smet voerde het woord in het debat betreffende de algemene toestand van de Europese Economische Gemeenschap; hij heeft aan de Commissie enkele ophelderingen gevraagd over de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van de E.E.G., wat betreft de verlaging van de douanerechten.

De heer Duvieusart heeft het woord genomen bij de behandeling van de begrotings- en financiële vraagstukken van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal.

Zitting van september 1959.

De heer Duvieusart heeft in de volgende debatten het woord gevoerd :

1° sur l'ouverture des marchés et le régime de concurrence; il a demandé des précisions sur la mise au point du tarif extérieur commun et sur l'établissement des règles générales de concurrence;

2° sur l'association économique européenne et la discussion de la déclaration de M. le Président de la Commission de la C.E.E.; il a insisté sur la nécessité d'inclure l'agriculture dans les négociations relatives à la réalisation de l'Association économique européenne.

M. Dore Smets au cours de la discussion sur l'ouverture des marchés et le régime de concurrence a remercié le rapporteur, au nom du groupe socialiste, d'avoir rappelé que l'amélioration du niveau de vie est un des buts fondamentaux de la Communauté; il estime que les taxes instaurées par les Gouvernements sont préjudiciables aux consommateurs et qu'il appartient à la Commission de la C.E.E. de remédier à cet état de choses; il trouve enfin les marges bénéficiaires trop élevées.

Session de novembre 1959.

M. De Block, dans le débat sur les budgets de la C.E.E. et de l'Euratom a souligné que l'Assemblée n'a disposé que de peu de temps pour examiner deux budgets importants, ce qui ne lui permet pas d'exercer assez effectivement son contrôle. Il analyse les budgets et relève une disproportion considérable entre les crédits de paiement et les crédits d'engagement. Il demande des précisions sur les sommes qui seront dépensées en 1961 et en 1962 pour la recherche scientifique. Les 215 millions de dollars prévus au Traité doivent être dépensés avant la fin de 1962. Or ce chiffre ne sera pas atteint si l'on tient aux budgets de 1959 et 1960. Il restera à la fin de 1962, 85 millions à dépenser. Quelles sont à ce sujet, dit-il les intentions de la Commission de l'Euratom ?

Au sujet de l'université européenne, bien que tout le monde soit d'accord sur son utilité et même sur le choix du siège, M. De Block constate que le budget ne prévoit rien à ce sujet, si ce n'est un poste pour mémoire.

Comparant les sommes consacrées par l'Euratom et les Etats-membres aux recherches nucléaires à celles que la C.E.C.A. prévoit pour la recherche en matière charbonnière, il regrette l'insuffisance de ces dernières

M. Duvieusart est intervenu dans le même débat. Il a proposé que l'Assemblée charge sa commission de continuer l'examen des budgets, nonobstant le caractère définitif qu'ils auront acquis par l'expiration du délai, et qu'elle présente un rapport complémentaire après avoir reçu des exécutifs et du Conseil de Ministres les informations souhaitées. On ne peut, en effet, dire actuellement si les dépenses d'administration ou les rémunérations des fonctionnaires sont excessives ou non.

1° inzake de openstelling der markten en de concurrentieregeling; hij heeft ophelderingen gevraagd omtrent het gemeenschappelijk buitentarief en omtrent de vaststelling van de algemene concurrentieregels;

2° inzake de Europese Economische Associatie en de bespreking van de verklaring van de heer Voorzitter van de Commissie van de E.E.G.; hij heeft op de noodzakelijkheid gewezen de landbouw te betrekken in de onderhandelingen betreffende de verwezenlijking van de Europese Economische Associatie.

Tijdens de bespreking over de openstelling van de markten en de concurrentieregeling heeft de heer Dore Smets, namens de socialistische fractie, de verslaggever bedankt omdat deze eraan had herinnerd dat een van de voornaamste doelstellingen van de Gemeenschap erin bestaat de levensstandaard te verbeteren; hij is van oordeel dat de door de Regeringen ingevoerde heffingen nadelig zijn voor de verbruikers en dat het de taak is van de Commissie van de E.E.G., aan die toestand een einde te maken; bovendien vindt hij de winstmarges te breed.

Zitting van november 1959.

Tijdens de debatten over de begrotingen van de E.E.G. en van Euratom heeft de h. De Block onderstreept dat het Parlement over te weinig tijd heeft beschikt om twee belangrijke begrotingen te onderzoeken, wat tot gevolg heeft dat zijn controle onvoldoende is. Hij ontleedt de begrotingen en stelt een grote wanverhouding vast tussen de betalings- en de vastleggingskredieten. Hij vraagt ophelderingen over de bedragen die in 1961 en 1962 aan het wetenschappelijk onderzoek zullen worden besteed. De 215 miljoen dollar, die in het Verdrag zijn voorzien, dienen vóór het einde van 1962 te zijn uitgegeven. Dit cijfer zal echter niet worden bereikt, indien men zich houdt aan de begrotingen voor 1959 en 1960. Einde 1962 zal er nog 85 miljoen uit te geven blijven. Welke zijn op dit stuk de bedoelingen van de Euratom-Commissie ?

In verband met de Europese universiteit stelt de heer De Block vast dat, hoewel iedereen het nut ervan erkent en akkoord gaat met de keuze van de zetel, de begroting ter zake niets bevat, behalve een post pro memorie.

Hij vergelijkt de uitgaven, die Euratom en de Lid-Staten aan het kernonderzoek besteden, met die welke de E.G.K.S. bestemt voor het steenkoolonderzoek en betreurt het dat deze laatste onvoldoende zijn.

De heer Duvieusart is in hetzelfde debat aan het woord gekomen. Hij stelde voor dat het Parlement zijn commissie zou belasten met verder onderzoek van de begrotingen, niettegenstaande het definitief karakter dat zij zullen hebben verworven door het verstrijken van de termijn, en dat zij een aanvullend verslag zou voorleggen na van de uitvoeringsorganen en van de Raad van Ministers de gewenste inlichtingen te hebben ontvangen. Immers, men kan thans niet zeggen of de beheersuitgaven en de bezoldigingen van de ambtenaren al dan niet overdreven hoog zijn.

M. Duvieusart a également pris la parole au sujet de l'association des pays et territoires d'outre-mer. Commentant son rapport, il déclare que les nations africaines ne manqueront pas à leur tour d'éprouver le besoin de s'unir et cette unification doit s'organiser en association avec l'Europe. Lors des entretiens de la délégation avec les représentants des pays africains, ceux-ci ont fait observer qu'ils n'étaient pas suffisamment informés des traités de Rome et de l'association qu'ils impliquent. Il faut donc y remédier. Ils sont enfin inquiets de savoir s'ils pourront profiter des avantages douaniers que l'Europe des Six s'accorde.

Il faut souhaiter l'unité africaine et c'est le vœu de la Commission. La décision dépendra des nations africaines intéressées mais il incombe aux institutions européennes de promouvoir cette unification en collaboration avec l'Europe.

M. Dehousse, a pris part au débat sur l'échange de vues entre l'Assemblée, les Conseils et les Commissions des Communautés. Sans mettre en doute la conviction européenne des Ministres, l'orateur se demande si les difficultés ne viennent pas de l'impossibilité de concilier une double responsabilité : responsabilité des Conseils de Ministres devant l'Assemblée Parlementaire Européenne et responsabilité des Ministres devant leurs parlements respectifs. Il pense que ce serait un progrès appréciable que d'obtenir que les Ministres acceptent de considérer les avis qu'ils doivent demander à l'Assemblée comme étant des avis conformes.

D'autre part, M. Dehousse souhaite la publicité des votes du Conseil de Ministres. Refuser cette publicité est contraire à la pratique admise pour toute organisation démocratique et c'est interdire de demander des comptes aux ministres au sein des parlements nationaux.

Pour conclure M. Dehousse déclare qu'il est optimiste en ce qui concerne le développement des communautés.

Session de janvier 1960.

M. De Block, à propos du siège des institutions européennes et du district européen, estime qu'il faut laisser à chacun sa responsabilité. La décision est de la compétence exclusive du Conseil de Ministres.

Selon lui, le moment de donner une capitale à l'Europe n'est pas encore venu. Des travaux plus urgents doivent retenir l'attention de l'Assemblée.

La première tâche est de constituer l'union économique européenne; lorsque celle-ci aura été réalisée on pourra soutenir avec pertinence que la création de l'état fédératif politique entraîne le choix d'une capitale européenne. En attendant, il semble sage de maintenir la division actuelle (Strasbourg-Luxembourg-Bruxelles).

M. Dehousse, dans le même débat, a précisé la différence fondamentale qui existe entre la notion de district et la notion de siège. Si la notion de siège peut se

De heer Duvieusart heeft eveneens gesproken over de associatie van de landen en gebieden overzee. In zijn commentaar op het verslag verklaart hij dat de Afrikaanse naties op hun beurt de behoeften zullen gevoelen zich te verenigen en dat deze eenmaking moet worden georganiseerd in samenwerking met Europa. Tijdens de besprekingen van de afvaardiging met de vertegenwoordigers van de Afrikaanse landen merkten deze laatste op dat zij niet voldoende waren ingelicht over de verdragen van Rome en de daarin bedoelde associatie. Daarin dient dus te worden voorzien. Zij vragen zich ten slotte met bezorgdheid af of zij de douanevoordelen zullen kunnen genieten, die binnen het Europa der Zes worden toegekend.

De Afrikaanse eenheid is wenselijk en zulks is ook het verlangen van de Commissie. De beslissing zal van de betrokken Afrikaanse naties afhangen, maar het is de taak van de Europese instellingen deze eenmaking te bevorderen in samenwerking met Europa.

De heer Dehousse heeft deelgenomen aan het debat over de gedachtenwisseling tussen het Parlement, de Raden en de Commissies van de Gemeenschappen. Zonder de Europese overtuiging van de Ministers in twijfel te trekken, vraagt spreker zich af of de moeilijkheden niet voortspuiten uit de onmogelijkheid om de verantwoordelijkheid van de Raden van Ministers tegenover het Europese Parlement, eensdeels, en de verantwoordelijkheid van de Ministers tegenover hun respectieve parlementen, anderdeels, met elkaar te verenigen. Hij is van oordeel, dat het een aanmerkelijke vooruitgang zou zijn, indien de Ministers de adviezen die zij aan het Parlement moeten vragen, als eensluidende adviezen wilden beschouwen.

Aan de andere kant wenst de heer Dehousse dat de stemmingen van de Raad van Ministers openbaar zouden worden gemaakt. Deze bekendmaking weigeren is in strijd met de praktijk van elke democratische organisatie en belet dat men aan de Ministers in de nationale parlementen rekenschap zou vragen.

Tot slot verklaart de heer Dehousse optimistisch gestemd te zijn ten aanzien van de ontwikkeling van de gemeenschappen.

Zitting van januari 1960.

De heer De Block is ten aanzien van de zetel van de Europese instellingen en van het Europees district de mening toegedaan dat ieder zijn verantwoordelijkheid dient te nemen. De beslissing behoort uitsluitend tot de bevoegdheid van de Raad van Ministers.

Volgens hem is het ogenblik nog niet aangebroken om aan Europa een hoofdstad te geven. Dringender zaken moeten de aandacht van het Parlement hebben.

Als eerste taak is er de totstandkoming van een Europese Economische Unie; pas als deze verwezenlijkt is, zal men terecht kunnen volhouden dat de oprichting van de politieke statenbond de keuze van een Europese hoofdstad noodzakelijk maakt. In afwachting blijkt het wijs de huidige verdeling te behouden (Straatsburg-Luxemburg-Brussel).

In de loop van hetzelfde debat heeft de heer Dehousse het fundamenteel verschil tussen het begrip district en het begrip zetel nader toegelicht. Het begrip

régler au moyen de conventions internationales, la notion de district implique au point de vue de la souveraineté un dessaisissement de la part de l'état territorial qui peut être total ou simplement partiel. M. Dehousse rappelle que la Commission des Affaires politiques s'est prononcée pour un dessaisissement partiel non pas même de la souveraineté, mais de l'exercice de celle dernière par l'état territorial.

Session de mars-avril 1960.

M. Duvieusart a présenté un rapport sur l'organisation d'une conférence gouvernementale sur les problèmes intéressant à la fois l'Afrique et l'Europe.

Il estime qu'il serait opportun que soit organisée en 1960 une conférence gouvernementale à laquelle participeraient les représentants des gouvernements des pays d'outre-mer associés et des représentants de la Commission et du Conseil de la C.E.E.

M. Dehousse est intervenu dans le débat sur la déclaration de M. Hallstein concernant l'accélération du Marché Commun.

Les progrès des institutions européennes sont sans doute considérables, mais ils ne sont pas en rapport avec le reste du monde. C'est pourquoi M. Dehousse se prononce pour l'accélération. Ce qui est en cause, c'est la valeur de la vertu d'association. C'est dans cet esprit que M. Dehousse appuie la Commission Exécutive.

M. Smets est intervenu dans le débat sur la politique commune dans le domaine agricole.

Il estime que c'est par la coopération que les exploitations familiales pourront justifier leur existence et se maintenir.

Le traité réserve une certaine préférence à la production agricole propre des six pays. Mais, néanmoins, il faudrait que les préférences ne soient pas poussées trop loin et qu'on tienne compte de l'interdépendance de la C.E.E. et de l'économie mondiale.

M. Smets reproche à la Commission Exécutive de ne pas tenir compte des aspects sociaux.

Il espère que la Commission exécutive insérera dans les propositions un chapitre social et qu'elle élargira le chapitre sur les structures. L'orateur conclut en déclarant que les problèmes agricoles communs devraient être résolus de façon à apporter une contribution positive au relèvement du niveau de vie européen, en général, et au niveau de vie de la population agricole en particulier.

M. Leemans, au cours du même débat, a exprimé l'avis que la discussion ne lui semblait pas fournir un point de départ valable pour une politique tendant à vaincre les difficultés qui se présentent dans divers secteurs de l'agriculture en Europe. On en est arrivé à établir le schéma d'une agriculture européenne qui semble faire dépendre le bien-être, dans le secteur

zetel kan door middel van internationale verdragen worden geregeld, maar het begrip district veronderstelt dat de territoriale Staat volledig of gedeeltelijk van zijn soevereiniteit afstand zou doen. De heer Dehousse herinnert eraan dat de Commissie voor de Buitenlandse Zaken zich heeft uitgesproken voor een gedeeltelijke afstand, niet eens van de soevereiniteit, maar alleen van de uitoefening daarvan door de territoriale Staat.

Zitting van maart-april 1960.

De h. Duvieusart heeft een verslag voorgedragen over de organisatie van een regeringsconferentie ter behandeling van de problemen die zowel voor Afrika als voor Europa van belang zijn.

Hij acht het wenselijk dat in 1960 een regeringsconferentie wordt gehouden, met deelneming van de vertegenwoordigers van de regeringen van de geassocieerde overzeese landen en met de vertegenwoordigers van de Commissie en van de Raad van de E.E.G.

De h. Dehousse heeft het woord gevoerd in het debat over de verklaring van de h. Hallstein in verband met de versnelling van de Gemeenschappelijke Markt.

De vorderingen van de Europese instellingen zijn wellicht aanzienlijk, maar zij zijn niet in verhouding tot wat in de rest van de wereld gebeurt. Daarom is de h. Dehousse voorstander van de versnelling. Wat op het spel staat, is de waarde van het associatiebeginsel. In die geest wil de h. Dehousse de Executieve Commissie steunen.

De h. Smets heeft het woord gevoerd in het debat over de gemeenschappelijke landbouwpolitiek.

Hij is van oordeel dat de familiebedrijven alleen door coöperatie hun bestaan zullen kunnen rechtvaardigen en in leven blijven.

Het verdrag geeft een zekere voorkeur aan de landbouwproductie van de zes landen. Deze voorkeur mag evenwel niet te ver gedreven worden en er moet rekening worden gehouden met het feit dat de E.E.G. afhankelijk is van de wereldeconomie.

De h. Smets verwijt aan de Executieve Commissie dat zij de sociale aspecten verwaarloost.

Hij hoopt dat de Executieve Commissie in haar voorstellen een sociaal hoofdstuk zal inlassen en dat zij het hoofdstuk over de structuren zal uitbreiden. Tot slot verklaart spreker dat de gemeenschappelijke landbouwproblemen op zodanige wijze moeten worden opgelost dat zij een positieve bijdrage vormen tot de verhoging van het Europese levenspeil in het algemeen en het levenspeil van de landbouwbevolking in het bijzonder.

Tijdens hetzelfde debat gaf de h. Leemans als zijn mening te kennen dat de bespreking hem geen geldig uitgangspunt leek te zijn voor een beleid dat er op gericht is de moeilijkheden in de verschillende sectoren van de landbouw in Europa te overwinnen. Men is ertoe gekomen het schema op te maken van een Europese landbouw die het welzijn op landbouwge-

agricole, du travail des experts et des bureaucrates, et non pas des règles qui régissent le marché.

M. Leemans expose qu'il faut pratiquer une politique modérée des prix des produits de base. Celle-ci permettra, plus qu'une politique des cultures ou de l'importation des produits de base à bon marché, de donner des débouchés à la main-d'œuvre. L'orateur croit qu'à cet égard, et dans le cadre d'un marché élargi, la politique belge est plus logique que celle de l'Allemagne et des Pays-Bas.

L'orateur ne conteste pas qu'il faille encourager l'accroissement de la productivité agricole. Ce qu'il conteste c'est qu'on doive en attendre une amélioration de la situation d'ensemble de l'agriculture.

Il estime par ailleurs que la marge entre les prix minima et maxima doit être assez large pour permettre d'éviter des interventions directes trop fréquentes sur les marchés.

Dans la mesure, conclut-il où la politique agricole accordera une plus grande confiance au fonctionnement normal du marché agricole, les chances d'une auto-défense de l'agriculture augmenteront.

**

4. Conseil Interparlementaire Consultatif de Benelux.

Les Sénateurs membres effectifs sont :

M. Adam, membre de la Commission des affaires fiscales et douanières;

M. Chot, membre de la Commission de la législation pénale, civile et commerciale

M. Crommen, président de la Commission des affaires culturelles;

M. Delpont, membre de la Commission des affaires sociales;

M. Doutrepoint, président de la Commission des affaires fiscales et douanières;

M. Moreau de Melen, membre de la Commission des problèmes extérieurs;

M. Moulin, membre de la Commission des affaires sociales;

M. Mullie, membre de la Commission de l'agriculture, de l'alimentation et de la pêche;

M. Orban, membre de la Commission de la législation pénale, civile et commerciale;

M. Warnant, membre de la Commission des affaires économiques.

Les membres suppléants sont :

MM. d'Aspremont Lynden, De Boodt, De Grauw, De Smet Louis, Leemans Victor, Meurice, Smets D., Mme Vandervelde, MM. Verhaest, Vermeylen.

Au cours de la session de 1959, le conseil s'est réuni les 8 et 9 mai, puis les 30 et 31 octobre à Luxembourg.

bied eerder schijnt te doen afhangen van de arbeid van deskundigen en bureaucraten dan van de regels die de markt beheersen.

Volgens de h. Leemans moet een gematigde politiek inzake de prijzen van de basisproducten worden gevoerd. Daardoor zullen, veel meer dan door een beleid inzake teelten of invoer van goedkope basisproducten, afzetmogelijkheden voor de werkkrachten gevonden worden. Spreker is van oordeel dat, in dit opzicht en in het kader van de verruimde markt, de Belgische politiek logischer is dan die van Duitsland en die van Nederland.

Hij betwist niet dat de verhoging van de landbouwproductiviteit moet worden aangemoedigd. Hij twijfelt er echter aan dat dit een verbetering van de algemene toestand in de landbouw tot gevolg kan hebben.

Aan de andere kant is hij van oordeel dat het verschil tussen de minimum- en de maximumprijzen vrij groot moet zijn ten einde te voorkomen dat al te dikwijls rechtstreeks op de markt moet worden ingegrepen.

Naarmate bij het landbouwbeleid een groter vertrouwen wordt aan de dag gelegd voor de normale werking van de landbouwm Markt, zal de landbouw meer kansen krijgen om zichzelf te verdedigen, aldus besluit hij.

**

4. Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad.

Vaste leden zijn de heren Senatoren :

Adam, lid van de Commissie voor de fiscale aangelegenheden en de douanekwesties;

Chot, lid van de Commissie voor de burgerlijke, de handels- en de strafwetgeving;

Crommen, voorzitter van de Commissie voor de culturele aangelegenheden;

Delpont, lid van de Commissie voor de sociale aangelegenheden;

Doutrepoint, voorzitter van de Commissie voor de fiscale aangelegenheden en de douanekwesties;

Moreau de Melen, lid van de Commissie voor de buitenlandse vraagstukken;

Moulin, lid van de Commissie voor de sociale aangelegenheden;

Müllie, lid van de Commissie voor de landbouw, voedselvoorziening en visserij;

Orban, lid van de Commissie voor de burgerlijke, de handels- en de strafwetgeving;

Warnant, lid van de Commissie voor de economische aangelegenheden.

Plaatsvervangers zijn de heren :

d'Aspremont Lynden, De Boodt, De Grauw, De Smet Louis, Leemans Victor, Meurice, Smets D., Mevrouw Vandervelde, de heren Verhaest en Vermeylen.

In de loop van de zitting 1959 is de raad bijegekomen te Luxemburg op 8 en 9 mei en vervolgens op 30 en 31 oktober.

*Séance du 8 mai 1959 :**1. Approbation du budget 1959.*

M. Doutrepont, regrette qu'à la suite des événements politiques survenus aux Pays-Bas et au Grand-Duché de Luxembourg, le Conseil n'ait pu se réunir pour se prononcer à ce sujet avant le 1er janvier.

Il exprime aussi le souhait que l'on fasse en sorte que les parts respectives des trois pays dans les frais de fonctionnement du Conseil, puissent être inscrits en temps utile dans les budgets nationaux, afin d'éviter le recours aux crédits supplémentaires.

2. 2e Rapport commun des Gouvernements sur la réalisation et le fonctionnement d'une union économique entre les trois pays.

M. Moreau de Melen insiste pour qu'on supprime l'obligation pour les ressortissants des pays de Benelux, de produire des pièces d'identité au passage des frontières existant entre les trois pays.

Il demande qu'en matière de taxes de consommation, on fasse un effort d'unification, en s'inspirant du système adopté dans l'aire du Marché commun, par exemple en appliquant la moyenne arithmétique des droits.

M. Adam, rapporteur de la Commission des affaires fiscales et douanières s'est réjoui de la suppression future du contrôle des passeports aux frontières intra-Benelux et de l'instauration d'un régime de coopération entre les bureaux de placement de la main-d'œuvre, situés de part et d'autre des frontières intra-Benelux.

Il regrette que les divergences entre les législations des trois pays en matière d'impôts indirects constitue encore une entrave considérable à la libre circulation des marchandises et demande aux Gouvernements d'activer l'étude sur l'important problème des droits d'accises, de la taxe de transmission, de l'omzetbelasting et des taxes similaires.

Il recommande enfin d'entreprendre l'harmonisation des législations en matière d'impôts directs lesquels ont également une influence sur les prix de revient.

M. Mullie parle de la crise de l'industrie linière et signale l'importance du problème de la fraude de beurre entre la Hollande et la Belgique.

M. Doutrepont au sujet de ce dernier problème demande à ses collègues néerlandais de modifier leur politique de « heffingen ».

*Vergadering van 8 mei 1959 :**1. Goedkeuring van de begroting 1959.*

De heer Doutrepont betreurt het dat de Raad, als gevolg van de politieke gebeurtenissen in Nederland en in Luxemburg, niet heeft kunnen vergaderen teneinde zich vóór 1 januari over de begroting uit te spreken.

Hij wenst dat men het mogelijk zou maken de respectieve aandelen van de drie landen in de werkingskosten van de Raad te gelegener tijd uit te trekken op de nationale begrotingen, ten einde geen beroep te moeten doen op bijkredieten.

2. Tweede gezamenlijk verslag van de regeringen inzake de toestandkoming en de werking van een economische unie tussen de drie Staten.

De heer Moreau de Melen dringt erop aan dat de verplichting om bij het overschrijden van de gemeenschappelijke grenzen van de drie landen een paspoort voor te leggen, voor de onderhorigen van de Benelux wordt afgeschaft.

Hij vraagt dat men inzake verbruiksbelasting een inspanning zou doen met het oog op de eenmaking, uitgaande van het stelsel dat binnen het raam van de Gemeenschappelijke Markt is aangenomen, door b.v. het rekenkundig gemiddelde van de rechten toe te passen.

De heer Adam, verslaggever van de Commissie voor de fiscale aangelegenheden en de douanekwesties, betuigde zijn instemming met de aanstaande afschaffing van de controle op de paspoorten aan de intra-Beneluxgrenzen en met een regime van samenwerking onder de bureaus voor arbeidsbemiddeling aan beide zijden van de intra-Beneluxgrenzen.

Hij betreurt het dat de verschillen tussen de wetgeving van de drie landen inzake indirecte belastingen nog een belangrijke hinderpaal vormen voor het vrije goederenverkeer en vraagt aan de regeringen spoed te zetten achter de studie van het gewichtige vraagstuk van de accijns, de omzetbelasting en soortgelijke taken.

Ten slotte beveelt hij aan van wal te steken met het in overeenstemming brengen van de wetgevingen inzake directe belastingen, vermits deze eveneens de kostprijzen beïnvloeden.

De heer Mullie spreekt van de vlascrisis en wijst op het belang van het probleem van de botersmokkel tussen Nederland en België.

De heer Doutrepont vraagt in verband met dit probleem aan zijn Nederlandse collega's dat zij hun beleid op het gebied van de heffingen zouden wijzigen.

Séance du 9 mai 1959.

1.2° *rapport commun des gouvernements sur la coopération entre les trois pays dans le domaine de l'unification du droit.*

M. Orban, rapporteur de la Commission de législation pénale, civile et commerciale, expose les vues de la commission en ce qui concerne la loi uniforme de droit privé et la question du divorce. Au sujet de celle-ci, il rappelle que le Sénat belge vient de voter une proposition de M. Rolin qui s'écarte du texte du traité, et en examine les conséquences au cas où la Chambre adopterait le même attitude.

2. *Recommandation relative à la réalisation d'une union économique et au problème du chômage.*

M. Moulin demande que la Commission des affaires sociales étudie, en vue d'obtenir une harmonisation, les problèmes causés par les divergences existant entre les trois pays dans le domaine social.

Séance du 30 octobre 1959.

M. Adam rapporteur de la Commission des affaires fiscales et douanières, se réjouit de la mise à l'étude de l'harmonisation des droits d'accise et des taxes de transmission.

Il parle de l'harmonisation des politiques agricoles et du rapprochement des prix de revient.

M. Orban intervient au sujet des différences dans le système des adjudications publiques dans le Benelux.

Séance du 31 octobre 1959.

M. Orban fait rapport sur la convention relative à la coopération en matière de réglementation des importations, des exportations et du transit.

*
**

Au cours de la session de 1960, le Conseil s'est réuni les 26 et 27 février à Bruxelles.

Séance du 26 février 1960.

1. *Projet de convention relative à la coopération en matière de réglementation des importations, des exportations et du transit.*

M. Orban, rapporteur de la Commission spéciale, se réjouit que les Gouvernements aient étudié attentivement les observations formulées dans le rapport et y aient répondu jusque dans les moindres détails. Il attire ensuite l'attention du Conseil sur les quelques divergences de vue qui subsistent.

Vergadering van 9 mei 1959.

1. *Tweede gezamenlijk verslag van de regeringen inzake de samenwerking tussen de drie Staten op het gebied van de eenmaking van het recht.*

De heer Orban, verslaggever van de Commissie voor de burgerlijke, de handels- en de strafwetgeving, zet de zienswijze van de Commissie uiteen wat betreft de eenvormige wet inzake privaatrecht en het vraagstuk van de echtscheiding. In verband wees hij erop dat de Belgische Senaat korte tijd te voren een voorstel had goedgekeurd van de heer Rolin dat van de tekst van het verdrag afwijkt; hij onderzoekt de gevolgen daarvan, in geval de Kamer dezelfde houding zou aannemen.

2. *Aanbeveling over de totstandkoming van een economische unie en betreffende het werkloosheidsvraagstuk.*

De heer Moulin vraagt dat de Commissie voor de sociale zaken de problemen die het gevolg zijn van de verschillen op sociaal gebied in de drie landen zou bestuderen ten einde tot een harmonisatie te komen.

Vergadering van 30 oktober 1959.

De heer Adam, verslaggever van de Commissie voor de fiscale aangelegenheden en de douanekwesties, is verheugd omdat de harmonisatie van de accijns en de overdrachtsbelasting in studie is genomen.

Hij spreekt van de harmonisatie van het landbouwbeleid en van het nader tot elkaar brengen van de kostprijzen.

De heer Orban spreekt over de verschillen wat betreft de openbare aanbestedingen in de Benelux.

Vergadering van 31 oktober 1959.

De heer Orban brengt verslag uit namens het verdrag over de samenwerking inzake regeling van in-, uit- en doorvoer.

*
**

Tijdens de zitting 1960 heeft de Raad op 26 en 27 februari vergaderd te Brussel.

Vergadering van de 26 februari 1960.

1. *Ontwerp-verdrag over de samenwerking inzake regeling van in-, uit- en doorvoer.*

De heer Orban, verslaggever van de Speciale Commissie, acht zich gelukkig omdat de regeringen de in het verslag gemaakte opmerkingen aandachtig hebben bestudeerd en er tot in de kleinste bijzonderheden hebben op geantwoord. Hij vestigt voorts de aandacht van de Raad op de meningsverschillen die nog blijven bestaan.

2. Projet de traité sur la compétence judiciaire sur la faillite, sur l'autorité et l'exécution des décisions judiciaires, des sentences arbitrales et des actes authentiques.

M. Chot traite à ce sujet de la coordination des législations, définit la mission et examine l'activité du Conseil interparlementaire, qui n'a pas pris le développement qu'on était en droit d'en attendre.

Il critique aussi la qualité des textes juridiques que les gouvernements soumettent au Conseil.

3. Relations du Conseil avec les trois Gouvernements.

M. Crommen constate qu'aucun membre du Conseil n'est satisfait de la façon dont se déroulent les travaux. Il regrette que ceux de la Commission culturelle ne puissent progresser celle-ci n'étant pas en possession du rapport commun des trois gouvernements. Il insiste donc pour que les rapports gouvernementaux soient déposés en temps utile.

Séance du 27 février 1960.

1. Projet de convention relative à la coopération en matière de réglementation des importations, des exportations et du travail (suite).

M. Orban rapporteur de la Commission spéciale répond aux différents orateurs qui sont intervenus dans cette discussion et commente le projet d'avis présenté par la Commission.

M. Moreau de Melen fait quelques observations sur le texte de celui-ci et demande au rapporteur d'accepter les légères modifications qu'il propose.

M. Orban les accepte et l'avis est adopté.

2. Problèmes touristiques.

M. Chot, demande la création d'une commission des problèmes touristiques.

M. Adam appuie cette proposition.

A la fin de la séance, M. Moulin demande que la Commission des affaires sociales puisse se réunir régulièrement pour examiner les questions sociales et que les Gouvernements lui fournissent une documentation aussi complète que possible en cette matière.

5. Conférence de Parlementaires de l'O.T.A.N.

Pendant l'année 1959 l'activité de la Conférence de parlementaires de l'OTAN s'est concentrée autour du

2. Ontwerp-verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, betreffende het faillissement en betreffende het gezag en de tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissingen, van scheidsrechterlijke uitspraken en van authentieke akten.

De heer Chot behandelt in dit verband de ordening van de wetgevingen, hij bepaalt de taak en onderzoekt de activiteit van de Interparlementaire Raad, die niet zo groot is als men te recht mocht verwachten.

Hij hekelt verder de kwaliteit van de wetteksten die de regeringen aan de Raad voorleggen.

3. Betrekkingen tussen de Raad en de drie regeringen.

De heer Crommen constateert dat geen enkel lid van de Raad tevreden is over het verloop van de werkzaamheden. Hij betreurt het dat de Commissie voor de culturele zaken niet kan werken omdat zij het gemeenschappelijk verslag van de drie regeringen niet heeft gekregen. Hij dringt er dan ook op aan dat de verslagen van de regeringen tijdig worden ingediend.

Vergadering van 27 februari 1960.

1. Ontwerp-verdrag over de samenwerking inzake regeling van in-, uit- en doorvoer (voortzetting).

De heer Orban, verslaggever van de Speciale Commissie, dient de verschillende sprekers die aan het debat hebben deelgenomen, van antwoord en brengt commentaar uit op het ontwerp-advies dat door de Commissie is voorgedragen.

De heer Moreau de Melen maakt enkele opmerkingen over de tekst van het advies en vraagt aan de verslaggever enkele lichte wijzigingen aan te brengen.

De heer Orban aanvaardt en het advies wordt aangenomen.

2. Toeristische problemen.

De heer Chot vraagt de oprichting van een commissie voor de toeristische problemen.

De heer Adam steunt dit voorstel.

Op het einde van de vergadering vraagt de heer Moulin dat de Commissie voor sociale zaken geregeld zou bijeenkomen om de sociale problemen te onderzoeken en dat de regeringen haar daarover een zo volledig mogelijke documentatie zouden verschaffen.

5. Conferentie van de parlementairen van de N.A.V.O.

Tijdens het jaar 1959 heeft de activiteit van de Conferentie van de parlementairen van de NAVO zich

Congrès atlantique de Londres tenu du 5 au 10 juin 1959, et de la 5e Conférence, qui s'est réunie à Washington du 16 au 20 novembre dernier.

Comme l'on sait, les parlementaires belges sont associés aux activités de la Conférence par le truchement de l'Association parlementaire belge de l'OTAN.

C'est au sein de cette Association que sont désignés les délégués aux conférences annuelles; c'est elle aussi qui prépare notamment les travaux de la Conférence à l'échelon national et qui organise parfois les travaux de cette Conférence, lorsqu'ils ont lieu en Belgique.

Au sein du Bureau de cette Association, le Sénat a été représenté en 1959, par MM. Dehousse, vice-président, Moreau de Melen, trésorier, Chot, Mme Ciselet, MM. Leynen, Nothomb, Pholien et Van Remoortel, membres.

L'Association a délégué huit sénateurs au Congrès atlantique de Londres qui groupait non seulement des parlementaires, mais aussi des personnalités du monde universitaire, industriel, financier, commercial et syndical.

Les sénateurs délégués au Congrès étaient Mme Ciselet, MM. Dehousse, Dekeyzer, de la Vallée Poussin, De Smet Pierre, Moreau de Melen, Nothomb et Van Remoortel.

Ils ont pris une part active aux travaux du Congrès, surtout au sein des Commissions ou sous-Commissions dont ils faisaient partie, en participant à l'élaboration des résolutions finales.

Quand à la 5e Conférence, M. Van Remoortel fut le seul sénateur qui ait pu se rendre à Washington pour y participer.

Il a siégé à la Commission culturelle et à la Commission militaire et y est intervenu à plusieurs reprises.

Avant la Conférence, M. Leemans, rapporteur belge de la Commission économique, avait fait parvenir au Président de cette Commission, un rapport exposant le point de vue belge à l'égard des problèmes économiques qui se posent à l'OTAN, plus particulièrement dans le domaine de l'aide aux pays sous-développés.

Ce rapport, comme les autres rapports nationaux, a servi de base au rapport d'ensemble qui a été présenté à la Conférence.

La Commission politique et la Commission économique avaient, au cours de réunions qu'elles avaient tenues à Bruxelles les 28 et 29 septembre, préparé les travaux de la conférence.

Enfin, MM. Van Remoortel et Moreau de Melen ont pris part à une visite de différentes bases militaires situées sur le territoire des Etats-Unis, notamment celles de SACLANT, de T.A.C., de NORAD et du S.A.C.

••

geconcentreerd rondom het Atlantisch Congres van Londen, gehouden van 5 tot 10 juni 1959, en de 5e Conferentie, die te Washington is bijeengekomen van 16 tot 20 november laatstleden.

Zoals men weet nemen de Belgische parlementsleden aan de activiteiten van de Conferentie deel door toedoen van de Belgische Parlementaire Vereniging van de NAVO.

Het is onder de leden van deze Vereniging dat de afgevaardigden op de jaarlijkse conferenties werden gekozen; de Vereniging bereidt ook onder meer de werkzaamheden voor van de conferentie op het nationaal vlak en organiseert soms de activiteiten van deze conferentie wanneer die in België plaats heeft.

In 1959 was de Senaat in het Bureau van deze Vereniging vertegenwoordigd door de heren Dehousse, ondervoorzitter, Moreau de Melen, penningmeester, Chot, Mevrouw Ciselet, de heren Leynen, Nothomb, Pholien en Van Remoortel, leden.

De Vereniging heeft acht senatoren naar het Atlantisch Congres te Londen afgevaardigd, dat niet alleen parlementsleden groepeerde maar ook persoonlijkheden uit de universitaire, industriële, financiële, commerciële en syndicale wereld.

De naar het Congres afgevaardigde senatoren waren Mevrouw Ciselet, de hh. Dehousse, Dekeyzer, de la Vallée Poussin, De Smet Pierre, Moreau de Melen, Nothomb en Van Remoortel.

Zij hebben actief deelgenomen aan de werkzaamheden van het Congres, vooral in de commissies en de subcommissies waarvan zij lid waren, dank zij hun medewerking aan het opmaken van de eindresoluties.

Wat de 5e Conferentie betreft, was de heer Van Remoortel de enige senator die zich naar Washington heeft kunnen begeven om eraan deel te nemen.

Hij heeft zitting gehad in de Culturele commissie en in de Militaire commissie en heeft herhaalde malen het woord gevoerd.

Vóór de Conferentie had de heer Leemans, Belgisch verslaggever van de Economische commissie, aan de Voorzitter van deze Commissie, een verslag laten geworden, waarin het Belgisch standpunt ten aanzien van de economische problemen die in het kader van de NAVO rijzen, werd uiteengezet, meer bepaaldelijk wat betreft de hulp aan de onderontwikkelde landen.

Dat verslag, alsmede de andere nationale verslagen hebben als grondslag gediend voor het gezamenlijk verslag dat aan de conferentie werd voorgelegd.

De Politieke commissie en de Economische commissie hadden tijdens hun vergaderingen van 28 en 29 september te Brussel de werkzaamheden van de Conferentie voorbereid.

Tenslotte hebben de hh. Van Remoortel en Moreau de Melen deelgenomen aan een bezoek aan de verschillende militaire basissen op het grondgebied van de Verenigde Staten, met name die van SACLANT, de T.A.C., de N.O.R.A.D. en de S.A.C.

••

6. Assemblées Générale des Nations Unies.

Trois membres de Sénat ont été délégués à la 11e Session de l'Assemblée générale des Nations Unies, qui a duré de 15 septembre au 12 décembre 1959, Mme Ciselet, M. Van Remoortel, et M. Moreau de Melen.

Mme Ciselet a eu l'honneur d'être élue Présidente de la 3e Commission. Les questions suivantes y furent examinées :

1. Déclaration des droits de l'enfant. Le préambule et 10 principes du texte rédigé par la Commission des Droits de l'Homme furent adoptés après discussion et amendement.

2. Rapport du Conseil Economique et Social :

Examen de l'activité de l'U.N.I.C.E.F., du problème du logement, de la délinquance juvénile, de la Condition de la Femme, des travaux de l'U.N.E.S.C.O. du contrôle des stupéfiants, etc.

3. Rapport du Haut-Commissaire des Nations-Unies pour les Réfugiés (examen notamment des résultats de l'Année Mondiale du Réfugié).

1. Mesures tendant à encourager sur le plan international la recherche scientifique dans le domaine de la lutte contre les maladies cancéreuses (institution des prix des Nations Unies pour un montant total de 100.000 dollars, à décerner tous les quatre ans).

5. Pactes des Droits de l'Homme :

Discussion, amendement et vote des articles 12, 13 et 14 du pacte des droits civils et politiques.

6. Projet de convention sur la liberté de l'information : Le préambule et l'article premier du texte, élaboré par la Commission ad hoc, ont été adoptés après discussion et amendement.

Le choix de Mme Ciselet comme présidente, a honoré la Belgique.

M. Van Remoortel a siégé à la 3e Commission. Il y a pris part à la discussion du projet de pacte des droits de l'homme. Il est aussi intervenu dans le débat relatif au projet de convention sur la liberté de l'information. Il y a défendu la position de la Belgique, qui est opposée à la censure et favorable à la libre circulation des informations, comme à la liberté d'expression des opinions.

M. Moreau de Melen a siégé à la Commission politique spéciale où furent successivement discutées les questions que voici :

1° Amendements à la Charte ou au statuts de la Cour Internationale de Justice en vue d'augmenter :

a) le nombre des membres non permanents du Conseil de Sécurité;

6. Algemene Vergaderingen van de Verenigde Naties.

Drie leden van de Senaat werden op de 14e Zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, die van 15 september tot 12 december 1959 plaats had, afgevaardigd : Mevrouw Ciselet, de heer Van Remoortel en de heer Moreau de Melen.

Mevrouw Ciselet is de eer te beurt gevallen te worden benoemd tot Voorzitster van de 3^e Commissie, die de volgende problemen heeft onderzocht :

1. Verklaring van de rechten van het kind. De inleiding alsmede de tien beginselen van de door de Commissie van de Rechten van de Mens opgestelde tekst werden na bespreking en amendering aangenomen.

2. Verslag van de Economische en Sociale Raad :

Onderzoek van de activiteit van de UNICEF, het vraagstuk van de huisvesting, de jeugdmisdadigheid, de positie van de vrouw, de werkzaamheden van de UNESCO, de controle van de verdoovende middelen, enz.

3. Verslag van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (o.m. onderzoek de resultaten van het Wereldvluchtelingenjaar).

4. Maatregelen om op het internationale vlak het wetenschappelijk onderzoek inzake de strijd tegen de kanker te bevorderen (instelling van de prijs der Verenigde Naties ten belope van een totaal bedrag van 100.000 dollar, om de vier jaar uit te reiken).

5. Pacten betreffende de Rechten van de Mens.

Discussie, amendering en goedkeuring der artikelen 12, 13 en 14 van het pact der burgerlijke en politieke rechten.

6. Ontwerp-verdrag betreffende de vrijheid van berichtgeving. De inleiding en artikel 1 van de tekst voorbereid door de Commissie ad hoc, werden na bespreking en wijziging aangenomen.

De verkiezing van Mevr. Ciselet tot voorzitster was een eer voor België.

De h. Van Remoortel heeft zitting gehad in de derde Commissie. Hij heeft deelgenomen aan de behandeling van het ontwerp van verdrag betreffende de rechten van de mens. Hij heeft ook het woord gevoerd in het debat over het ontwerp van verdrag betreffende de vrijheid van berichtgeving. Hij heeft het standpunt van België verdedigd, dat zich verzet tegen de censuur en voorstander is van de vrijheid van berichtgeving en van de vrijheid van mening.

De h. Moreau de Melen heeft zitting gehad in de Bijzondere Politieke Commissie die de volgende aangelegenheden behandelde :

1° Wijziging van het Handvest en van het statuut van het Internationale Hof van Justitie, met het oog op de verhoging van :

a) het aantal niet permanente leden van de Veiligheidsraad;

b) le nombre de membres du Conseil Economique et Social;

c) le nombre de membres de la Cour Internationale de Justice.

M. Moreau de Melen s'est prononcé en faveur d'une majoration raisonnable du nombre des membres du Conseil Economique et Social.

Il a, par la suite appuyé une résolution du Salvador, reconnaissant l'opportunité de cette mesure et tendant à la création d'un comité chargé d'étudier les possibilités d'accord entre les partisans de celle-ci et leurs adversaires, dont l'U.R.S.S. membre permanent du Conseil de Sécurité.

Après être intervenu plusieurs fois sur les questions de procédure, il a expliqué son vote et celui des délégués des Pays-Bas et du Grand-Duché de Luxembourg.

C'est la proposition Salvadorègne, amendée par le Japon, qui triompha finalement.

2° Apartheid.

M. Moreau de Melen a expliqué l'attitude de la délégation belge votant en faveur des alinéas de la résolution condamnant la discrimination sociale en général et s'abstenant, à raison de l'article 2 § 7 de la charte, sur ceux qui étaient relatifs à une nation déterminée.

3° Traitement des Indiens en Union Sud-Africaine.

La délégation n'a pas eu à intervenir dans ce débat. Elle s'est abstenue sur la résolution présentée.

4° Réfugiés de Palestine.

A la fin d'un débat assez passionné, M. Moreau de Melen a fait appel aux délégués d'Israël et des Etats arabes pour que, s'élevant au dessus de toute considération politique, il concilient leurs thèses et fassent reculer la misère dans ce coin du monde.

La délégation belge a voté la seule résolution déposée à ce sujet.

5° Application de principe de la répartition géographique à l'élection du Président de l'Assemblée générale.

C'est un conseiller d'ambassade qui a présenté le point de vue de la Belgique.

A la fin de la session M. Moreau de Melen a été chargé par les nations européennes de remercier le Président en leur nom à tous.

Il a aussi occupé le siège de la Belgique à la 1re Commission lorsque celle-ci a examiné le rapport du Comité des Nations Unies pour l'unification et le relèvement de la Corée.

b) het aantal leden van de Economische en Sociale Raad;

c) het aantal leden van het Internationale Hof van Justitie.

De heer Moreau de Melen heeft zich uitgesproken voor een redelijke verhoging van het aantal leden van de Economische en Sociale Raad.

Voorts heeft hij een resolutie gesteund van Salvador die de doelmatigheid van die maatregel erkent en strekt tot instelling van een comité belast met de studie van de mogelijkheden van overeenstemming tussen de voorstanders van die resolutie en de tegenstanders ervan, waaronder de U.S.S.R., permanent lid van de Veiligheidsraad.

Na herhaaldelijk te hebben gehandeld over de procedurekwesties, heeft hij zijn stemming en die van de afgevaardigden van Nederland en het Groothertogdom Luxemburg toegelicht.

Het voorstel van Salvador, gewijzigd door Japan, heeft het uiteindelijk gehaald.

2° Apartheid.

De heer Moreau de Melen heeft het standpunt toegelicht van de Belgische delegatie, die haar goedkeuring heeft gehecht aan de alinea's van de resolutie waarbij de sociale discriminatie over 't algemeen wordt veroordeeld, en zich op grond van artikel 2, § 7, van het Handvest onthouden heeft over die welke betrekking hebben op een bepaald land.

3° Behandeling van de Indiërs in de Zuidafrikaanse Unie.

De delegatie heeft in het debat niet het woord moeten vragen. Zij heeft zich onthouden over de voorgestelde resolutie.

4° Vluchtelingen in Palestina.

Aan het slot van een vrij vinnig debat heeft de heer Moreau de Melen een oproep gedaan tot de afgevaardigden van Israël en de Arabische landen opdat zij, boven alle politieke overwegingen uit, hun standpunten zouden verzoenen en de ellende in die hoek van de wereld zouden verzachten.

De Belgische delegatie heeft de enige resolutie die in dit verband was neergelegd, goedgekeurd.

5° Toepassing van het principe van de geografische verdeling op de verkiezing van de voorzitter van de Algemene Vergadering.

Een ambassaderaad heeft het Belgische standpunt uiteengezet.

Aan het einde van de zitting werd de heer Moreau de Melen door de Europese landen ermede belast om in hun aller naam de voorzitter te danken.

Hij heeft ook de Belgische zetel ingenomen in de Eerste Commissie toen deze het verslag van het Comité van de Verenigde Naties voor de eenmaking en de opheffing van Korea behandelde.

Il est intervenu sur une motion de procédure, puis sur le projet de résolution présenté par 14 puissances, dont la Belgique, résolution réaffirmant les objectifs des Nations Unies, et invitant les autorités communistes à accepter l'organisation d'élections vraiment libres.

*
**

Votes.

Le budget a été adopté à l'unanimité moins une voix.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
H. MOREAU DE MELEN.

Le Président,
P. STRUYE.

Hij heeft het woord gevoerd met betrekking tot een proceduremotie en vervolgens ook bij de behandeling van de ontwerp-resolutie, voorgedragen door 14 mogendheden, waaronder België, welke resolutie opnieuw de doelstellingen van de Verenigde Naties beklemtoont en aan de communistische overheden vraagt werkelijk vrije verkiezingen te laten houden.

*
**

Stemmingen.

De begroting is, op 1 stem na, eenparig aangenomen.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
H. MOREAU DE MELEN.

De Voorzitter,
P. STRUYE.